Slujba Sf. Ierarh Teodosie de la Mănăstirea Brazi

Textul *Slujbei Sf. IerarhTeodosie de la Mănăstirea Brazi* a fost alcătuit de

P.S. Ioachim Băcăuanul,

Arhiereu-vicar al Episcopiei Romanului, diortosit de Comisia Liturgică a Arhiepiscopiei Bucureştilor şi de Sinodul Mitropolitan al Munteniei şi Dobrogei

Sinaxar

Întru această lună – septembrie – în ziua a 22-a, se face pomenirea Sfântului Ierarh Martir Teodosie al II-lea, Mitropolitul Moldovei.

Acest sfânt ierarh al lui Hristos s-a născut în ținutul Vrancei, în prima jumătate a veacului al XVII-lea şi, iubind din tinerețe viața călugărească, s-a lepădat de lume şi a primit sfântul chip îngeresc. Cugetând ziua şi noaptea la Legea lui Dumnezeu şi deprinzând de la dascălii încercați din mănăstirile Țării de Jos învățăturile cele folositoare, a fost ales egumen al Mănăstirii Bogdana din ținutul Bacăului, reconstruind în vremea stăreției sale acest sfânt locaş. Pentru vrednicia sa şi pentru bunele sale obiceiuri, a fost hirotonit episcop de Rădăuți în anul 1670, iar peste un an a fost trimis să păstorească Episcopia Romanului. Iubind cu adevărat sfintele lui Dumnezeu locaşuri, a cercetat şi a ajutat cu multă râvnă schiturile şi mănăstirile din eparhia sa, sprijinind totodată şi pe binecredincioşii creştini aflați în felurite necazuri sau cuprinşi de sărăcie. În anul 1674, fericitul şi preaînvățatul mitropolit Dosoftei, silit de vitregia vremurilor, s-a retras în Polonia, împreună cu domnitorul Ştefan Petriceicu, iar Moldova a fost asuprită de cetele de turci şi de tătari, care au adus la cârma țării pe Dumitraşcu, din neamul Cantacuzinilor. Acesta, văzând că moldovenii au fost lipsiți de păstorul lor, a cerut arhiereilor să-şi pună mitropolit. Ierarhul Teodosie, deşi nu voia, mai mult fiind silit, a luat conducerea Mitropoliei Moldovei în acele vremuri greu de îndurat, când turcii şi tătarii intraseră ca lupii înfometați în smerita lui turmă. De aceea, bunul păstor nu a răbdat mult a vedea în toate zilele cum sunt nedreptățiți creştinii, ci, punându-şi sufletul pentru oile sale, a mers la domnitor şi i-a cerut să pună capăt asupririi poporului şi să alunge dincolo de hotare pe păgâni. Mâniat, Dumitraşcu Vodă nu a voit să audă mustrările cele drepte ale mitropolitului, ci, fără judecată, l-a silit să-şi părăsească

scaunul, pe care nu stătuse decât vreme de un an, şi să fie pus sub pază, în Mănăstirea „Sfântul Sava" din Iaşi. Răbdând cu mult curaj nedreapta prigonire, ierarhul mărturisitor al dreptății a stat închis acolo până la revenirea în țară a blândului Dosoftei mitropolitul, care l-a scos pe fericitul Teodosie din surghiunul său. Acesta s-a retras în părțile Țării de Jos, viețuind când la Focşani, când la Bogdana. În acest răstimp s-a îngrijit îndeosebi de reconstruirea Schitului Brazi, unde a ridicat o nouă biserică şi chilii, aşezând acolo monahi şi punându-i sub ascultarea egumenului Zaharia, care vieţuise o vreme în Sfântul Munte Athos. În anul 1688, pe când se afla la Focşani, a fost răpit şi dus în Ţara Românească, unde a îndurat, vreme de 10 săptămâni, închisoare şi chinuri, fiind cercetat pentru pricini închipuite de unii greci, îndemnați de rudeniile lui Dumitraşcu Vodă, fostul domnitor al Moldovei. Scăpând cu viață şi din această dureroasă încercare, ierarhul Teodosie a continuat să se ocupe de sfintele locaşuri din ținutul Vrancei, pregătind toate cele necesare pentru ridicarea a încă trei schituri. În toamna anului 1694, tătarii au năvălit din nou în Moldova, jefuind pe creştini şi distrugând bisericile. Cunoscându-şi mai înainte sfârşitul, mitropolitul Teodosie s-a pregătit duhovniceşte. Curând, la Schitul Brazi a venit o ceată de tătari care l-au schingiuit pe bătrânul arhiereu, cerându-i să le predea agoniseala mănăstirii şi odoarele sfântului locaş. Acesta a refuzat, preferând mai degrabă să fie chinuit, decât să dea în mâinile păgânilor puținele valori şi sfintele vase. În cele din urmă, tătarii i-au tăiat capul. Noaptea a fost îngropat în grabă de câțiva credincioşi. Aşa a luat cununa muceniciei mult-pătimitorul ierarh, primindu-şi prin sabie sfârşitul şi suferind pentru dragostea de Dumnezeu. Prin minune, în anul 1842, s-au aflat cinstitele sale moaşte, de față fiind şi Sfântul Antipa de la Calapodeşti, pe atunci vieţuitor la Brazi. Viața Sfințitului Mucenic Teodosie, râvna lui pentru ridicarea de sfinte locaşuri şi pentru cinstirea celor sfinte, smerenia sa adâncă, dragostea pentru buna rânduială şi chivernisire a obştilor monahale, grija părintească față de păstoriții săi, răbdarea tuturor suferințelor şi prigonirilor nedrepte la care a fost supus, precum şi lucrarea lui încununată de jertfa martirică au făcut ca să fie întotdeauna cinstit cu evlavie de dreptmăritorii creştini.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Vecernia Mică

La *Doamne, strigat-am...*

Stihirile, glas IV Κύριε ἐκέκραξα

Podobie: *Ca pe un viteaz...*

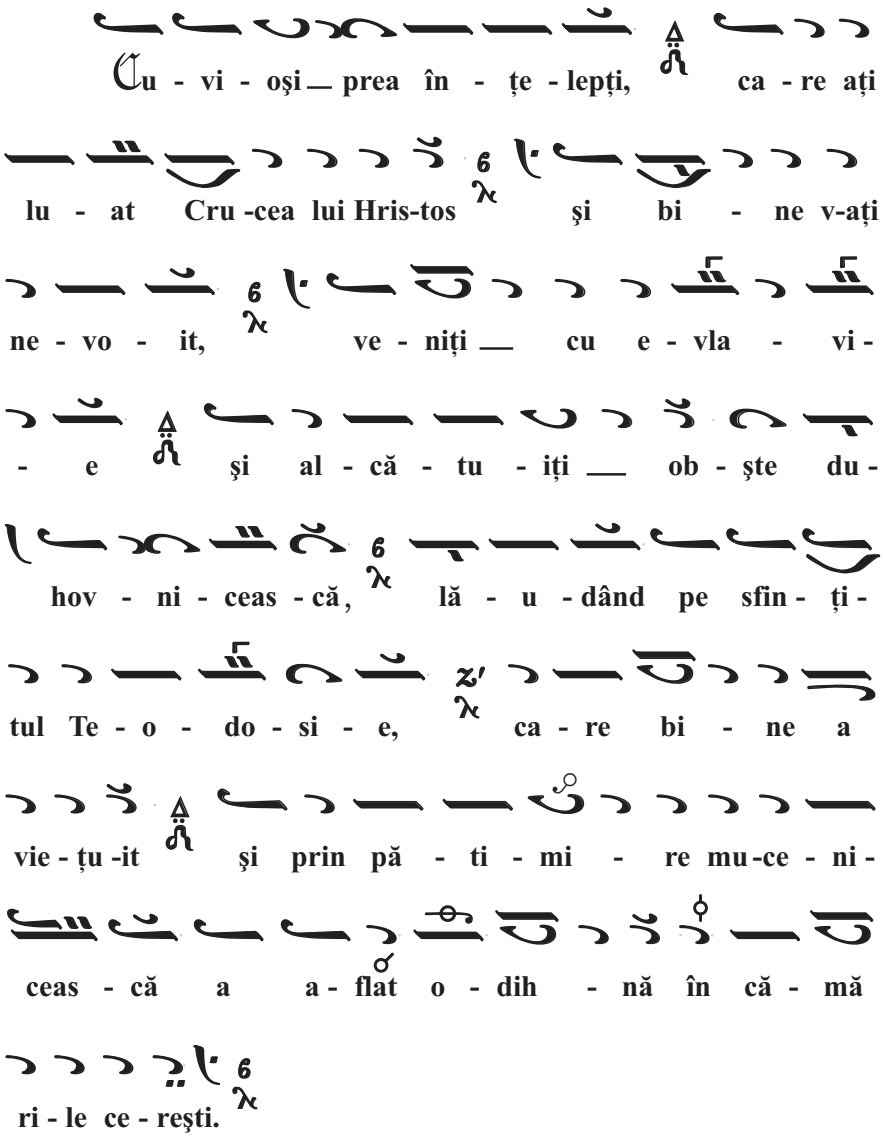

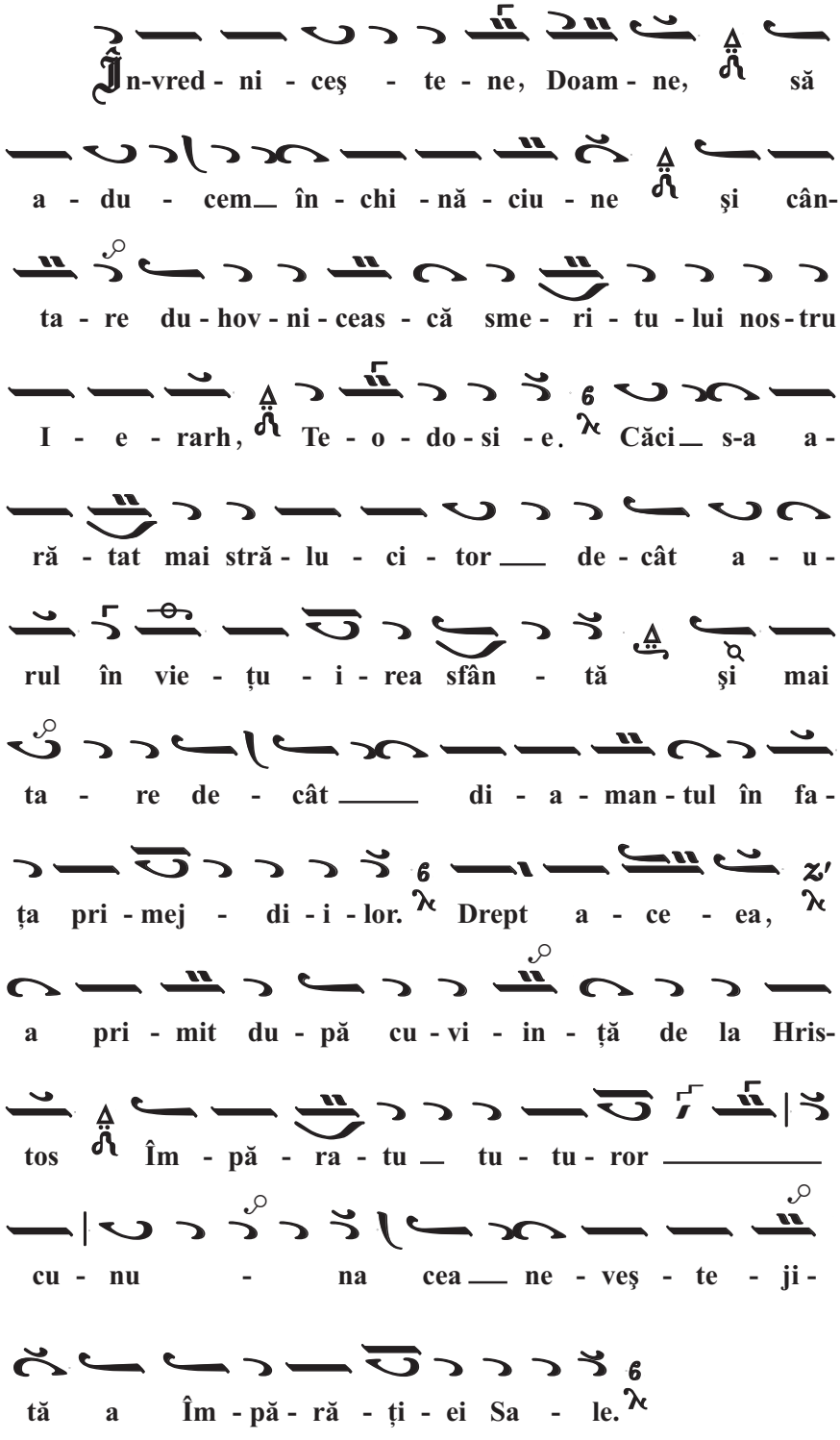
Înv-red - ni - ceş - te - ne, Doam - ne, să
a - du - cem în - chi - nă - ciu - ne şi cân-
ta - re du - hov - ni - ceas - că sme - ri - tu - lui nos - tru
I - e - rarh, Te - o - do - si - e. Căci s-a a-
ră - tat mai stră - lu - ci - tor de - cât a - u-
rul în vie - ţu - i - rea sfân - tă şi mai
ta - re de - cât di - a - man - tul în fa-
ţa pri - mej - di - i - lor. Drept a - ce - ea,
a pri - mit du - pă cu - vi - in - ţă de la Hris-
tos Îm - pă - ra - tu tu - tu - ror
cu - nu - na cea ne - veş - te - ji-
tă a Îm - pă -ră - ţi - ei Sa - le.

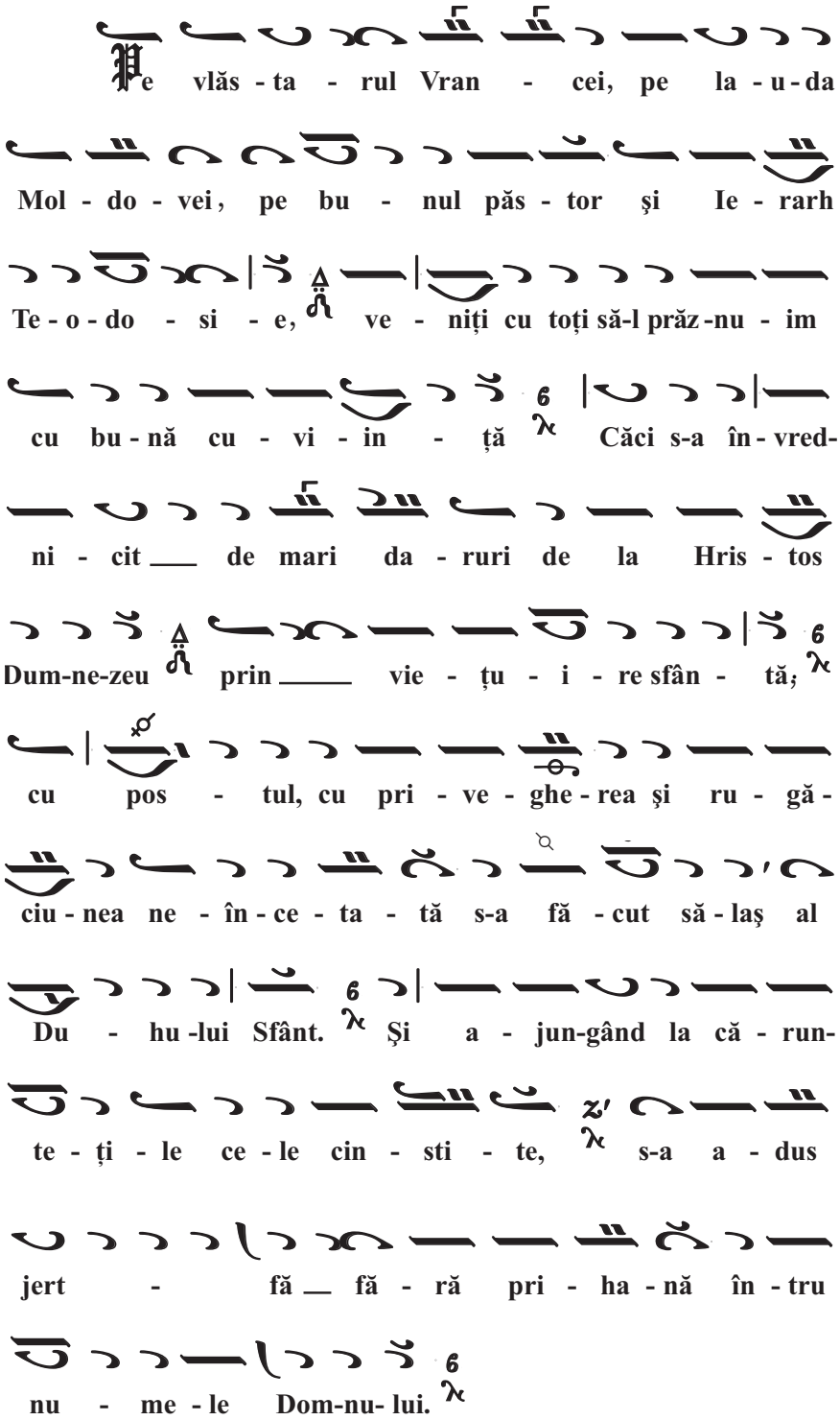
Pe vlăs - ta - rul Vran - cei, pe la - u - da
Mol - do - vei, pe bu - nul păs - tor şi Ie - rarh
Te - o - do - si - e, ve - niți cu toți să-l prăz - nu - im
cu bu - nă cu - vi - in - ță Căci s-a în - vred-
ni - cit de mari da - ruri de la Hris - tos
Dum-ne-zeu prin vie - ți - u - i - re sfân - tă;
cu pos - tul, cu pri - ve - ghe - rea şi ru - gă -
ciu - nea ne - în - ce - ta - tă s-a fă - cut să - laş al
Du - hu - lui Sfânt. Şi a - jun-gând la că - run-
te - ți - le ce - le cin - sti - te, s-a a - dus
jert - fă fă - ră pri - ha - nă în - tru
nu - me - le Dom-nu- lui.

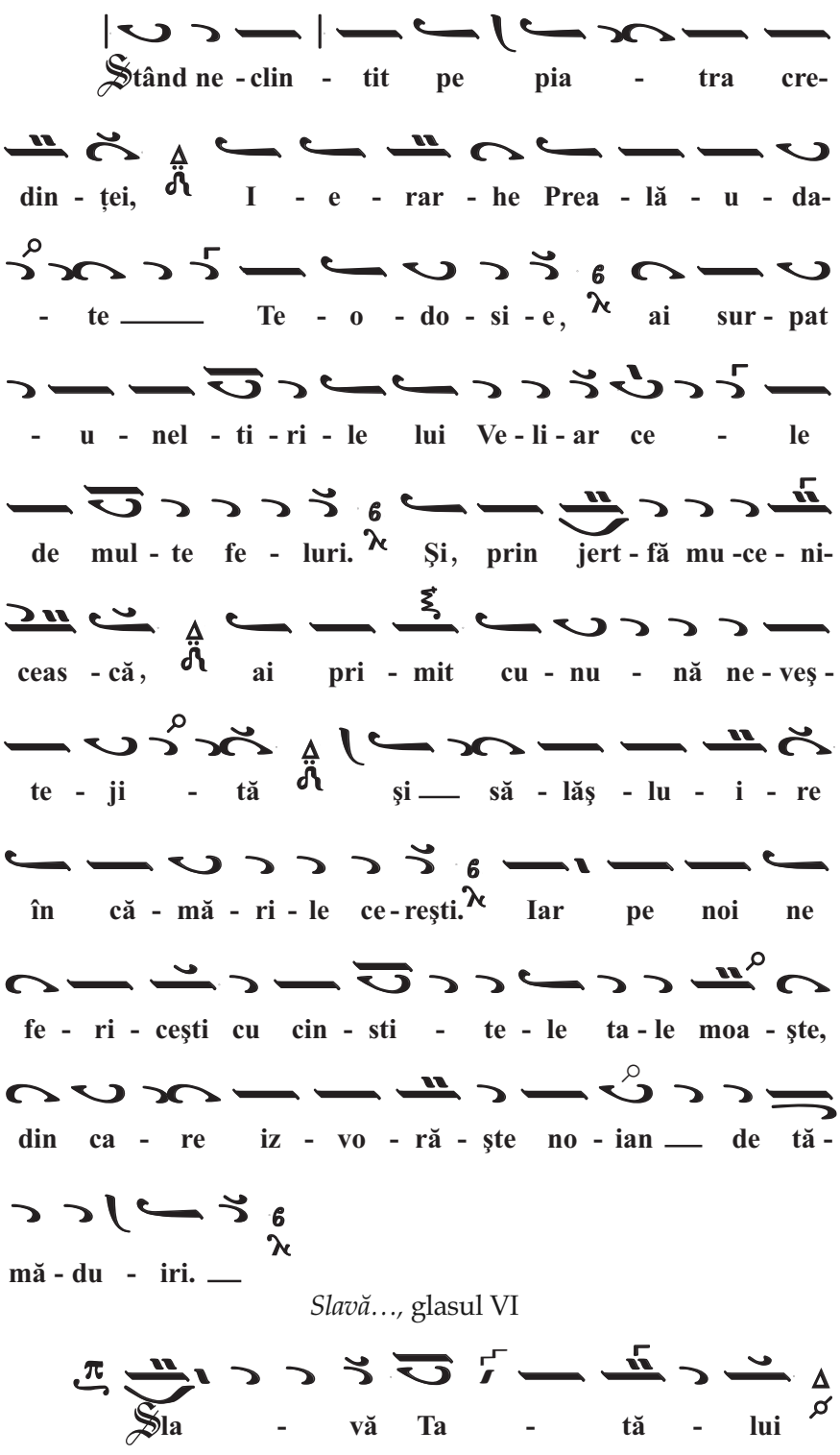
Stând ne-clin-tit pe pia-tra cre-
din-ței, I-e-rar-he Prea-lă-u-da-
-te Te-o-do-si-e, ai sur-pat
-u-nel-ti-ri-le lui Ve-li-ar ce-le
de mul-te fe-luri. Și, prin jert-fă mu-ce-ni-
ceas-că, ai pri-mit cu-nu-nă ne-veș-
te-ji-tă și să-lăș-lu-i-re
în că-mă-ri-le ce-reşti. Iar pe noi ne
fe-ri-ceşti cu cin-sti-te-le ta-le moa-şte,
din ca-re iz-vo-ră-şte no-ian de tă-
mă-du-iri.
Slavă…, glasul VI
Sla-vă Ta-tă-lui

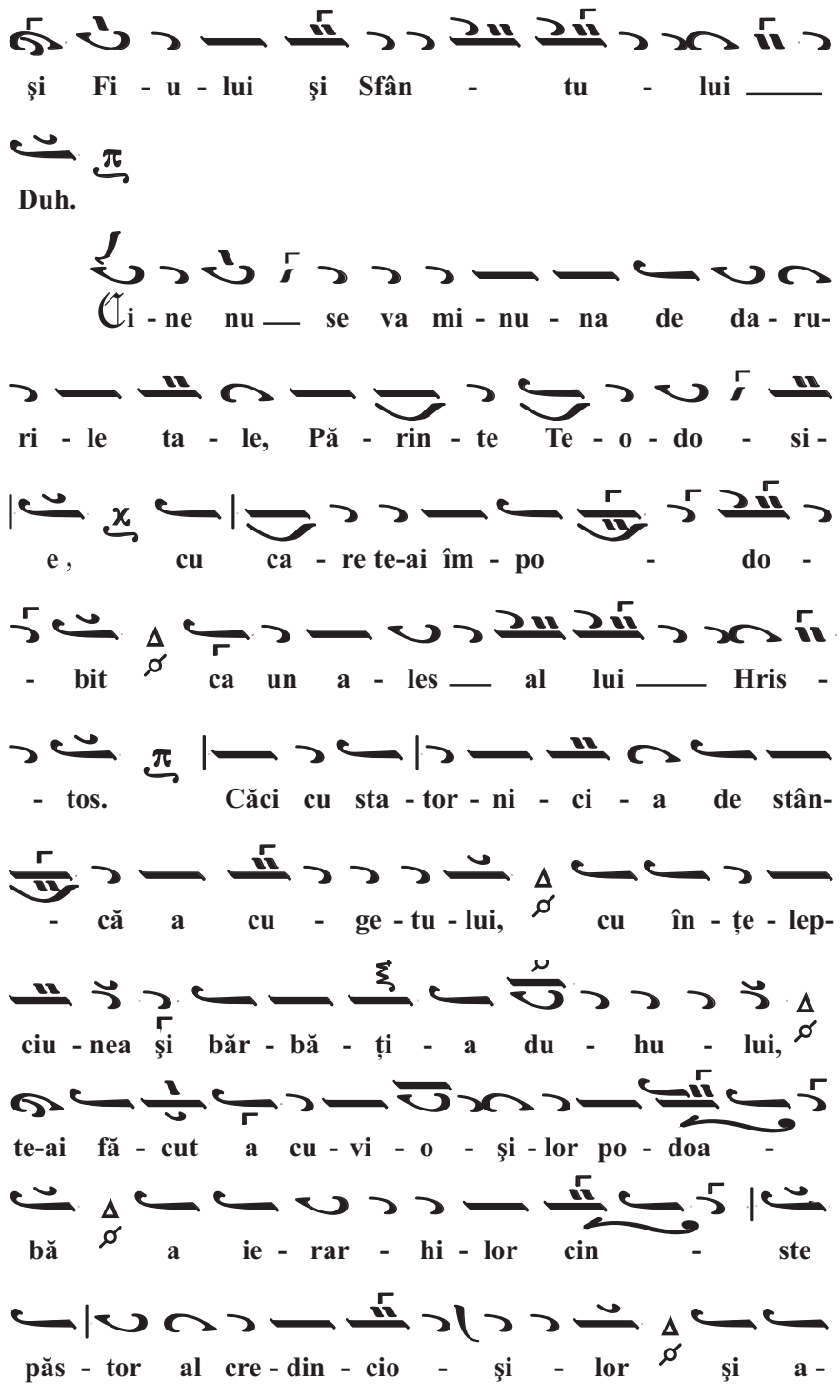
şi Fi - u - lui şi Sfân - tu - lui
Duh.
Cine nu se va mi - nu - na de da - ru-
ri - le ta - le, Pă - rin - te Te - o - do - si -
e, cu ca - re te-ai îm - po - do -
- bit ca un a - les al lui Hris -
- tos. Căci cu sta - tor - ni - ci - a de stân-
- că a cu - ge - tu - lui, cu în - ţe - lep-
ciu - nea şi băr - bă - ţi - a du - hu - lui,
te-ai fă - cut a cu - vi - o - şi - lor po - doa -
bă a ie - rar - hi - lor cin - ste
păs - tor al cre - din - cio - şi - lor şi a -

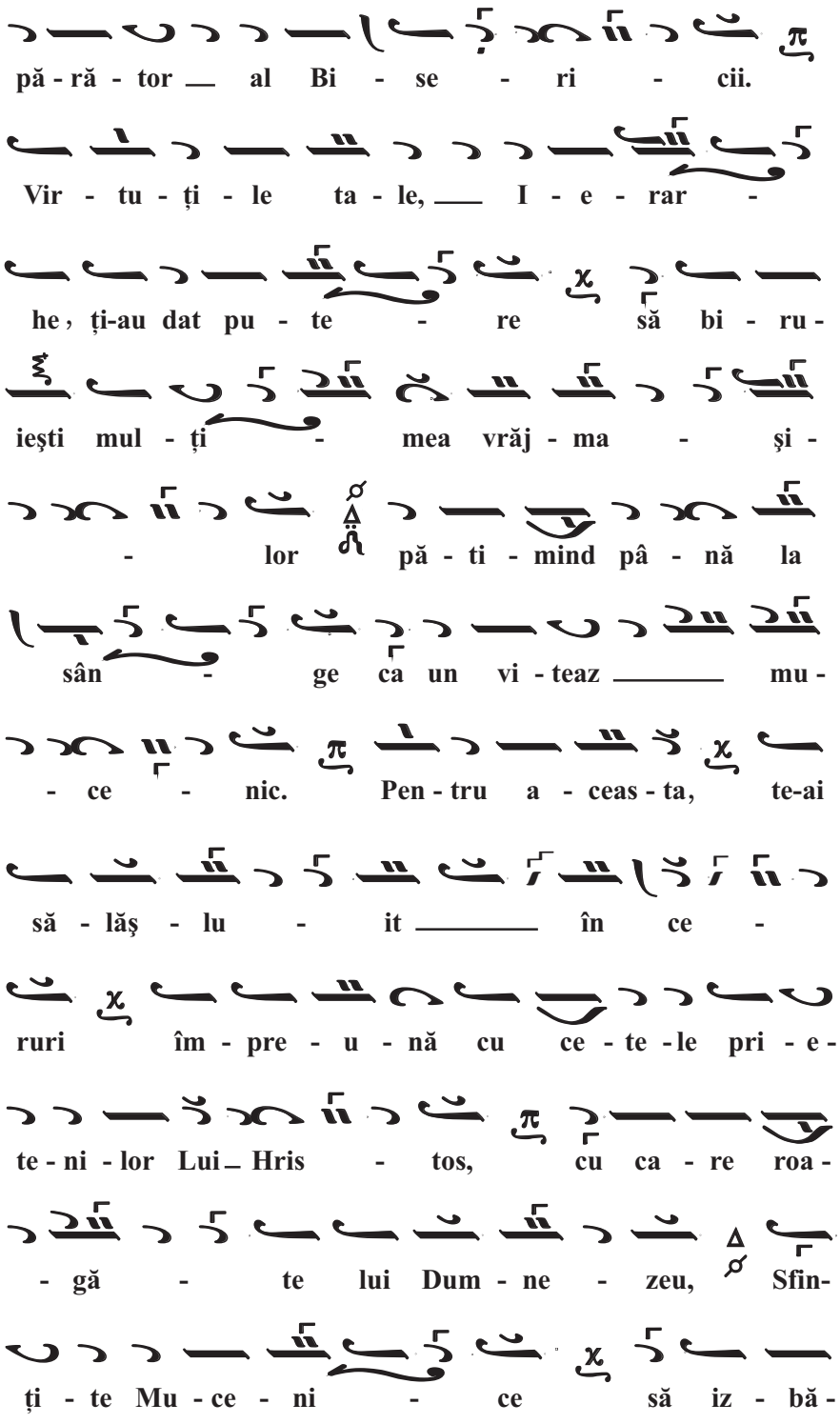
pă - ră - tor — al Bi - se - ri - cii.
Vir - tu - ți - le ta - le, — I - e - rar -
he, ți-au dat pu - te - re să bi - ru -
ieşti mul - ți - mea vrăj - ma - şi -
- lor pă - ti - mind pâ - nă la
sân - ge ca un vi - teaz ——— mu -
- ce - nic. Pen - tru a - ceas - ta, te-ai
să - lăş - lu - it ——— în ce -
ruri îm - pre - u - nă cu ce - te - le pri - e -
te - ni - lor Lui – Hris - tos, cu ca - re roa -
- gă - te lui Dum - ne - zeu, Sfin -
ți - te Mu - ce - ni - ce să iz - bă -

veas - că tur - ma Sa _____ de toa - tă pri-

mej - di - a şi u - nel - ti - ri - le

vrăj - ma - şu - lui, dă - ru - ind tu - tu - ror__

pa - ce şi ma - re mi - lă. _

Şi acum…, glasul VI

Şi a - cum şi pu - ru -rea şi __ în ve -

cii ve - ci - lor. A - min.

Cu - vi - ne-se cu a - de - vă - rat,

a te fe - ri - ci pe ti - ne, Năs - că -

toa - re __ de Dum-ne -zeu, că în sfân - tul

şi prea - cu - ra - tul tău pân - te - ce Fă - că -

to - rul tu - tu - ror in - trând, trup __ S-a fă - cut;

nu schim-bând __ fi _ rea nici cu nă - lu - ci -

re a - ră -tând i - co - no - mi - a, ci cu tru-

pul cel lu - at din ti - ne, și în - su - fle - țit

cu su - flet cu-vân-tă - tor, și ca - re a -

vea sta - rea în - tru el, u - nin - du - se du-

- pă I - pos-tas. Pen - tru ca - re, cu bu -

nă cre - din - ță, în do - uă — firi — a - ră - ta -

te, o - se - bi - rea fa - cem. Pe A - ce -

la roa - gă-L cin - sti - tă și Prea - sfân - tă,

ca să tri - mi - tă no - uă pa - ce și

ma - re mi - lă. —

La Stihoavnă

Stihirile, glas II πα

Podobie: *Casa Efratului....*

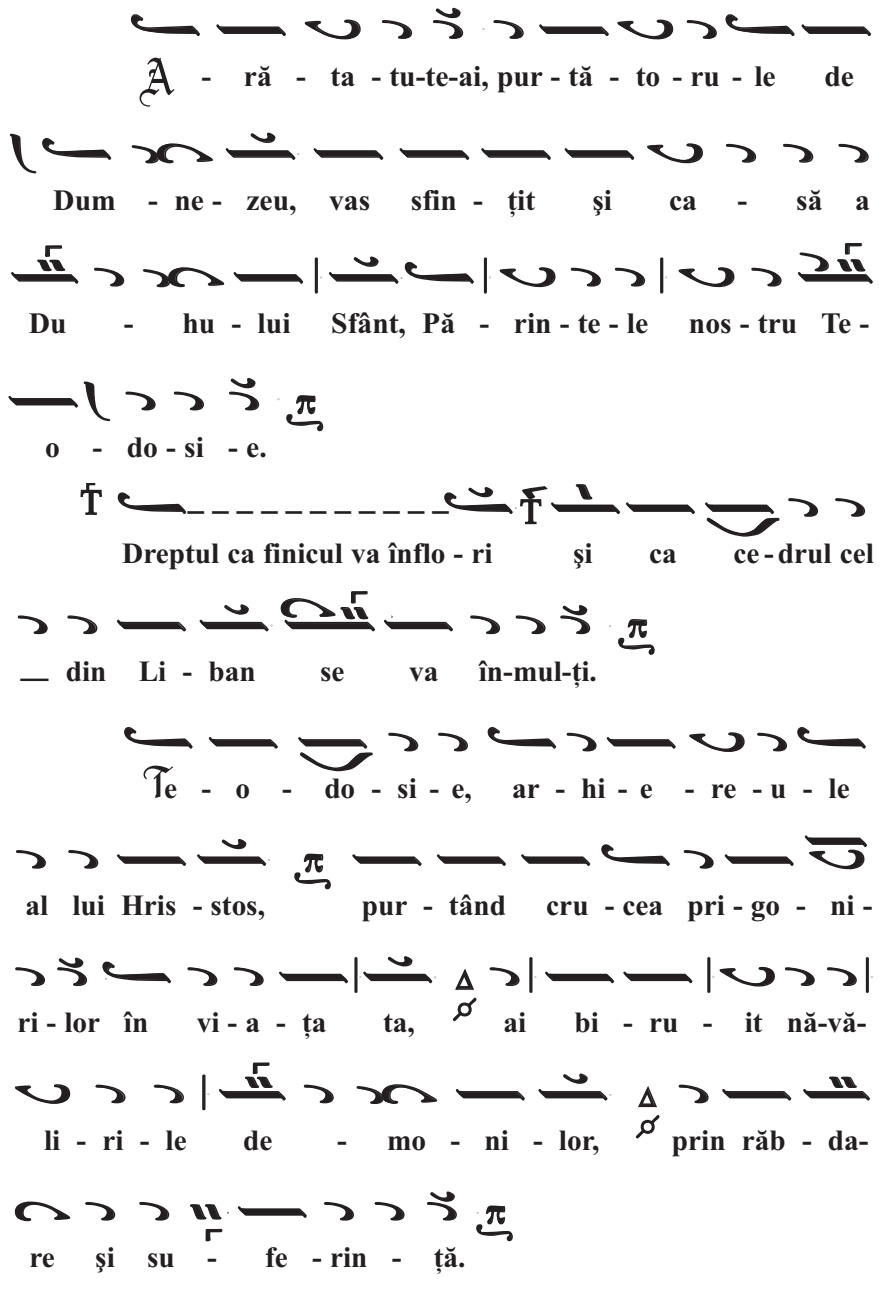

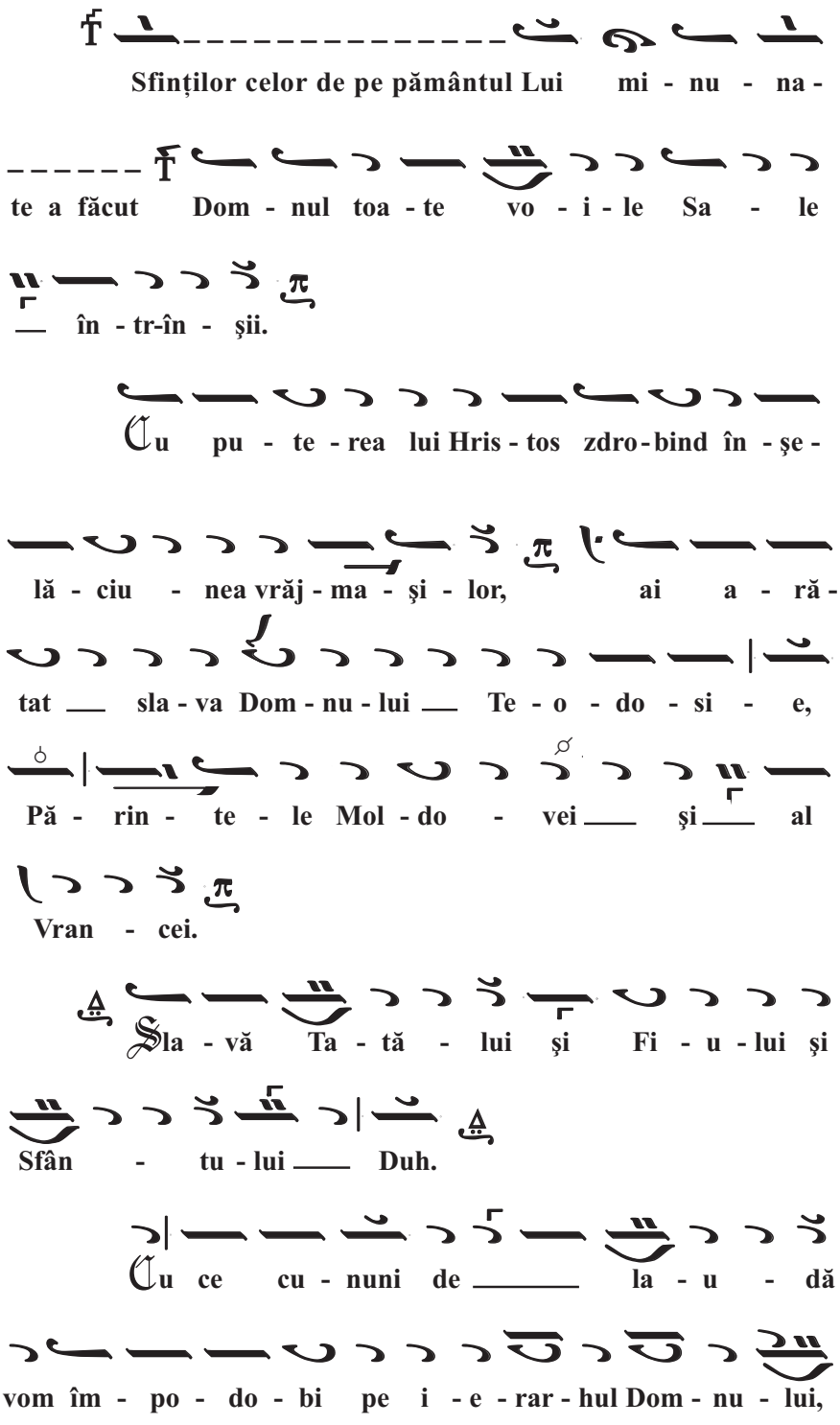
Sfinților celor de pe pământul Lui mi - nu - na -
te a făcut Dom - nul toa - te vo - i - le Sa - le
— în - tr-în - şii.
Cu pu - te - rea lui Hris - tos zdro - bind în - şe -
lă - ciu - nea vrăj - ma - şi - lor, ai a - ră -
tat — sla - va Dom - nu - lui — Te - o - do - si - e,
Pă - rin - te - le Mol - do - vei — şi — al
Vran - cei.
Sla - vă Ta - tă - lui şi Fi - u - lui şi
Sfân - tu - lui — Duh.
Cu ce cu - nuni de ——— la - u - dă
vom îm - po - do - bi pe i - e - rar - hul Dom - nu - lui,

Te - o - do - si - e? Cu ha - rul ar-

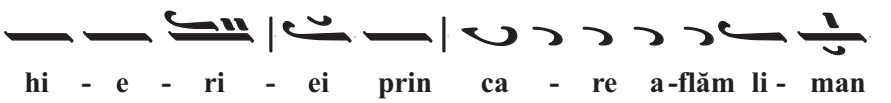
hi - e - ri - ei prin ca - re a-flăm li - man

du - hov - ni - cesc; cu pla - to - şa cre -

din - ţei ne - bi - ru - it s-a a - ră - tat în

fa - ţa u - nel - ti - ri - lor lui Ve - li - ar.

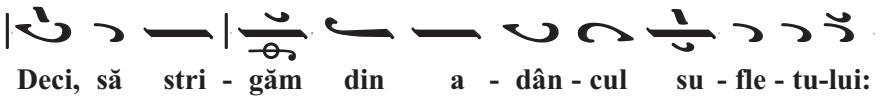
Deci, să stri - găm din a - dân - cul su - fle - tu-lui:

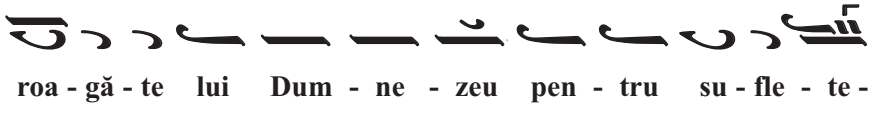
roa - gă - te lui Dum - ne - zeu pen - tru su - fle - te -

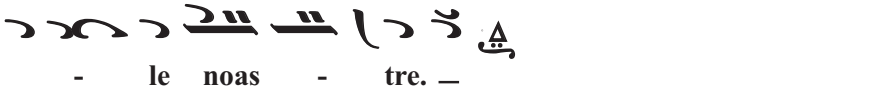
- le noas - tre. —

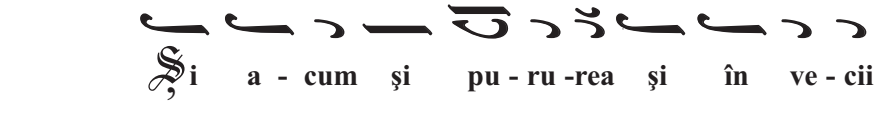
Şi a - cum şi pu - ru -rea şi în ve - cii

ve - ci - lor. A - min.

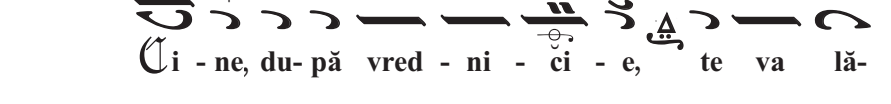
Cine, du- pă vred - ni - ci - e, te va lă-

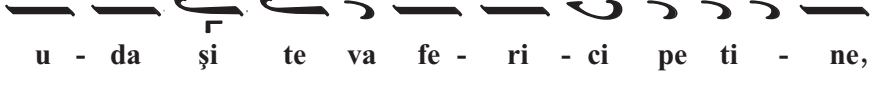
u - da şi te va fe - ri - ci pe ti - ne,

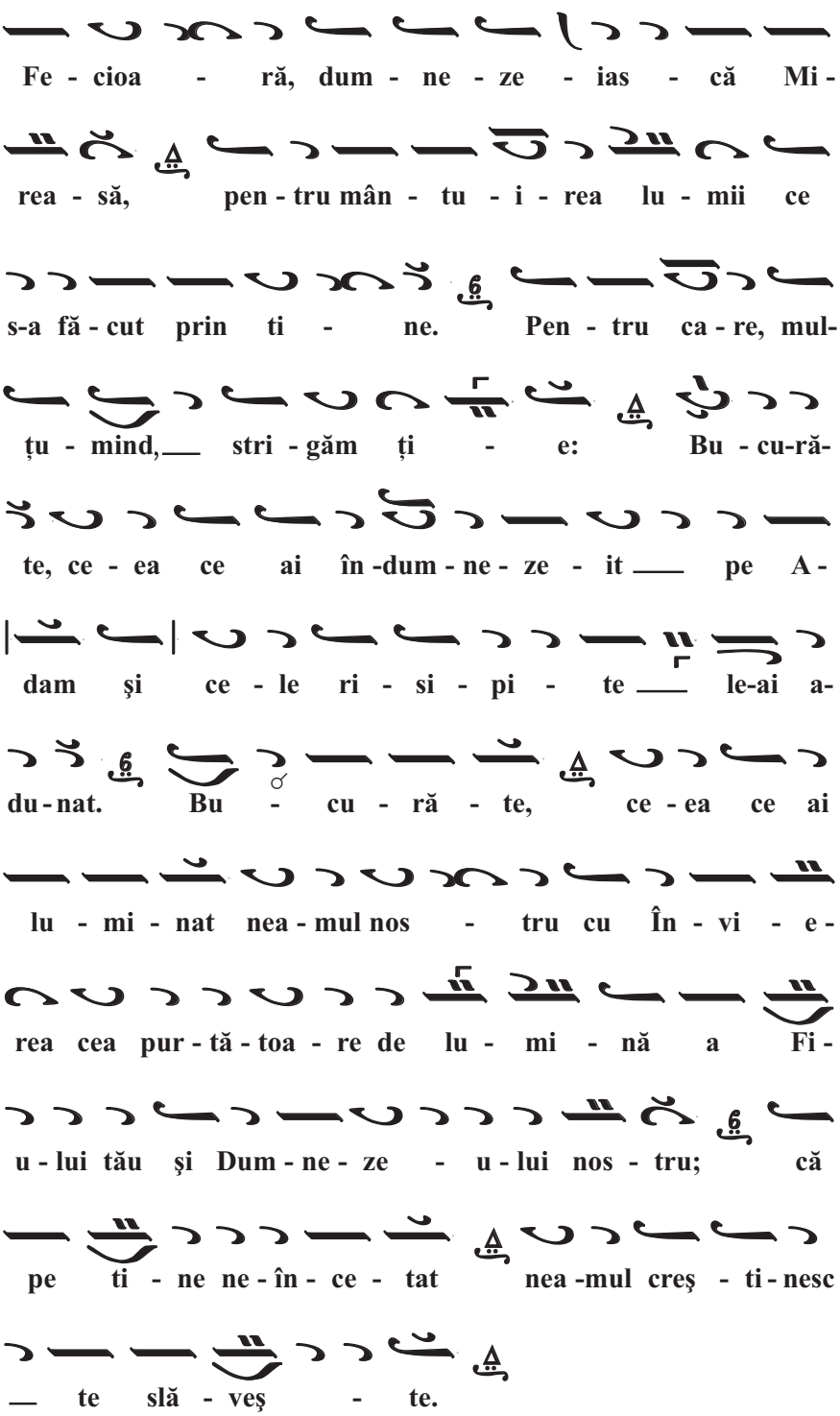
Fe - cioa - ră, dum - ne - ze - ias - că Mi -
rea - să, pen - tru mân - tu - i - rea lu - mii ce
s-a fă - cut prin ti - ne. Pen - tru ca - re, mul -
ţu - mind, stri - găm ţi - e: Bu - cu-ră -
te, ce - ea ce ai în -dum - ne - ze - it pe A -
dam şi ce - le ri - si - pi - te le-ai a -
du - nat. Bu - cu - ră - te, ce - ea ce ai
lu - mi - nat nea - mul nos - tru cu În - vi - e -
rea cea pur - tă - toa - re de lu - mi - nă a Fi -
u - lui tău şi Dum - ne - ze - u - lui nos - tru; că
pe ti - ne ne - în - ce - tat nea -mul creş - ti - nesc
te slă - veş - te.

Troparul

glas I

Podobie: *Prea lăudaților mucenici...*

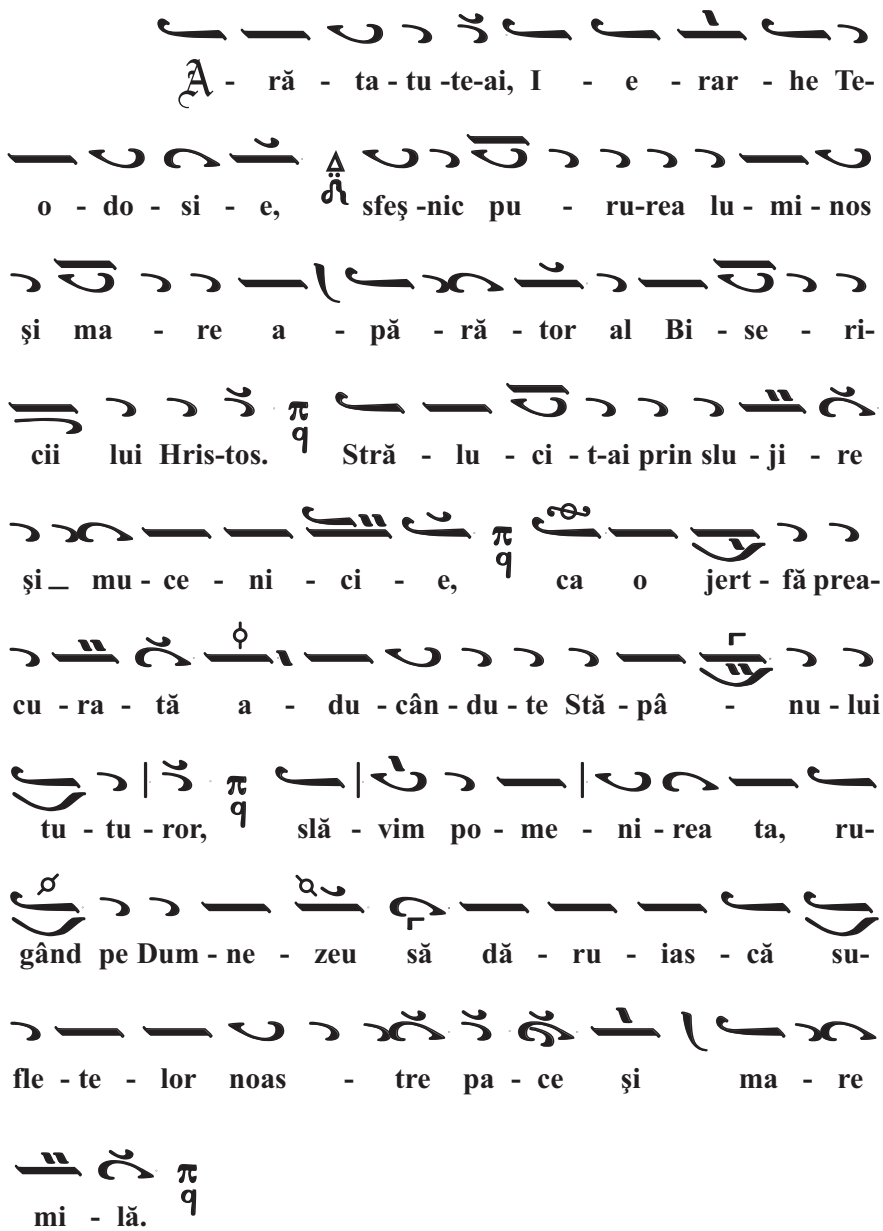

Slavă... Şi acum...

Troparul Născătoarei de Dumnezeu

glas I πα

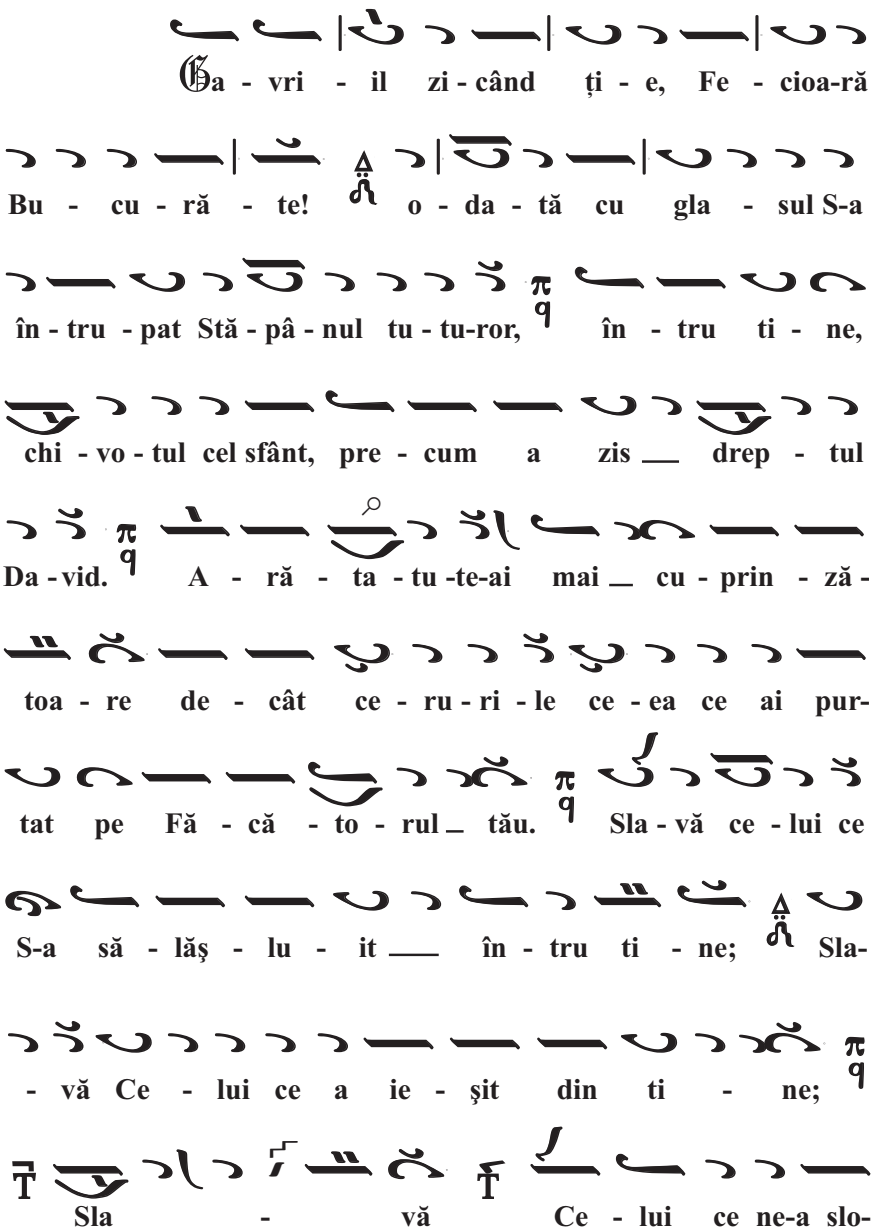

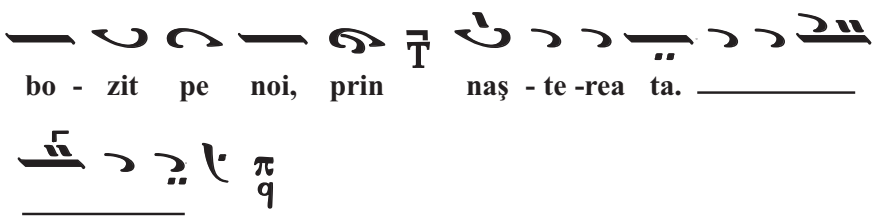

Vecernia Mare

Fericit bărbatul gl. V, vezi Arhid. Sebastian-Barbu Bucur, *Cântări la Vecernie, Utrenie şi Sfânta Liturghie,* p. 9

La ***Doamne, strigat-am...***

Stihirile, glas I

Podobie: *Prea lăudaților mucenici...*

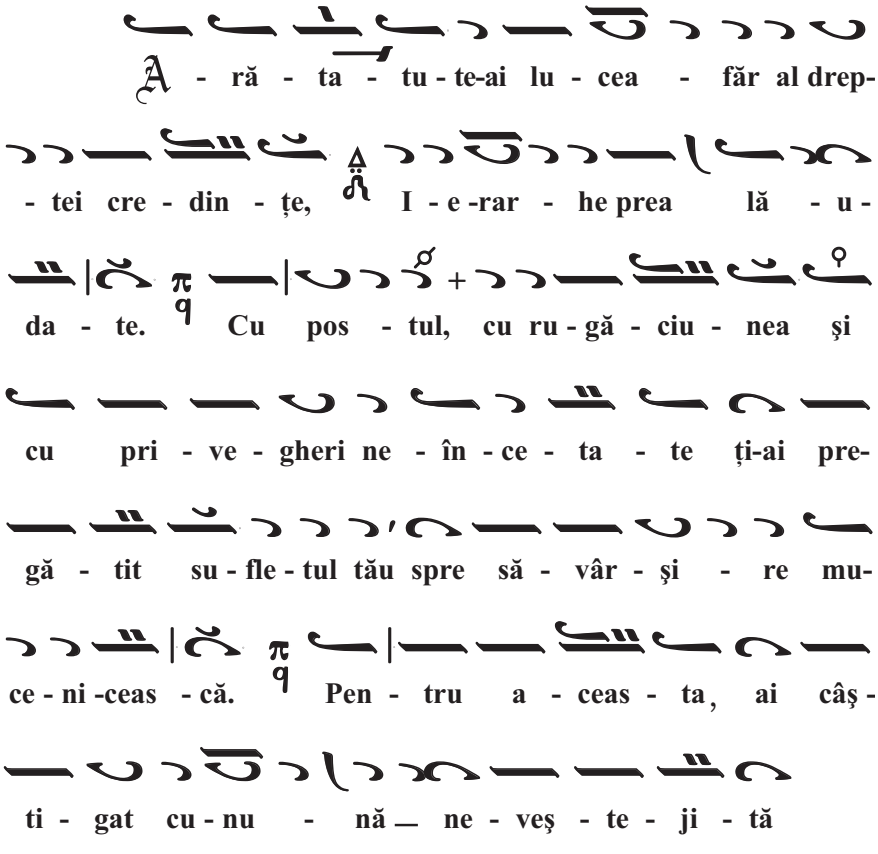

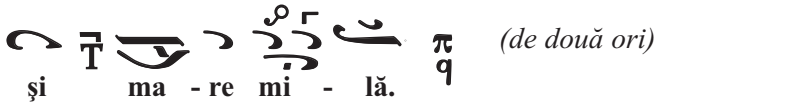
şi ma - re mi - lă.
(de două ori)

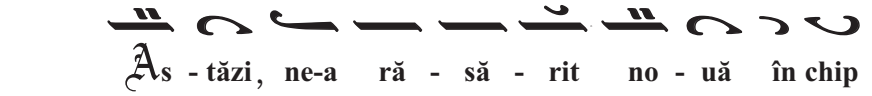
As - tăzi, ne-a ră - să - rit no - uă în chip

— stră - lu - cit al doi - lea Te - o - do - si - e,

vred - ni - cul i - e - rarh al Dom - nu - lui, din pă-

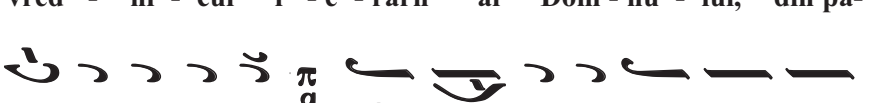
mânt — stră - bun. În fap - tă şi în cu -

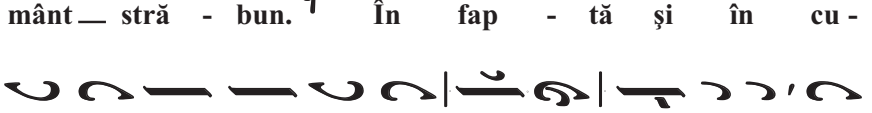
vânt a - se - mă - na - tu - s-a cu ma - re - le

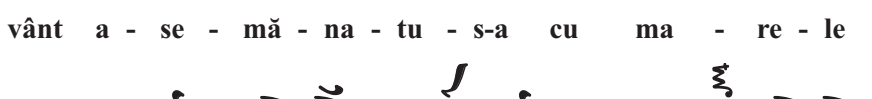
Te - o - do - si - e, în - ce - pă - to - rul

de ob - şte; iar prin jert - fa de sân - ge,

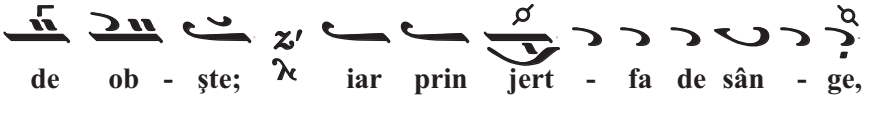
Mie - lul lui Dum -ne - zeu. Pen - tru a - ceas -

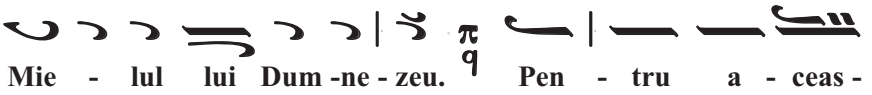
ta cu u - mi - lin - ţă şi e - vla - vi - e

îl ru - găm să mij - lo - ceas - că pen - tru noi,

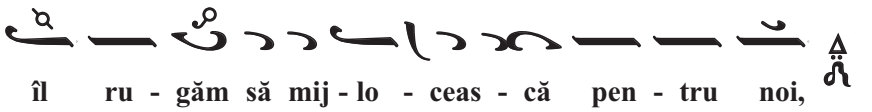
ce - rând Dom - nu - lui pa - ce şi ma - re

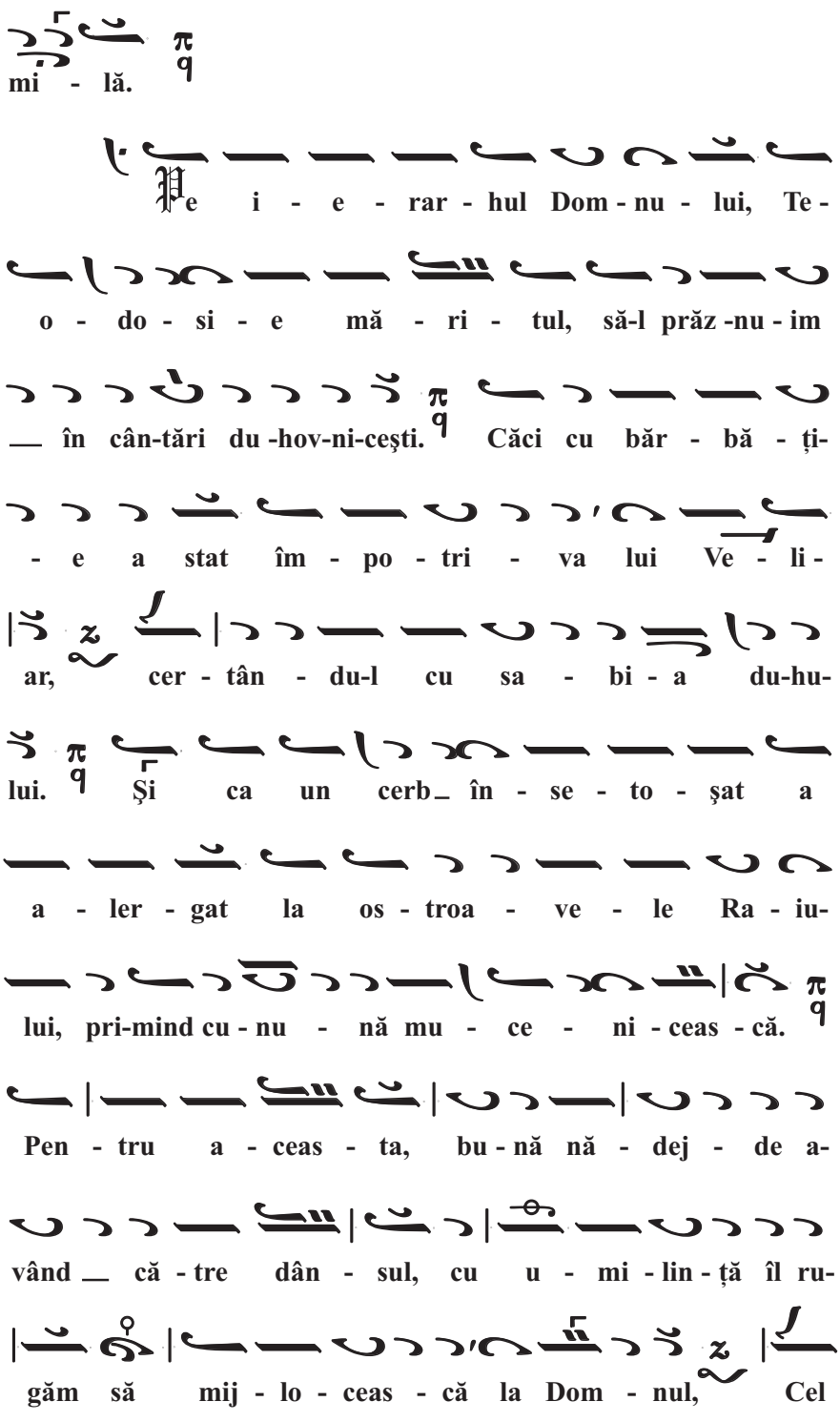
mi - lă.
Pe i - e - rar - hul Dom - nu - lui, Te -
o - do - si - e mă - ri - tul, să-l prăz - nu - im
— în cân-tări du - hov-ni-ceşti. Căci cu băr - bă - ți-
- e a stat îm - po - tri - va lui Ve - li -
ar, cer - tân - du-l cu sa - bi - a du-hu-
lui. Şi ca un cerb — în - se - to - şat a
a - ler - gat la os - troa - ve - le Ra - iu-
lui, pri-mind cu - nu - nă mu - ce - ni - ceas - că.
Pen - tru a - ceas - ta, bu - nă nă - dej - de a -
vând — că - tre dân - sul, cu u - mi - lin - ță îl ru -
găm să mij - lo - ceas - că la Dom - nul, Cel

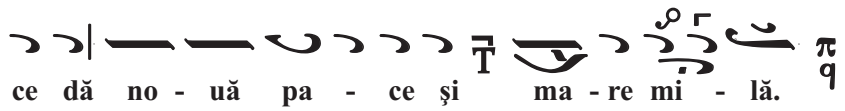

Alte stihiri, glas VIII Ni

Podobie: *Ce vă vom numi...*

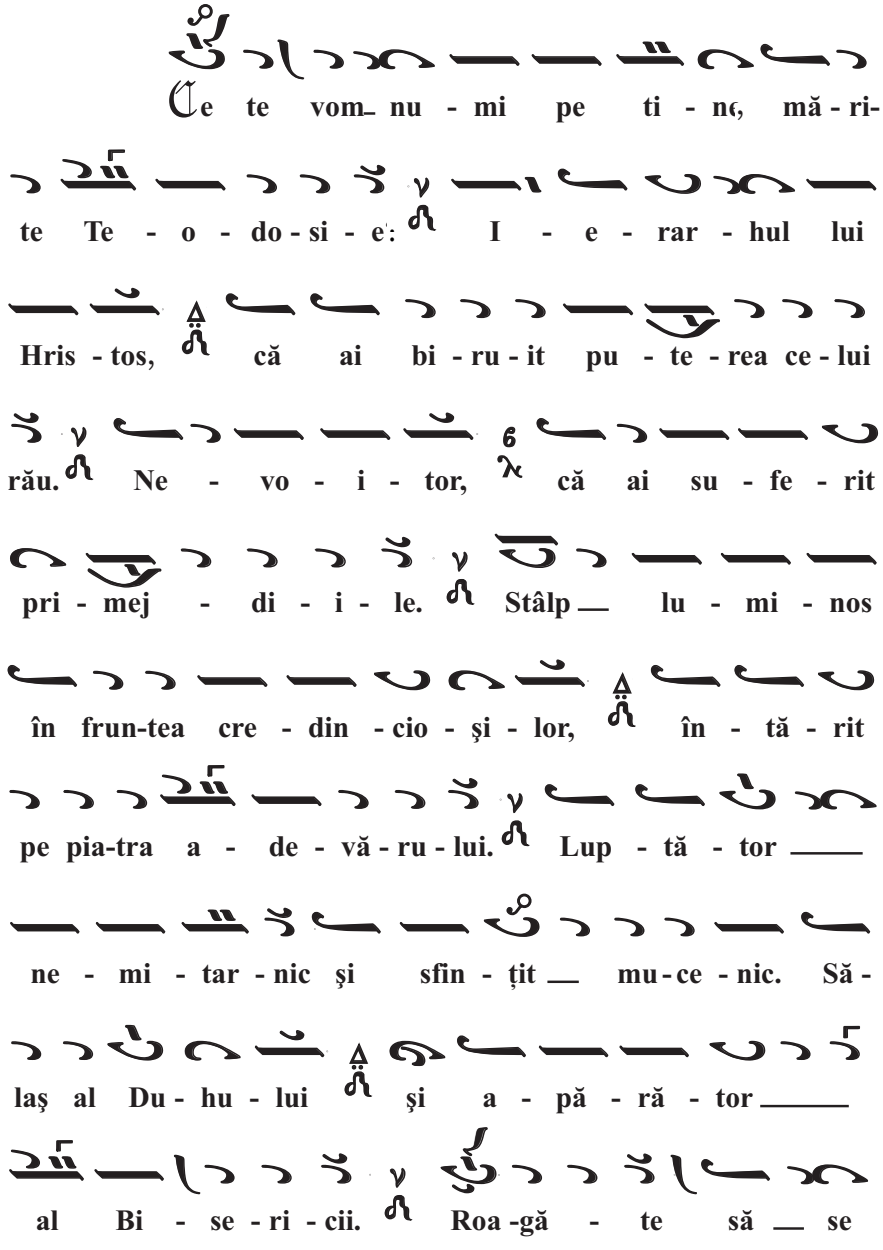

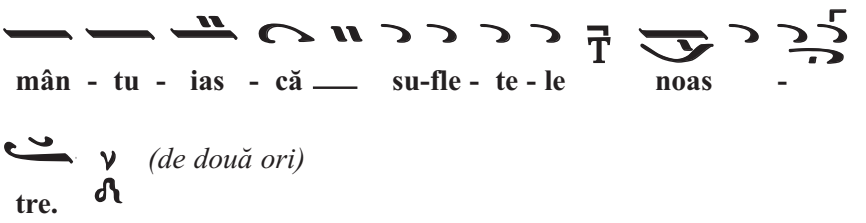
mân - tu - ias - că su-fle - te - le noas -
tre.
(de două ori)

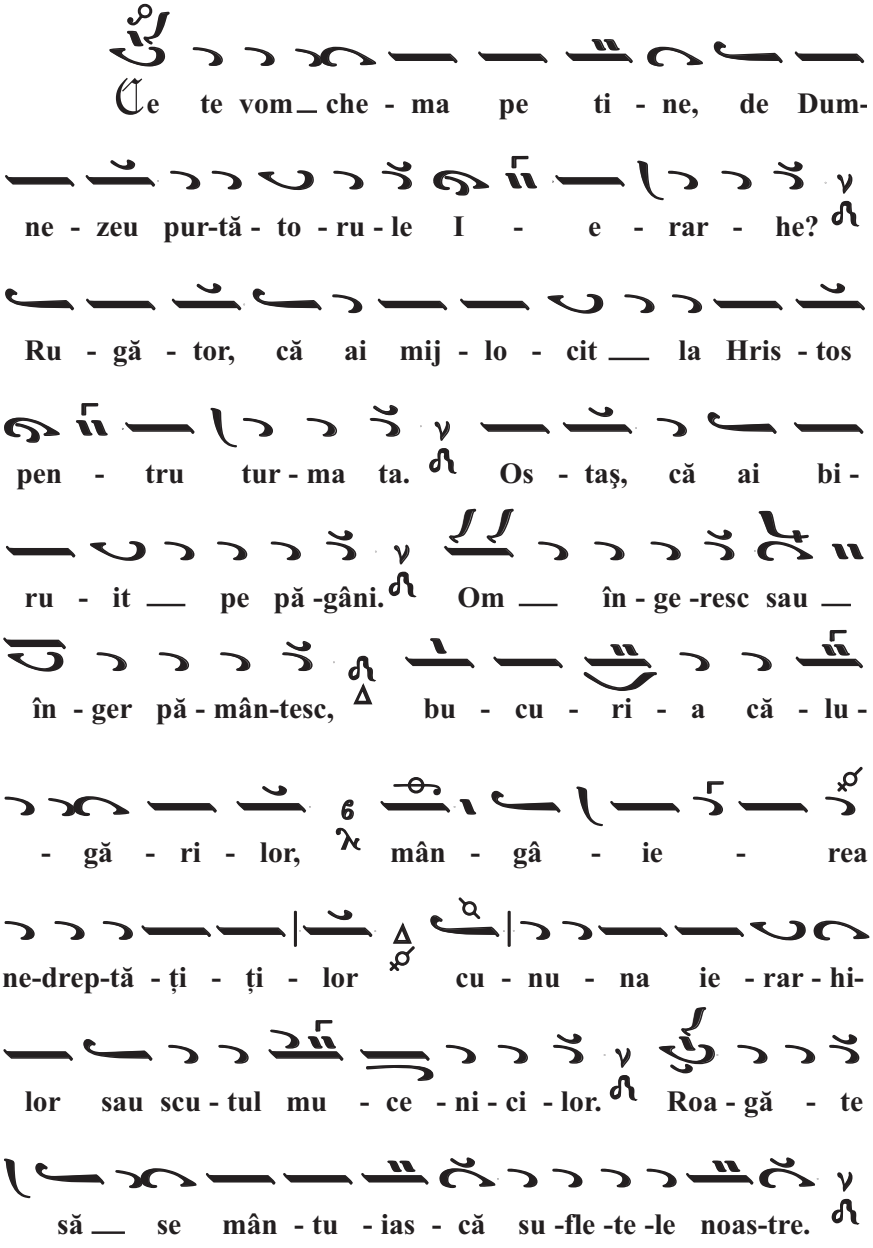
Ce te vom che - ma pe ti - ne, de Dum-
ne - zeu pur-tă - to - ru - le I - e - rar - he?
Ru - gă - tor, că ai mij - lo - cit la Hris - tos
pen - tru tur - ma ta. Os - taş, că ai bi -
ru - it pe pă -gâni. Om în - ge -resc sau
în - ger pă - mân-tesc, bu - cu - ri - a că - lu -
- gă - ri - lor, mân - gâ - ie - rea
ne-drep-tă - ți - ți - lor cu - nu - na ie - rar - hi-
lor sau scu - tul mu - ce - ni - ci - lor. Roa - gă - te
să se mân - tu - ias - că su -fle -te -le noas-tre.

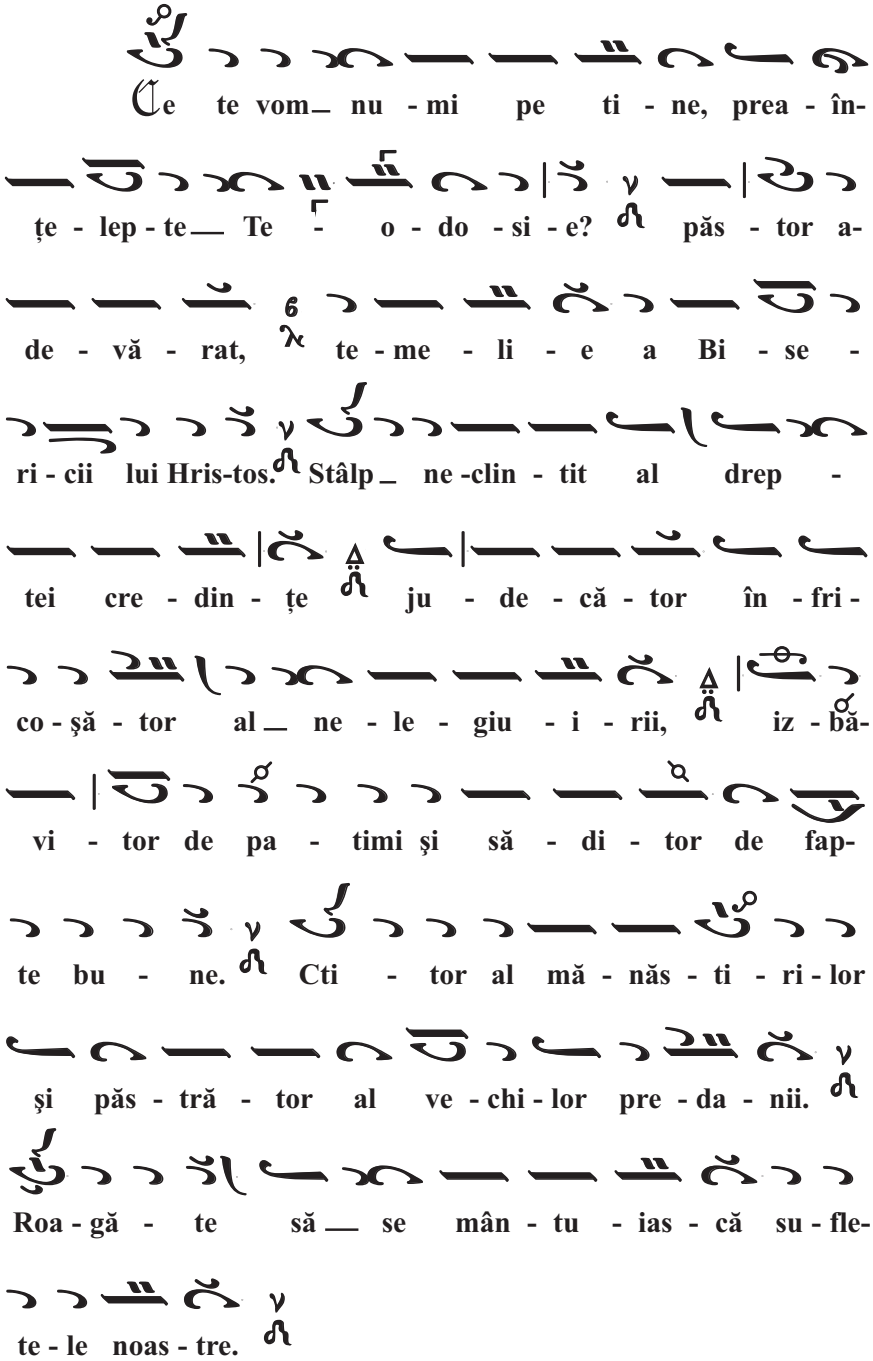
Ce te vom nu - mi pe ti - ne, prea - în-
ţe - lep - te Te - o - do - si - e? păs - tor a-
de - vă - rat, te - me - li - e a Bi - se -
ri - cii lui Hris-tos. Stâlp ne -clin - tit al drep -
tei cre - din - ţe ju - de - că - tor în - fri -
co - şă - tor al ne - le - giu - i - rii, iz - bă -
vi - tor de pa - timi şi să - di - tor de fap -
te bu - ne. Cti - tor al mă - năs - ti - ri - lor
şi păs - tră - tor al ve - chi - lor pre - da - nii.
Roa - gă - te să se mân - tu - ias - că su - fle -
te - le noas - tre.

Slavă...

glas VIII

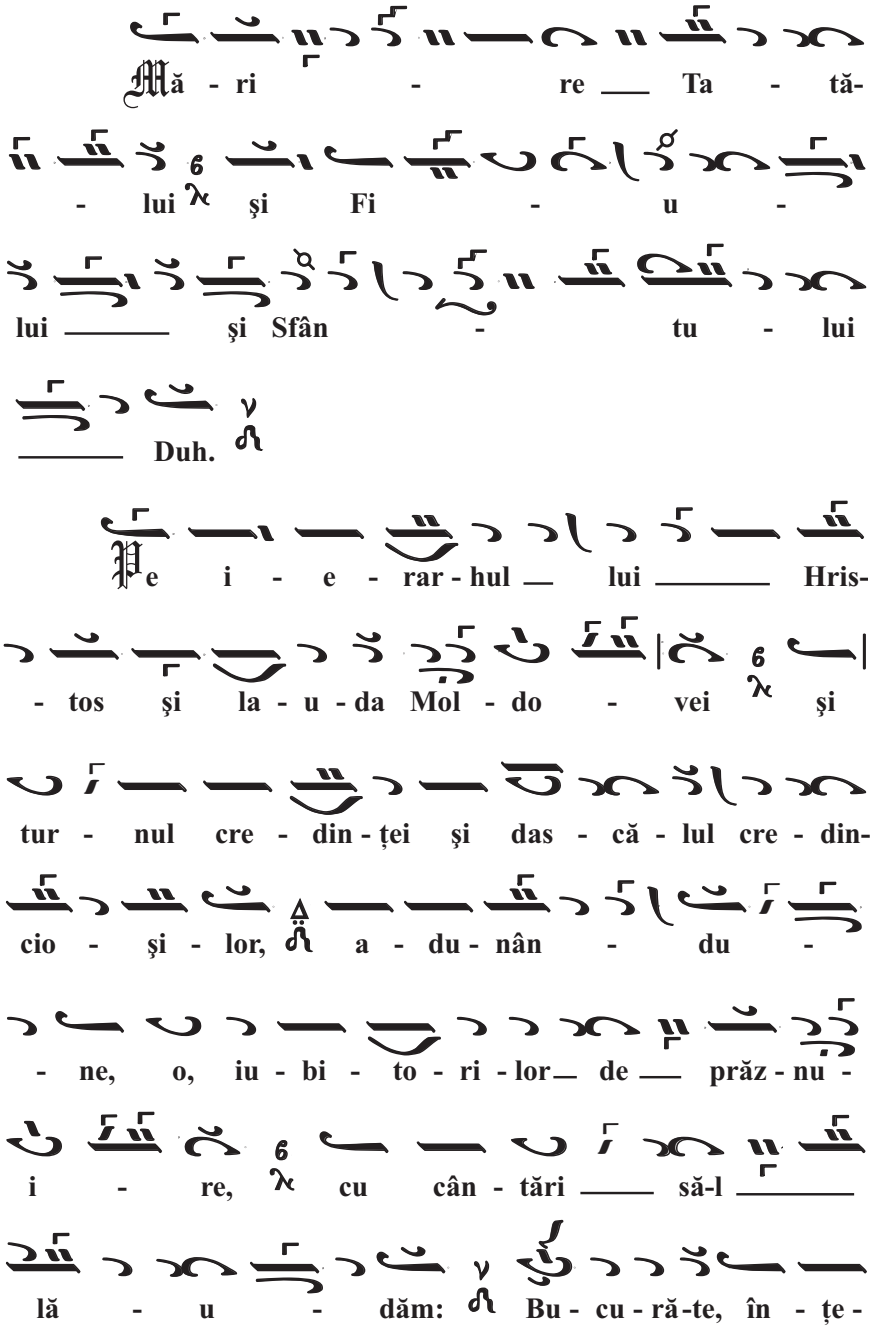

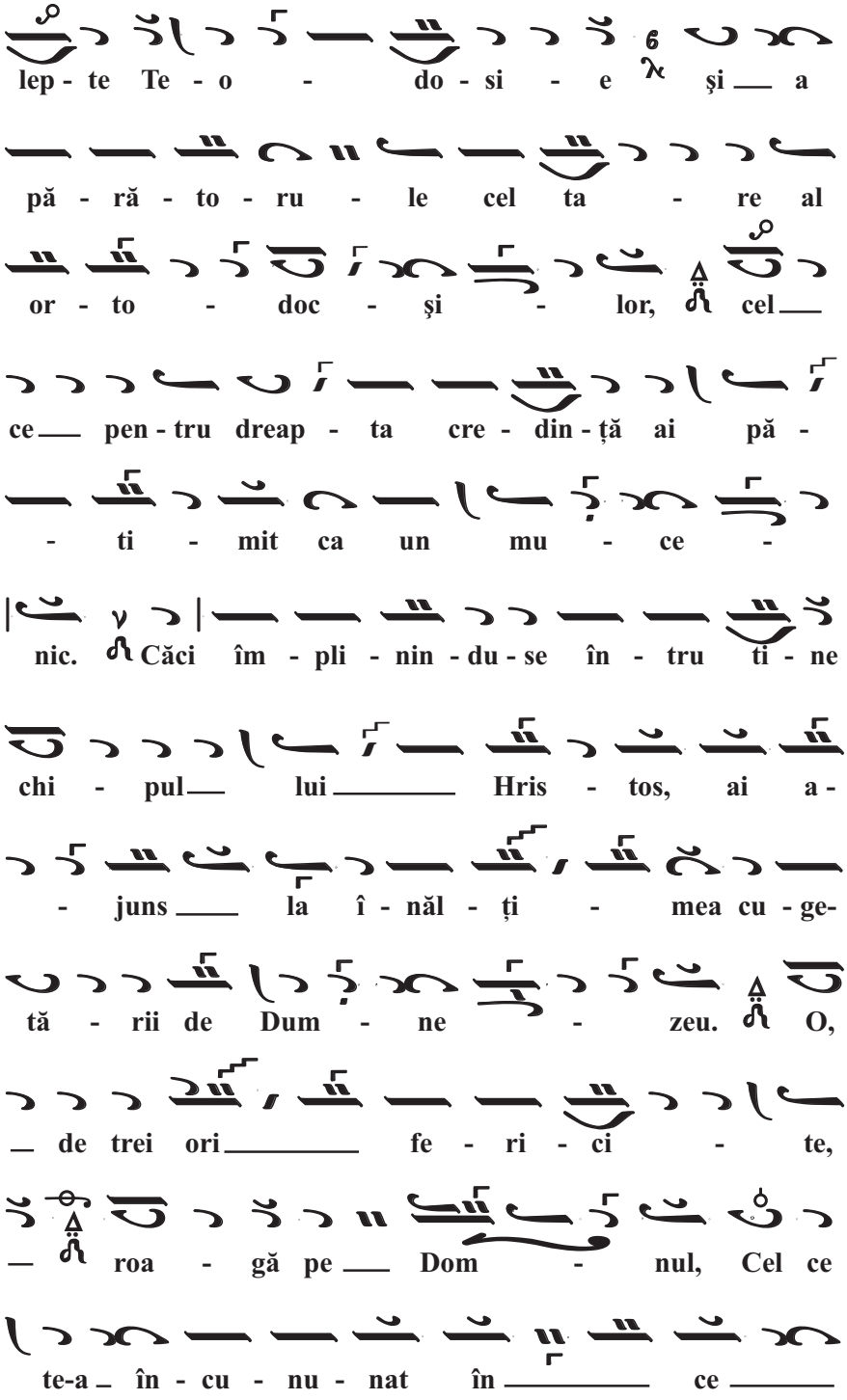
lep - te Te - o - do - si - e şi a
pă - ră - to - ru - le cel ta - re al
or - to - doc - şi - lor, cel
ce pen - tru dreap - ta cre - din - ță ai pă -
- ti - mit ca un mu - ce -
nic. Căci îm - pli - nin - du - se în - tru ti - ne
chi - pul lui Hris - tos, ai a -
- juns la î - năl - ți - mea cu - ge -
tă - rii de Dum - ne - zeu. O,
de trei ori fe - ri - ci - te,
roa - gă pe Dom - nul, Cel ce
te-a în - cu - nu - nat în ce

- ruri să ne dă - ru - ias - că şi

no - uă, ce - lor ce prăz - nu-

im cu dra - gos - te Sfân - tă po - me - ni -

rea ta, pa - ce şi ma -

- re mi - lă.

Şi acum…, glasul VIII

Şi a - cum şi pu - ru - rea

şi în ve - cii ve - ci - lor.

A - min.

Îm - pă - ra - tul ce - ru -

ri - lor, pen - tru iu - bi - rea de -

oa - meni pe pă - mânt S-a a -

- ră - tat şi cu oa - me - nii

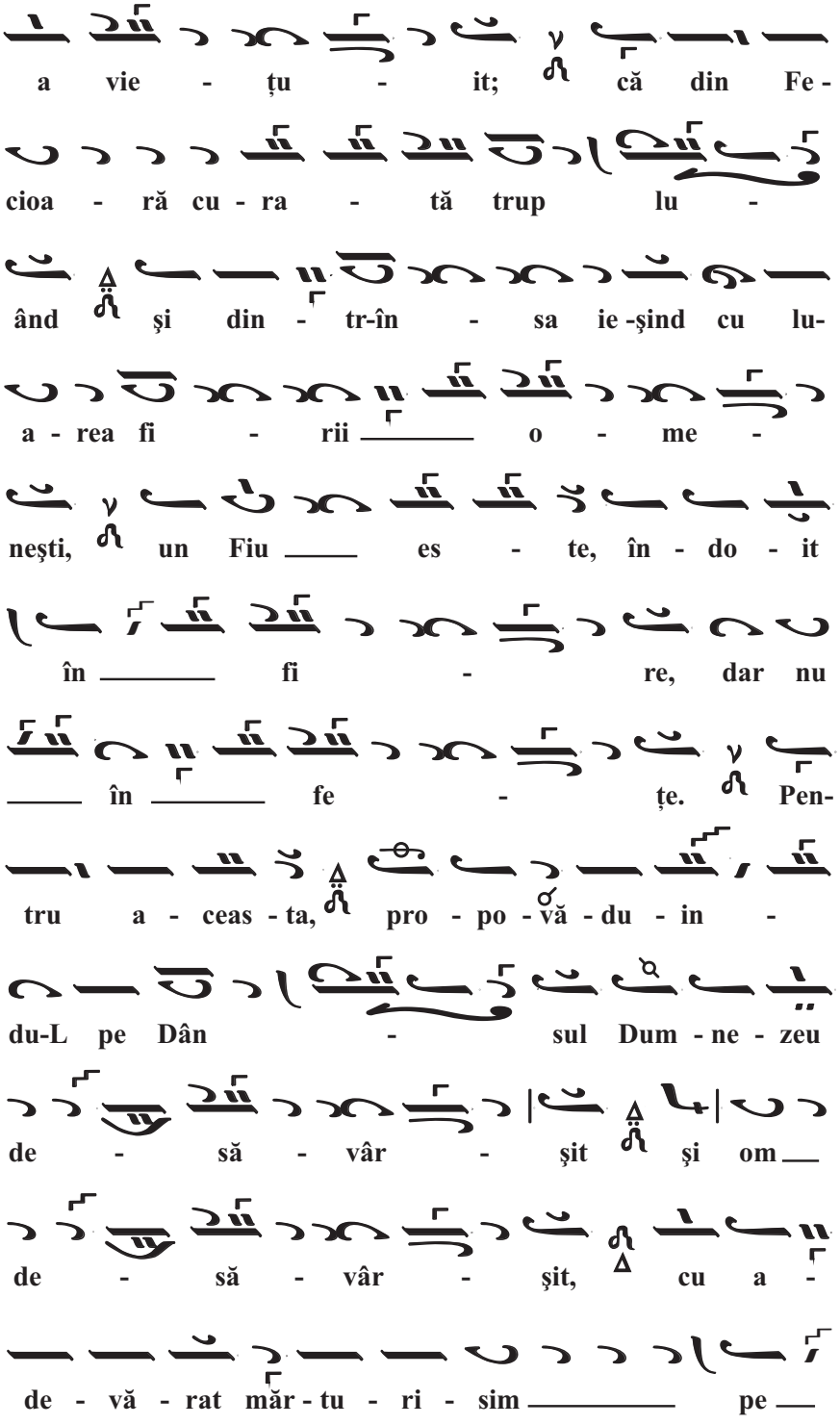
a vie - ţu - it; că din Fe -
cioa - ră cu - ra - tă trup lu -
ând şi din - tr-în - sa ie -şind cu lu-
a - rea fi - rii o - me -
neşti, un Fiu es - te, în - do - it
în fi - re, dar nu
în fe - ţe. Pen-
tru a - ceas - ta, pro - po - vă - du - in -
du-L pe Dân - sul Dum - ne - zeu
de - să - vâr - şit şi om
de - să - vâr - şit, cu a -
de - vă - rat măr - tu - ri - sim pe

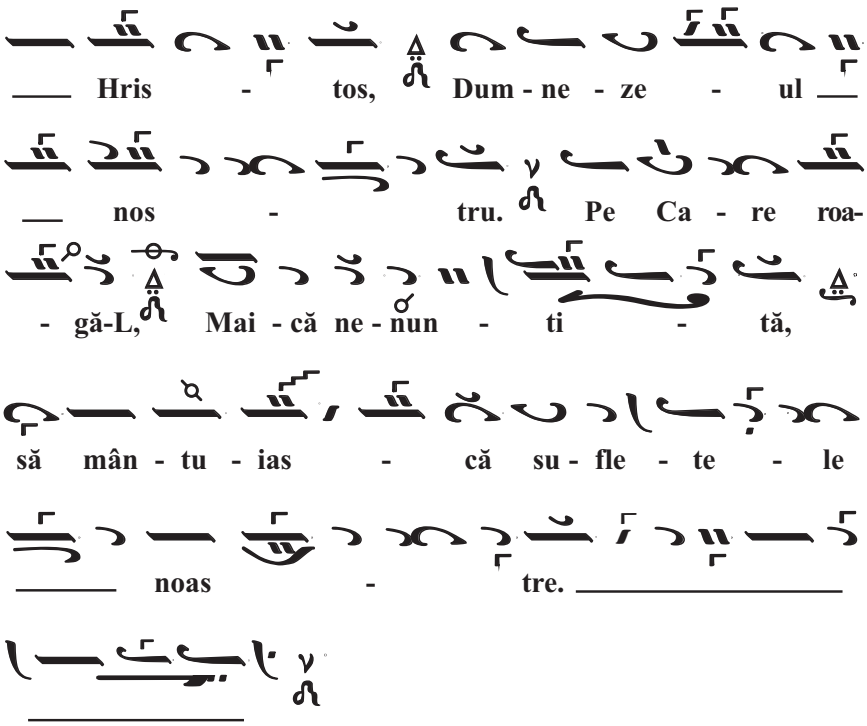
Hris - tos, Dum - ne - ze - ul
nos - tru. Pe Ca - re roa-
- gă-L, Mai - că ne - nun - ti - tă,
să mân - tu - ias - că su - fle - te - le
noas - tre.

Lumină Lină gl. VIII, vezi Arhid. Sebastian-Barbu Bucur, *Cântări la Vecernie, Utrenie şi Sfânta Liturghie,* p. 85

La Litie

Stihirile Sfântului

glas IV

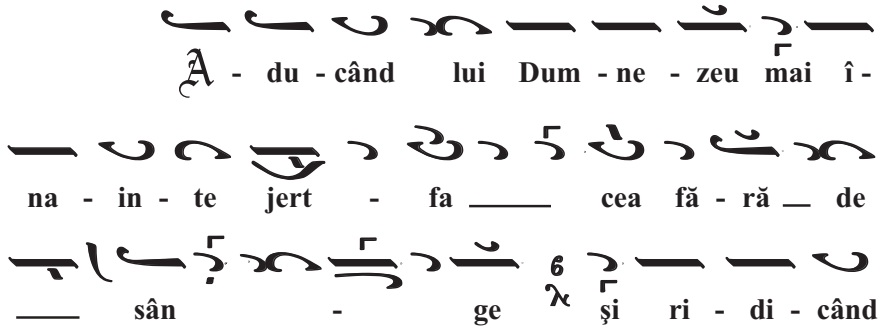
A - du - când lui Dum - ne - zeu mai î -
na - in - te jert - fa cea fă - ră de
sân - ge şi ri - di - când

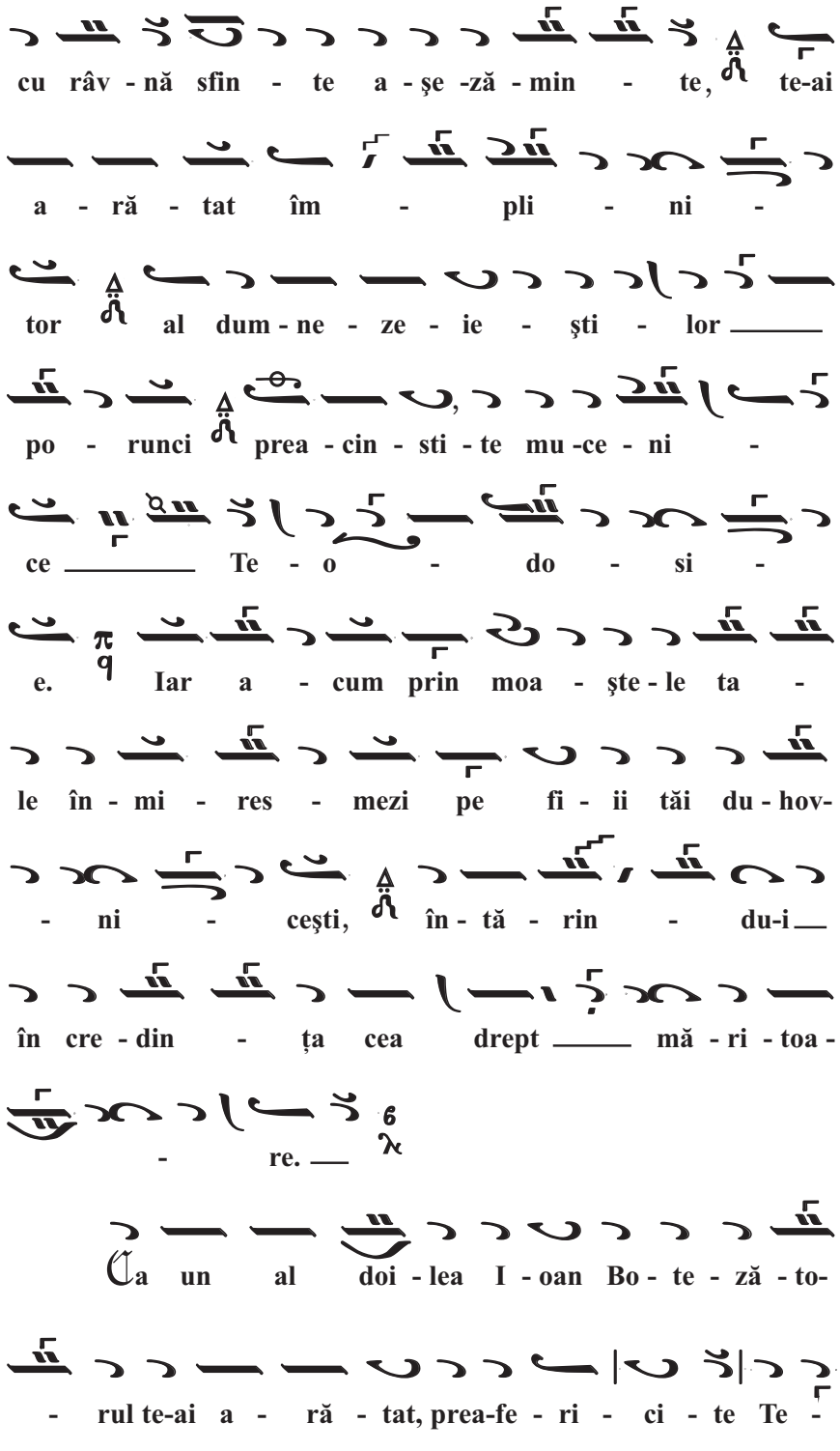
cu râv - nă sfin - te a - şe -ză - min - te, te-ai
a - ră - tat îm - pli - ni -
tor al dum - ne - ze - ie - şti - lor
po - runci prea - cin - sti - te mu -ce - ni -
ce Te - o - do - si -
e. Iar a - cum prin moa - şte - le ta -
le în - mi - res - mezi pe fi - ii tăi du - hov-
- ni - ceşti, în - tă - rin - du-i
în cre - din - ţa cea drept mă - ri - toa -
- re.
Ca un al doi - lea I - oan Bo - te - ză - to-
- rul te-ai a - ră - tat, prea-fe - ri - ci - te Te -

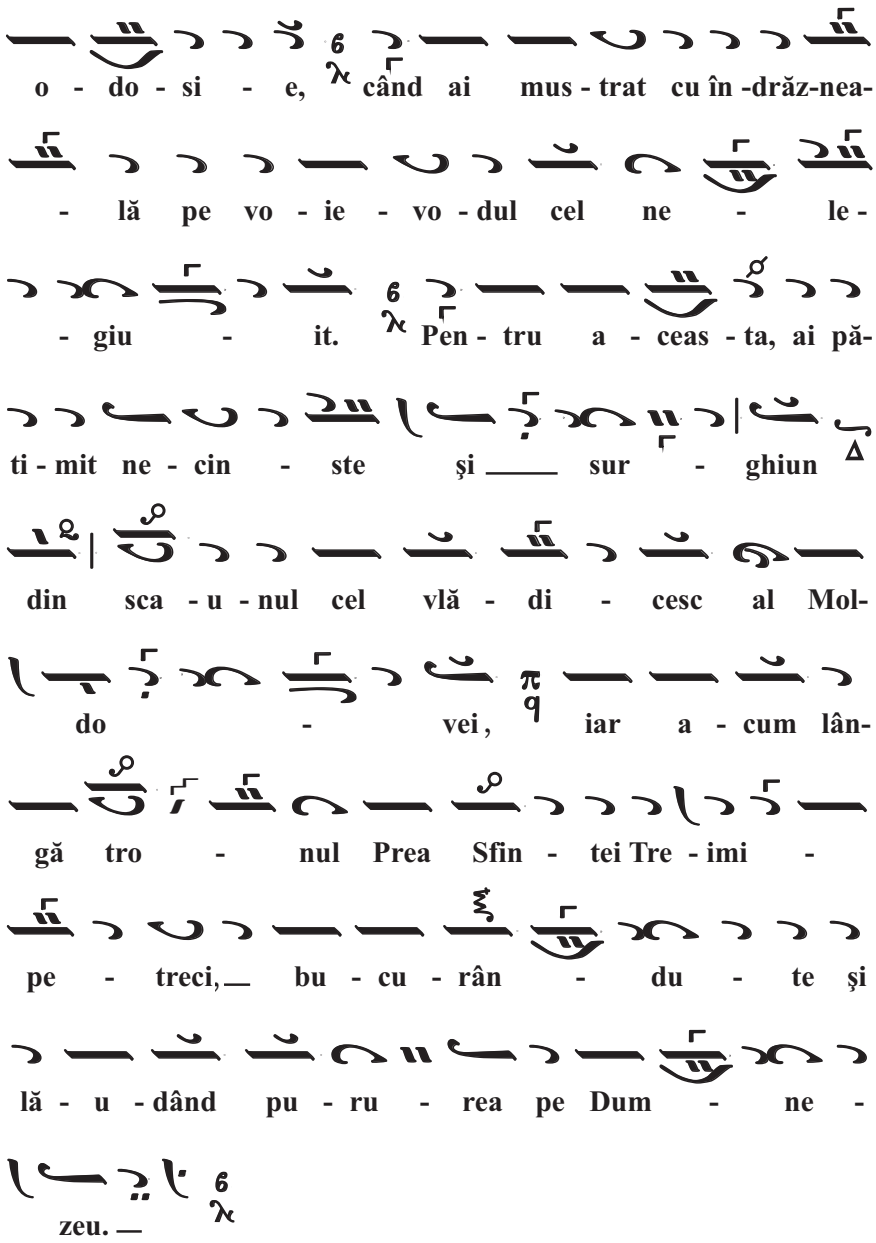

Alte stihiri, glas VI

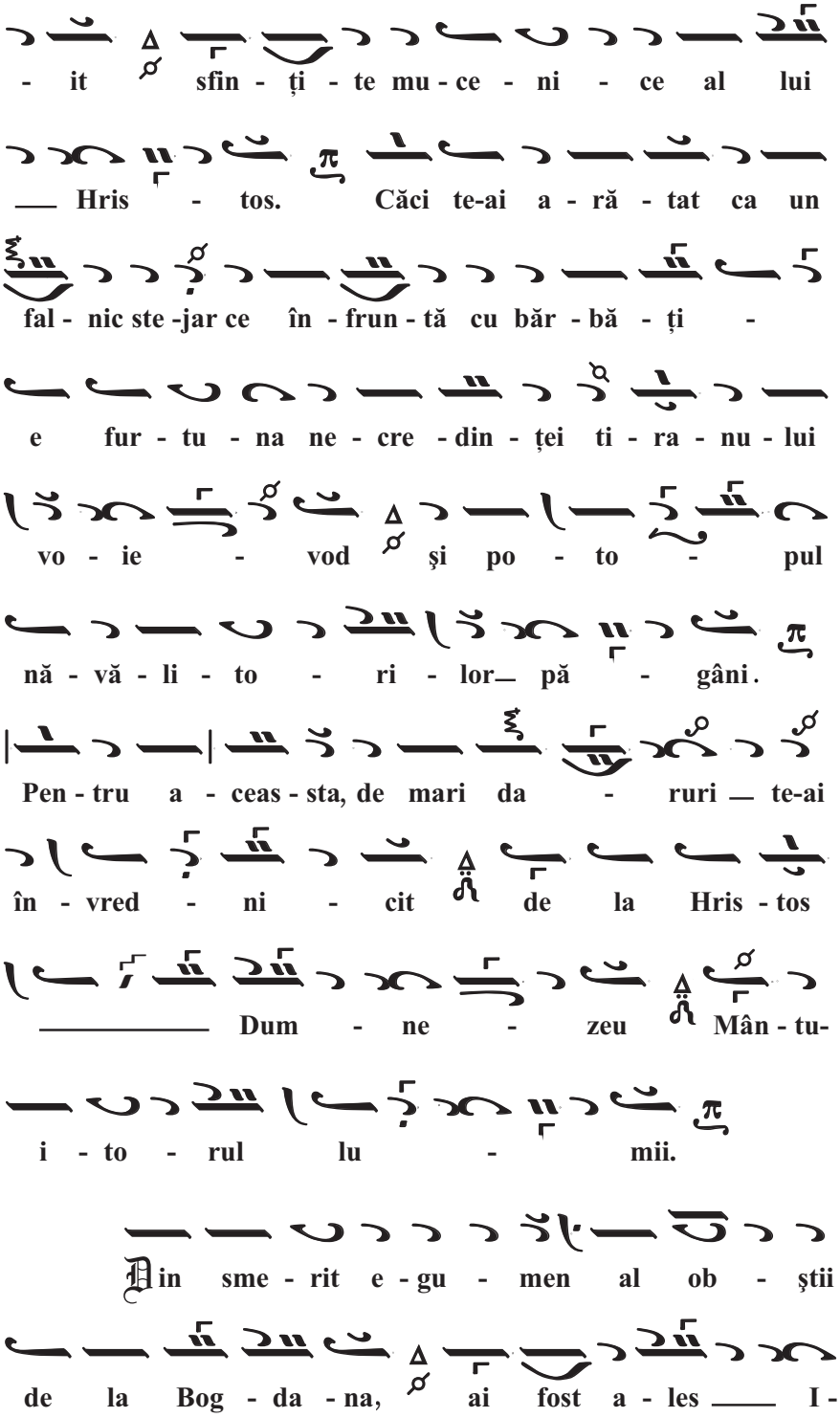
- it sfin - ți - te mu - ce - ni - ce al lui
— Hris - tos. Căci te-ai a - ră - tat ca un
fal - nic ste -jar ce în - frun - tă cu băr - bă - ți -
e fur - tu - na ne - cre - din - ței ti - ra - nu - lui
vo - ie - vod și po - to - pul
nă - vă - li - to - ri - lor— pă - gâni.
Pen - tru a - ceas - sta, de mari da - ruri — te-ai
în - vred - ni - cit de la Hris - tos
——— Dum - ne - zeu Mân - tu-
i - to - rul lu - mii.
Din sme - rit e - gu - men al ob - știi
de la Bog - da - na, ai fost a - les —— I -

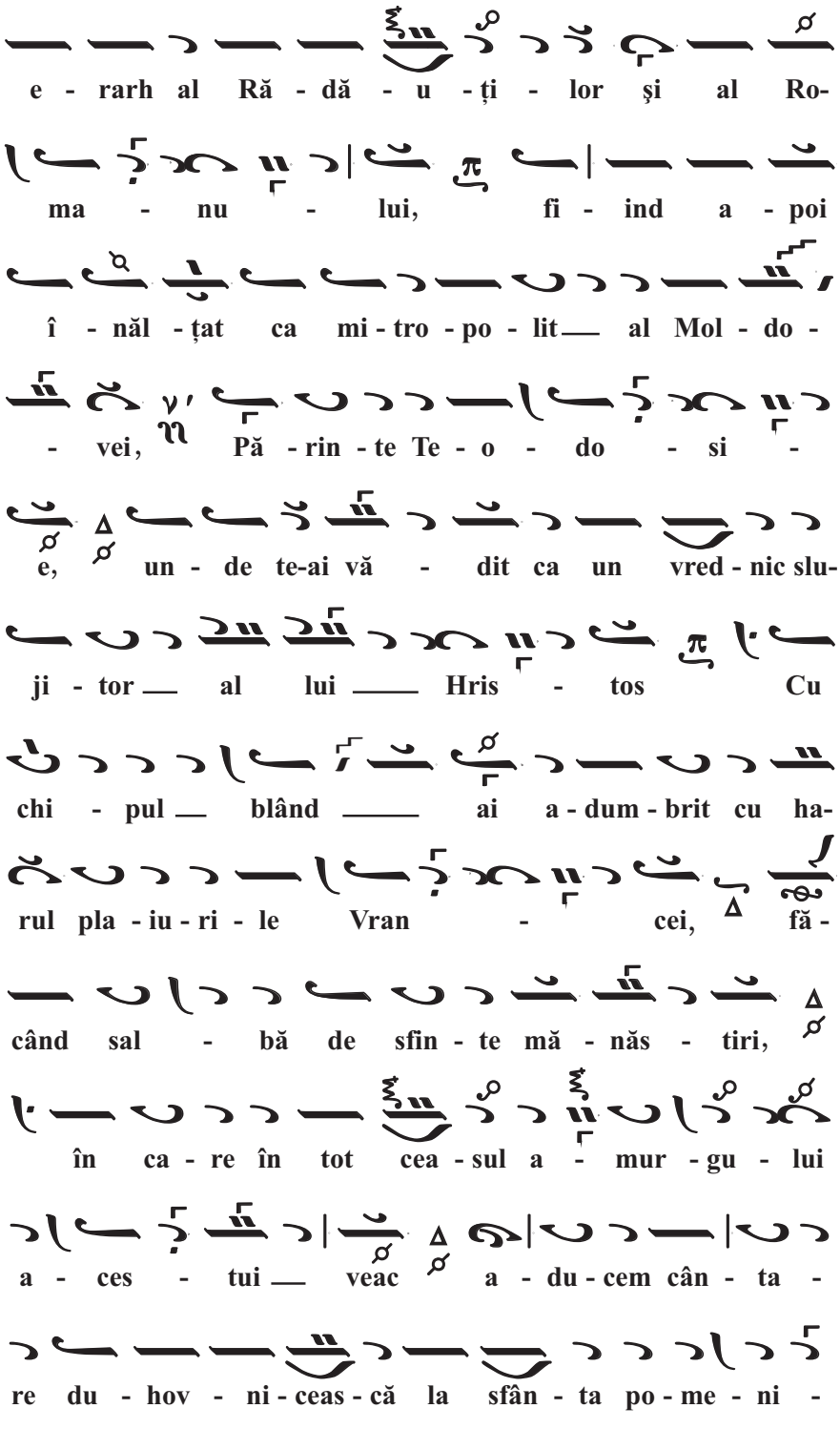
e - rarh al Ră - dă - u - ți - lor și al Ro-
ma - nu - lui, fi - ind a - poi
î - năl - țat ca mi - tro - po - lit — al Mol - do -
- vei, Pă - rin - te Te - o - do - si -
e, un - de te-ai vă - dit ca un vred - nic slu-
ji - tor — al lui —— Hris - tos Cu
chi - pul — blând —— ai a - dum - brit cu ha-
rul pla - iu - ri - le Vran - cei, fă -
când sal - bă de sfin - te mă - năs - tiri,
în ca - re în tot cea - sul a - mur - gu - lui
a - ces - tui — veac a - du - cem cân - ta -
re du - hov - ni - ceas - că la sfân - ta po - me - ni -

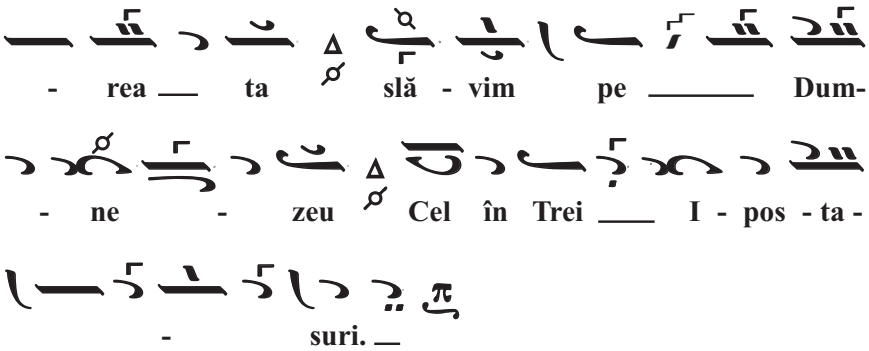

Slavă..., glas VI

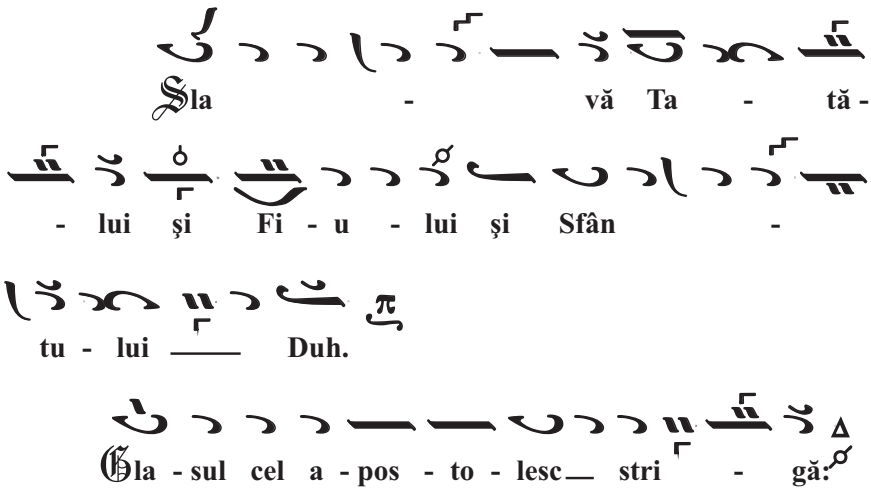

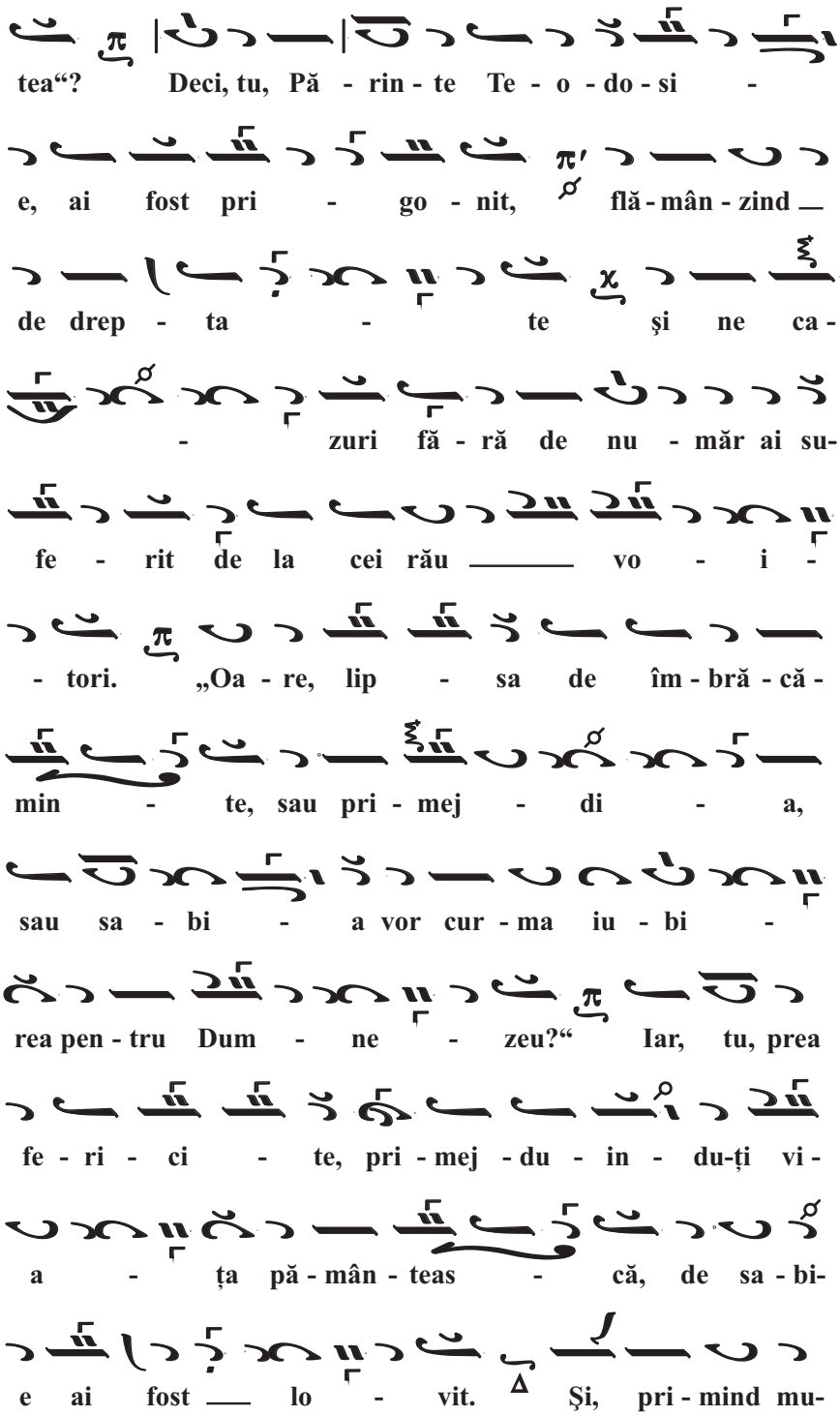
tea“? Deci, tu, Pă - rin - te Te - o - do - si -
e, ai fost pri - go - nit, flă - mân - zind
de drep - ta - te şi ne ca -
- zuri fă - ră de nu - măr ai su -
fe - rit de la cei rău vo - i -
- tori. „Oa - re, lip - sa de îm - bră - că -
min - te, sau pri - mej - di - a,
sau sa - bi - a vor cur - ma iu - bi -
rea pen - tru Dum - ne - zeu?“ Iar, tu, prea
fe - ri - ci - te, pri - mej - du - in - du-ți vi -
a - ța pă - mân - teas - că, de sa - bi -
e ai fost lo - vit. Şi, pri - mind mu -

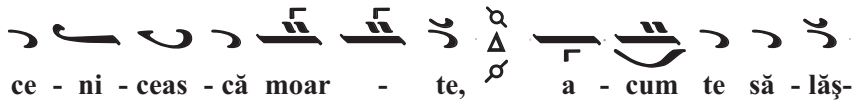
ce - ni - ceas - că moar - te, a - cum te să - lăş-

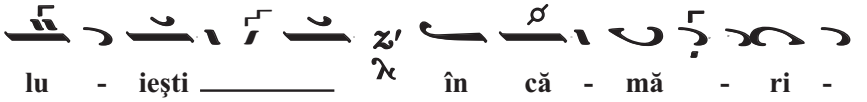
lu - ieşti în că - mă - ri -

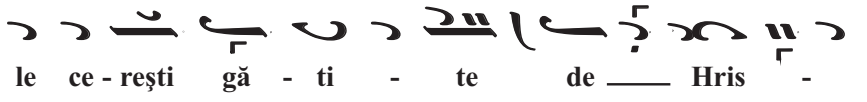
le ce - reşti gă - ti - te de Hris -

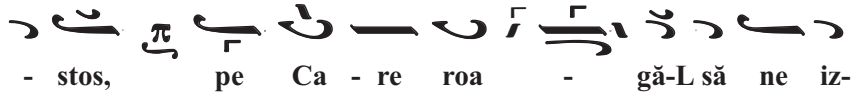
- stos, pe Ca - re roa - gă-L să ne iz-

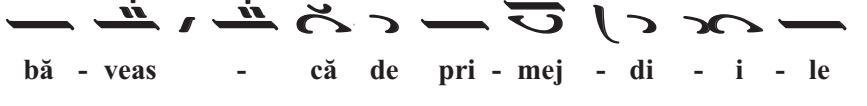
bă - veas - că de pri - mej - di - i - le

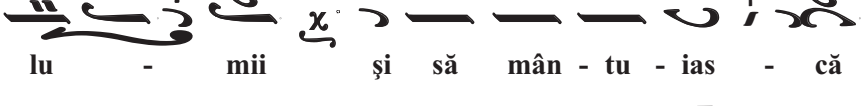
lu - mii şi să mân - tu - ias - că

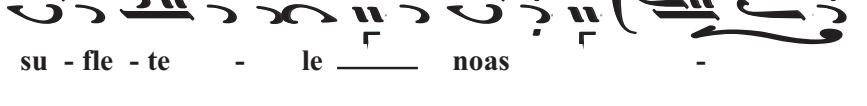
su - fle - te - le noas -

tre.

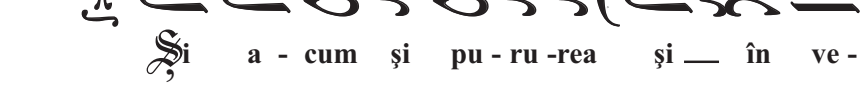
Şi a - cum şi pu - ru -rea şi în ve -

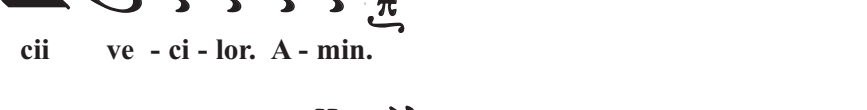
cii ve - ci - lor. A - min.

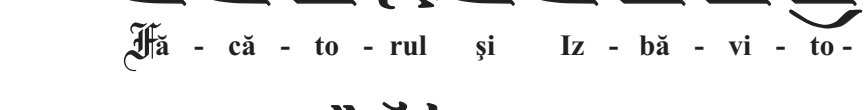
Fă - că - to - rul şi Iz - bă - vi - to -

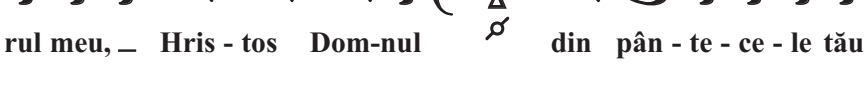
rul meu, Hris - tos Dom-nul din pân - te - ce - le tău

ie - şind — Prea-cu - ra - tă în - tru mi - ne

îm - bră - cân - du-Se, din bles - te - mul cel din -tâi pe

A -dam — l-a slo-bo - zit. Pen - tru a - ceas - ta,

ți - e, Prea - cu - ra - tă, ca Mai - cii lui Dum-ne-zeu

— şi Fe - cioa - rei cu a - de - vă - rat,

— gră - im fă - ră tă - ce - re cu în - ge -rul:

Bu - cu - ră - te! Bu - cu -ră - te, Stă - pâ -

nă, fo - lo - si - toa - rea şi a - co - pe - ră - mân-

tul şi mân - tu - i - rea su - fle - te - lor ——

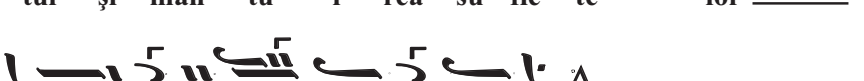
noas - tre.

La Stihoavnă

Stihirile Sfântului, glas II

Podobie: *Cu ce cununi de laude...*

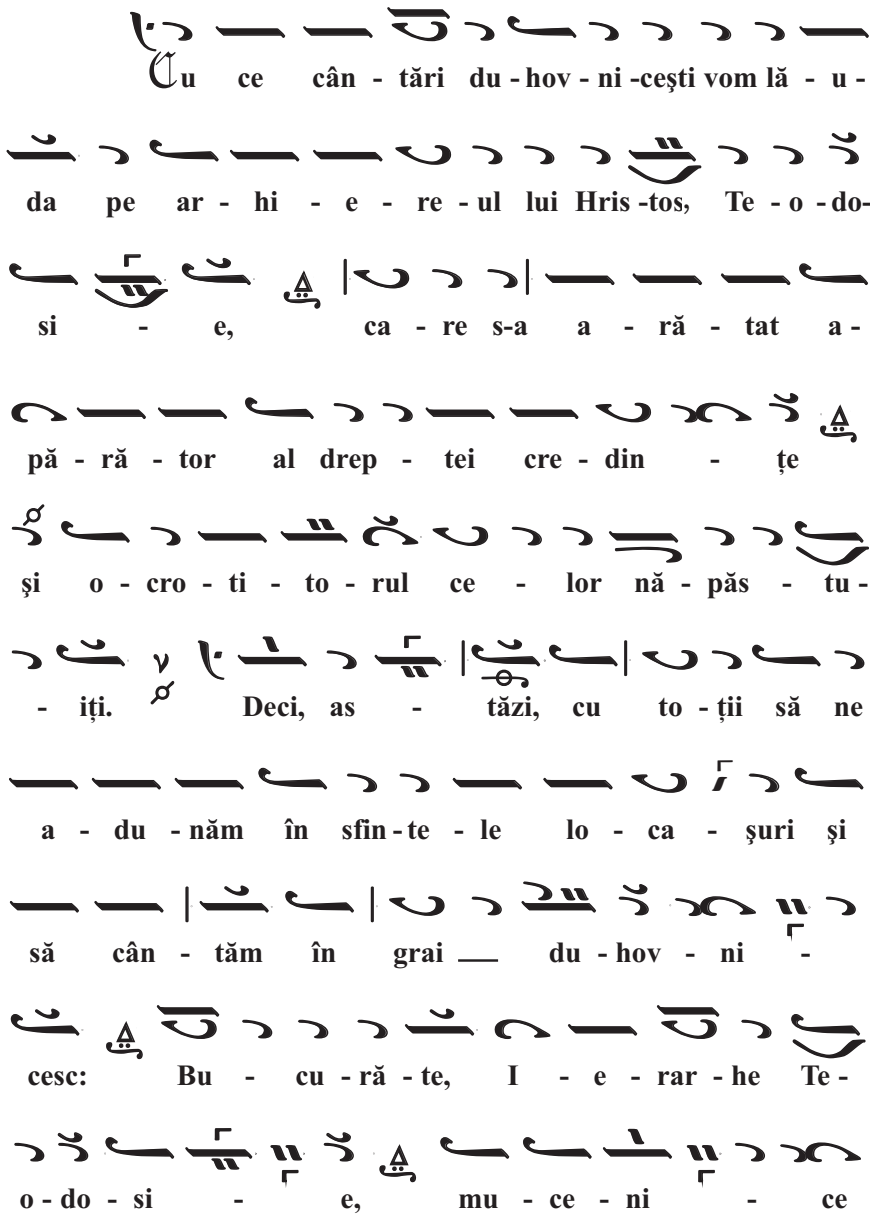

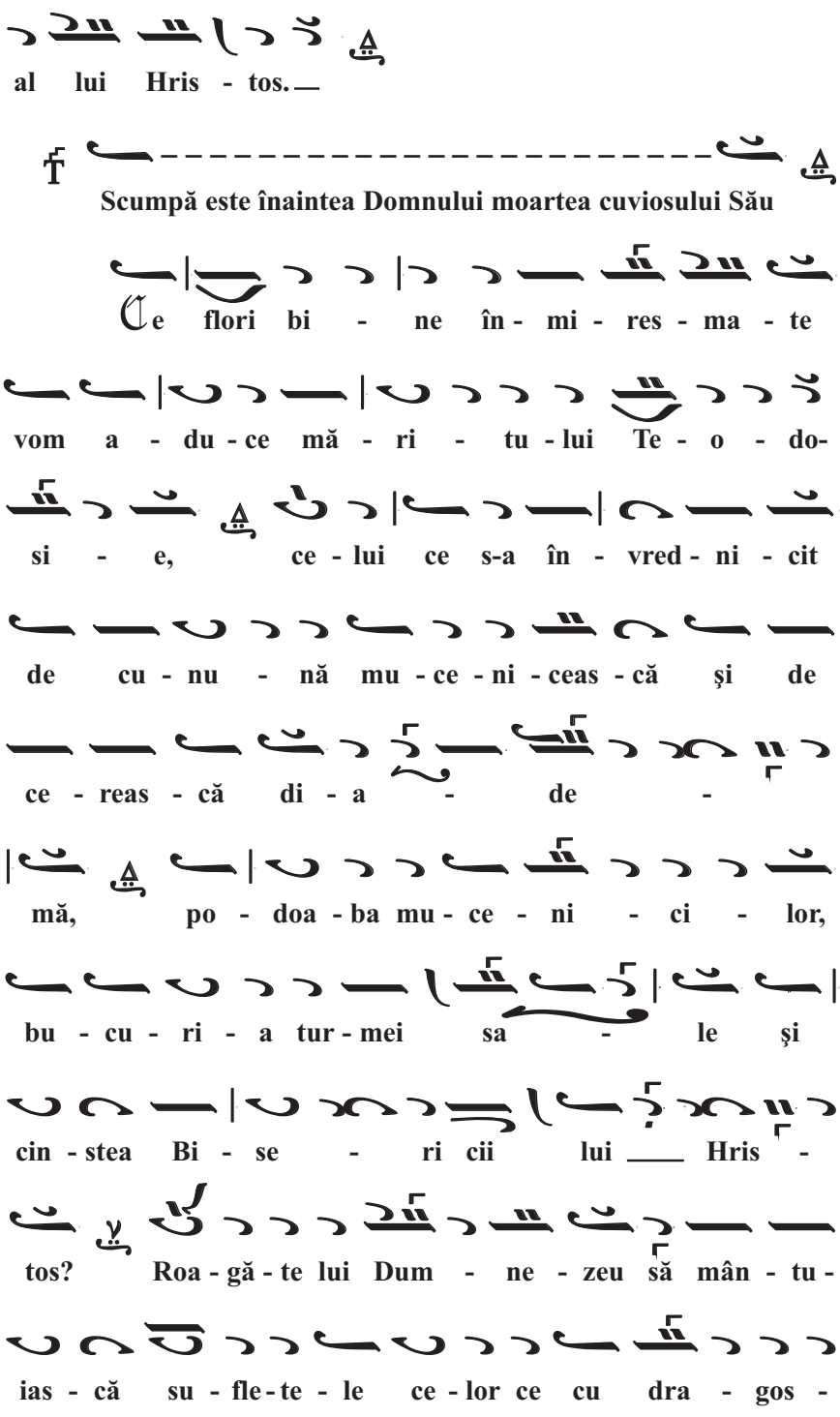
al lui Hris - tos.
Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului Său
Ce flori bi - ne în - mi - res - ma - te
vom a - du - ce mă - ri - tu - lui Te - o - do-
si - e, ce - lui ce s-a în - vred - ni - cit
de cu - nu - nă mu - ce - ni - ceas - că şi de
ce - reas - că di - a - de -
mă, po - doa - ba mu - ce - ni - ci - lor,
bu - cu - ri - a tur - mei sa - le şi
cin - stea Bi - se - ri cii lui ___ Hris -
tos? Roa - gă - te lui Dum - ne - zeu să mân - tu -
ias - că su - fle - te - le ce - lor ce cu dra - gos -

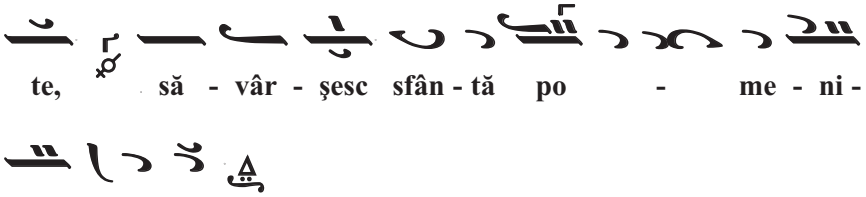

Fericit bărbatul care se teme de Domnul şi doreşte să păzească poruncile Lui.

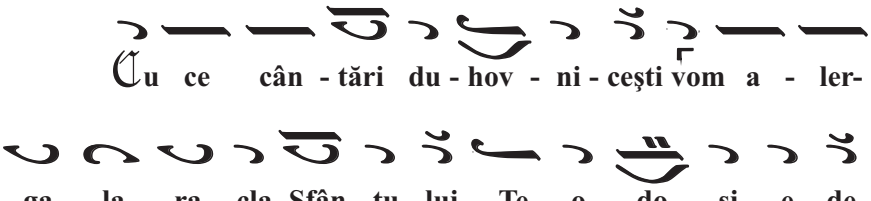

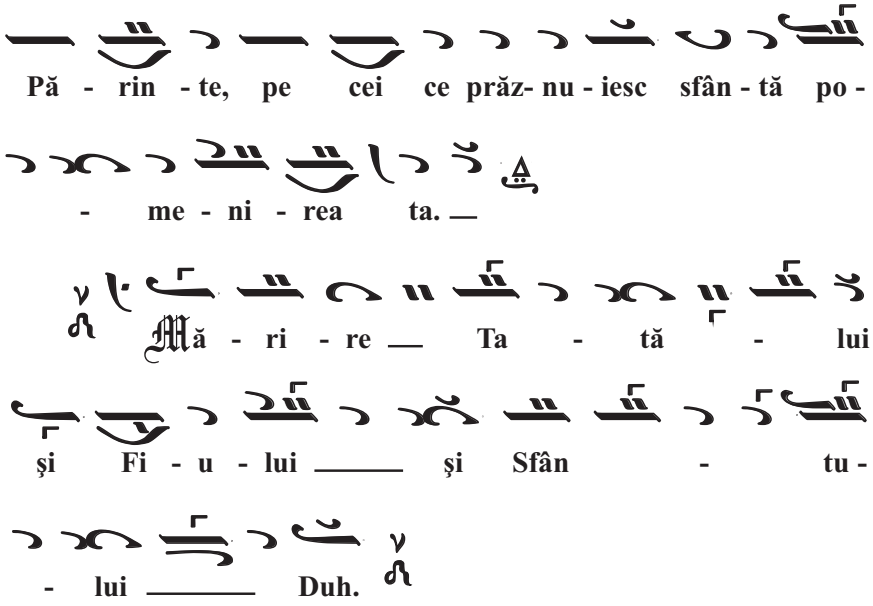
Pă - rin - te, pe cei ce prăz- nu - iesc sfân - tă po -
- me - ni - rea ta. —
Mă - ri - re — Ta - tă - lui
şi Fi - u - lui ——— şi Sfân - tu -
- lui ——— Duh.
Pe ti - ne, ar - hi - e - re - ul lui
Hris - tos, Te - o - do - si - e, vă -
zân - du - te în veş - mân - tat cu po -
doa - ba os - te - ne - li -
lor şi cu fru - mu - se - ţea cre-din - ţei, a -
cum — cu o - sâr - di - e te
lă - u - dăm —— şi cu dra - gos - te în-

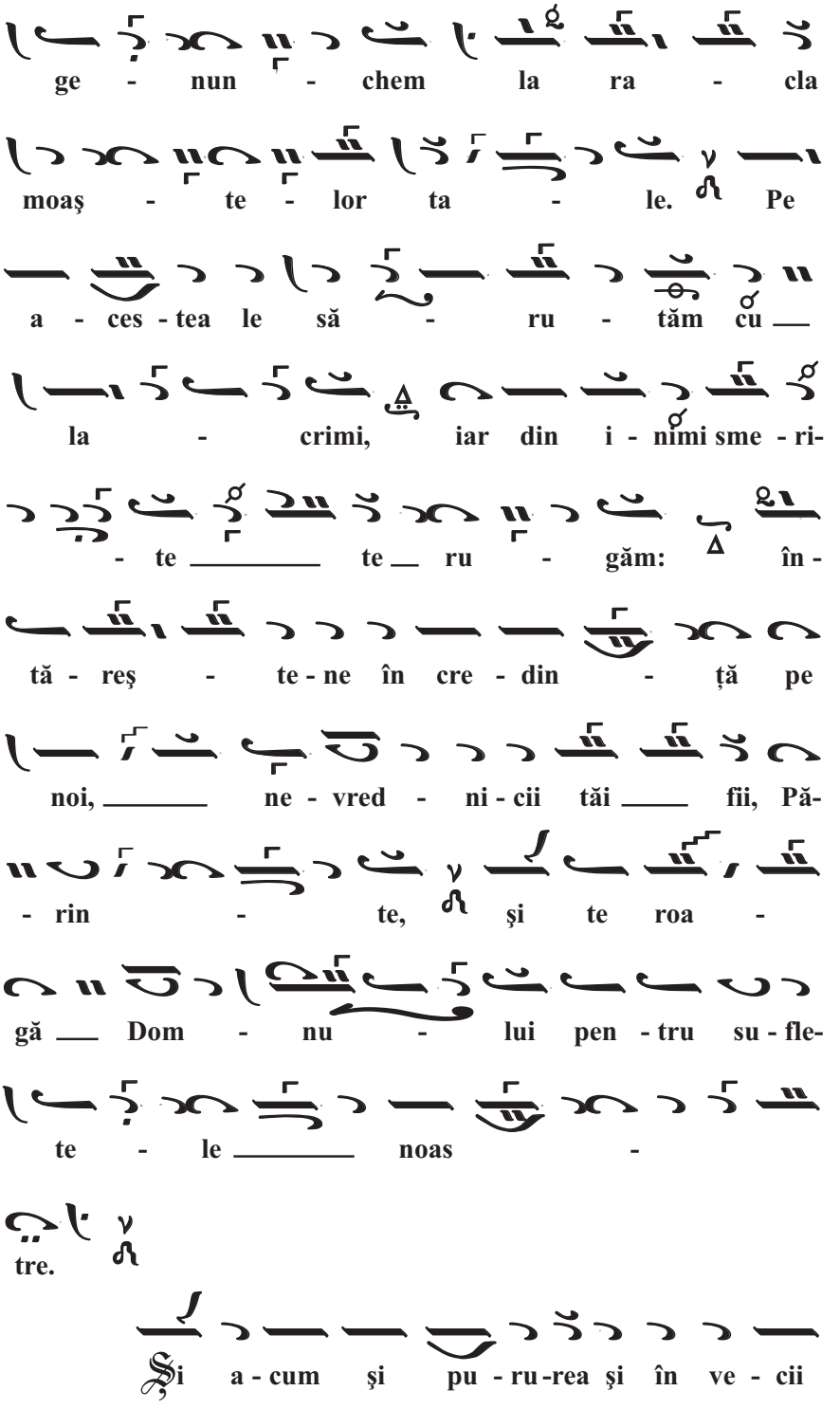
ge - nun - chem la ra - cla
moaş - te - lor ta - le. Pe
a - ces - tea le să - ru - tăm cu
la - crimi, iar din i - nimi sme - ri-
- te te ru - găm: în -
tă - reş - te - ne în cre - din - ță pe
noi, ne - vred - ni - cii tăi fii, Pă-
- rin - te, şi te roa -
gă Dom - nu - lui pen - tru su - fle-
te - le noas -
tre.
Şi a - cum şi pu - ru - rea şi în ve - cii

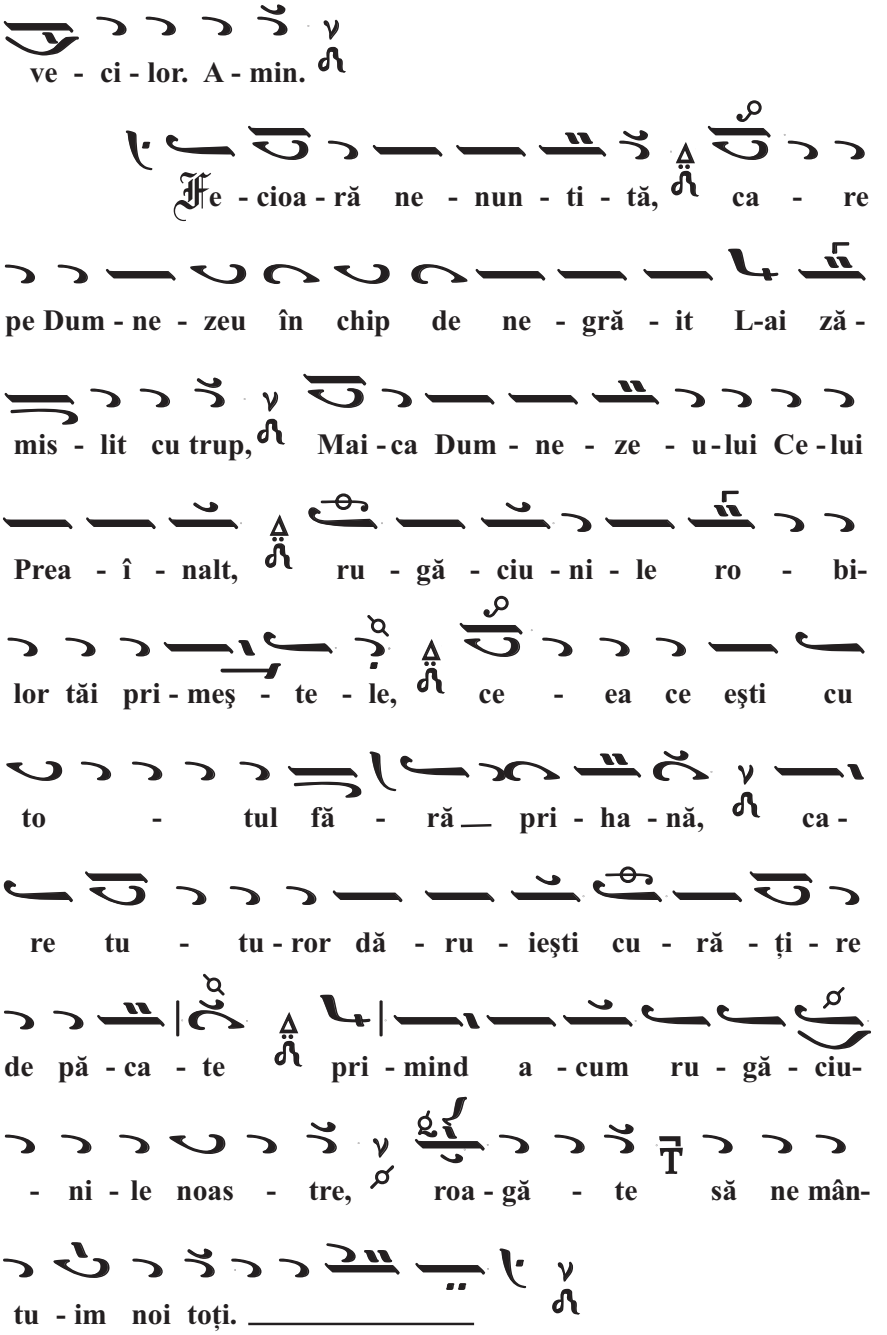
ve - ci - lor. A - min.
Fe - cioa - ră ne - nun - ti - tă, ca - re
pe Dum - ne - zeu în chip de ne - gră - it L-ai ză -
mis - lit cu trup, Mai - ca Dum - ne - ze - u - lui Ce - lui
Prea - î - nalt, ru - gă - ciu - ni - le ro - bi -
lor tăi pri - meş - te - le, ce - ea ce eşti cu
to - tul fă - ră pri - ha - nă, ca -
re tu - tu - ror dă - ru - ieşti cu - ră - ți - re
de pă - ca - te pri - mind a - cum ru - gă - ciu -
- ni - le noas - tre, roa - gă - te să ne mân -
tu - im noi toți.

Utrenia

La *Dumnezeu este Domnul...,* **Troparul Sfântului** (de două ori),
Slavă..., Şi acum..., **al Născătoarei-Învierii**

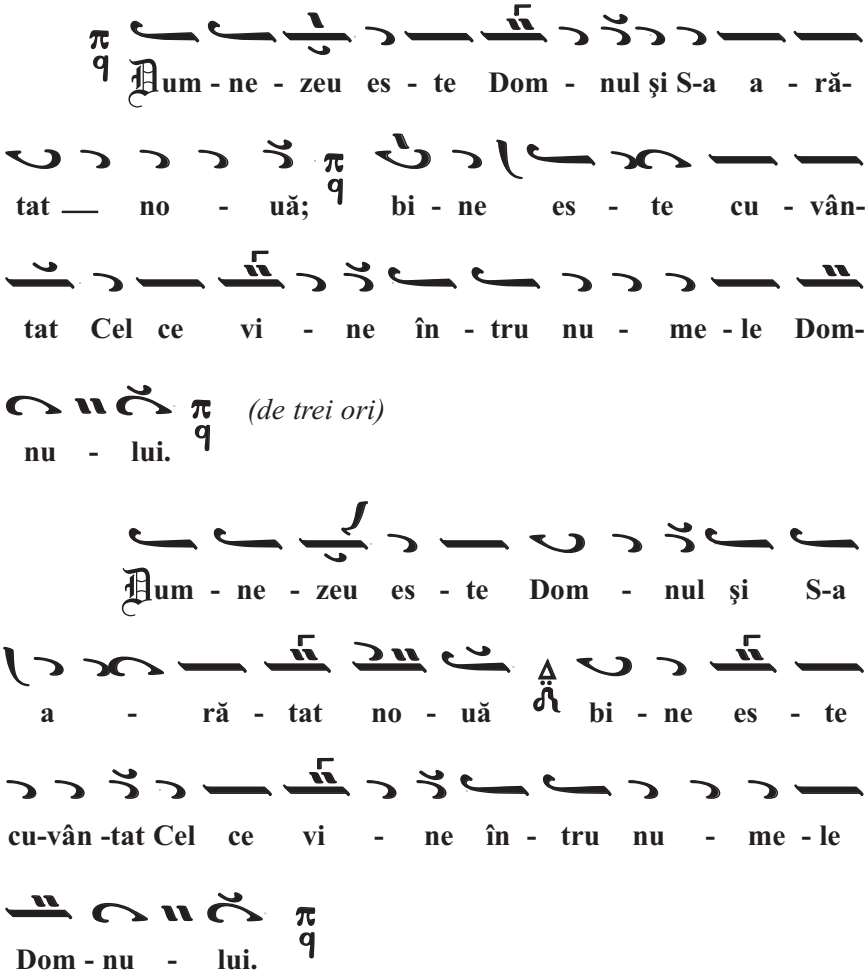

După întâia Catismă, Sedelna Sfântului,

glas III

Podobie: *De frumusețea fecioriei tale...*

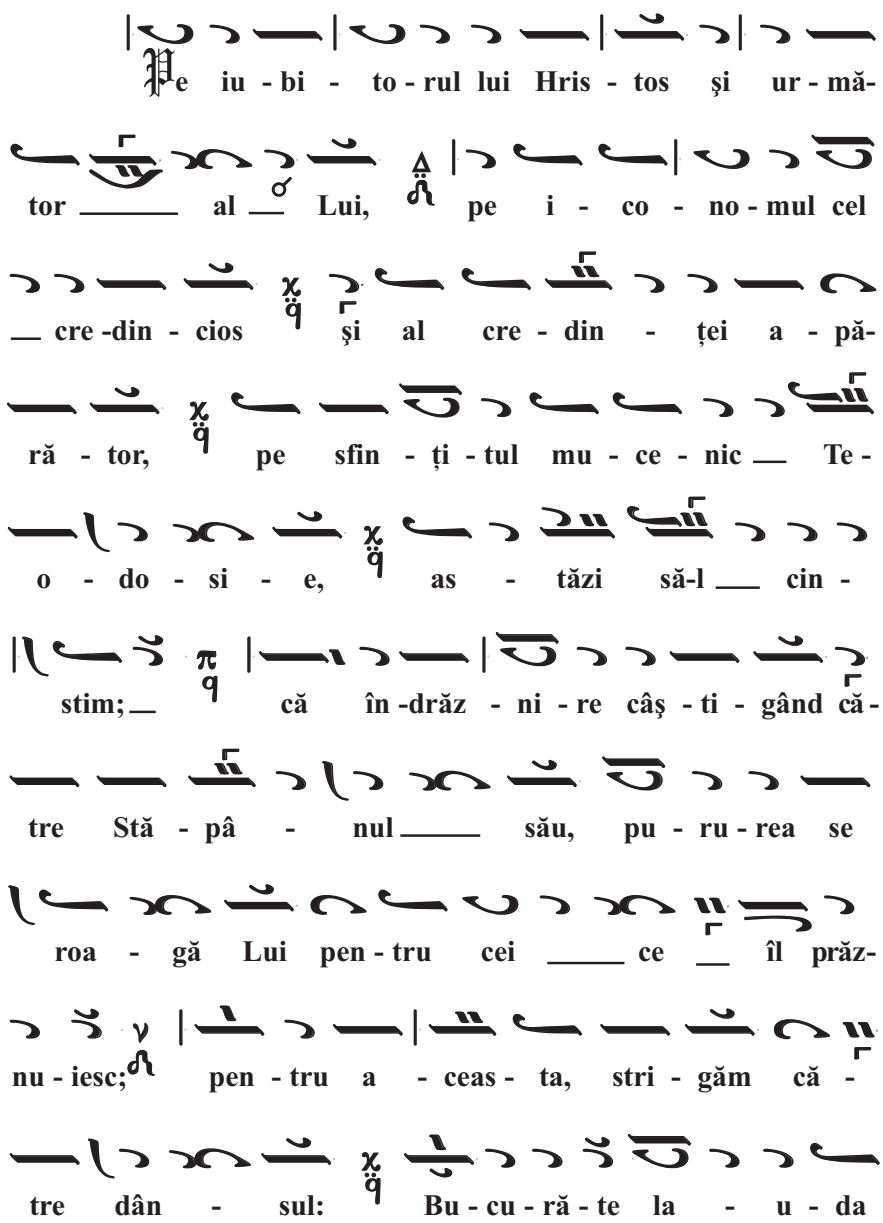

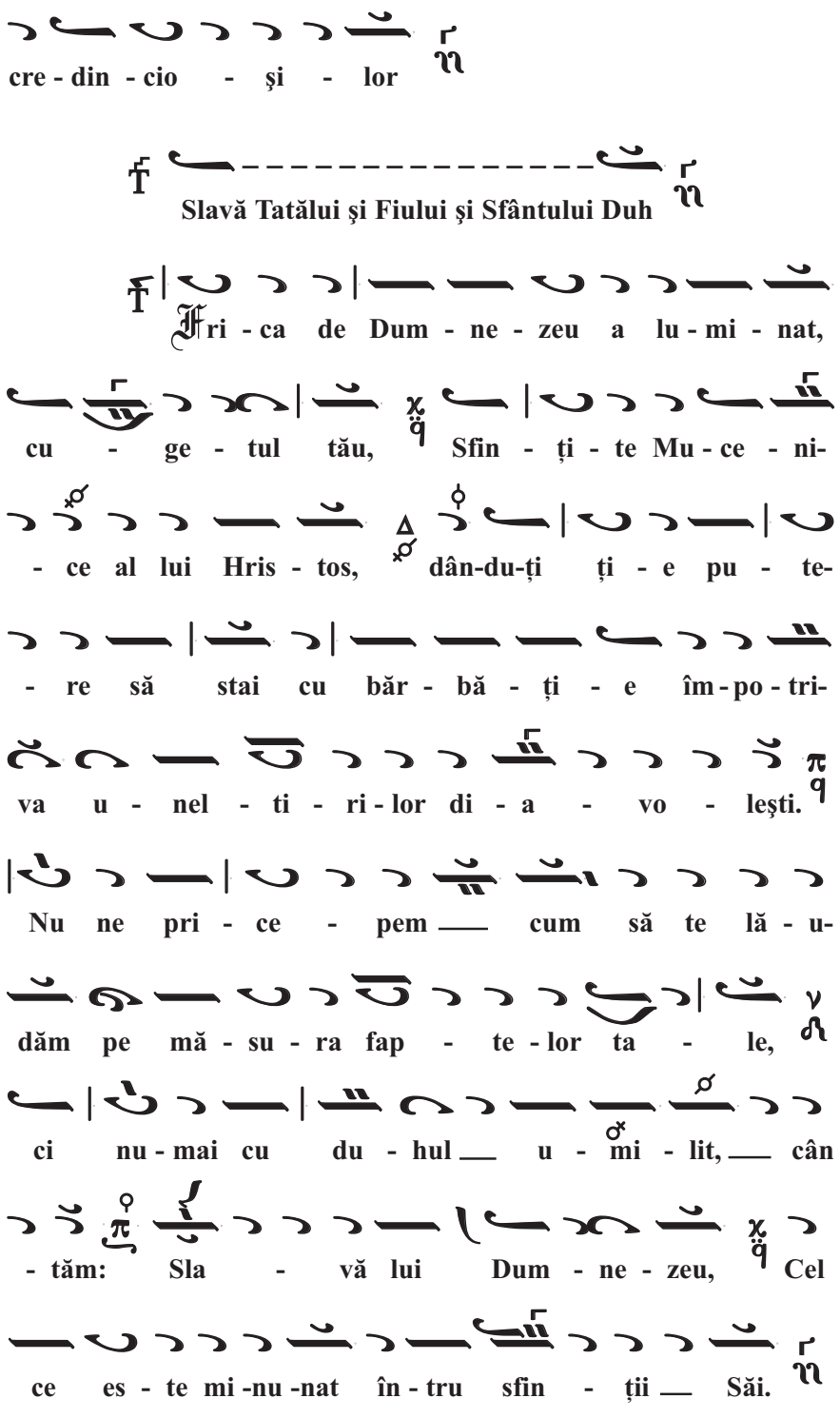
cre - din - cio - şi - lor
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh
Fri - ca de Dum - ne - zeu a lu - mi - nat,
cu - ge - tul tău, Sfin - ți - te Mu - ce - ni-
- ce al lui Hris - tos, dân-du-ți ți - e pu - te-
- re să stai cu băr - bă - ți - e îm - po - tri-
va u - nel - ti - ri - lor di - a - vo - leşti.
Nu ne pri - ce - pem cum să te lă - u-
dăm pe mă - su - ra fap - te - lor ta - le,
ci nu - mai cu du - hul u - mi - lit, cân
- tăm: Sla - vă lui Dum - ne - zeu, Cel
ce es - te mi - nu - nat în - tru sfin - ții Săi.

Şi acum…, a Născătoarei însăşi Podobia

După Macarie Ieromonahul

După a doua Catismă, Sedelna Sfântului

glas IV

Podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...*

tău a do - bân - dit, vi - a - ță ne - stri-
că - cioa - să de la Cel ce te-a în - tă - rit pe
ti - ne, iar sfin - te - le ta - le moaș -
te ni s-au a - ră - tat no - uă co -
moa - ră de mult preț.
Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh
Cu mi - los - te - ni - a, cu blân - de - țea
și cu dra - gos - tea de se - meni ai co - vâr - șit,
I - e - rar - he, pe fi - ii tăi
cei du - hov - ni - cești; vred - ni - cu - le de la-
u - dă, mus - trând fă - ră - de - le -
- gea ce - lor rău vo - i - tori.

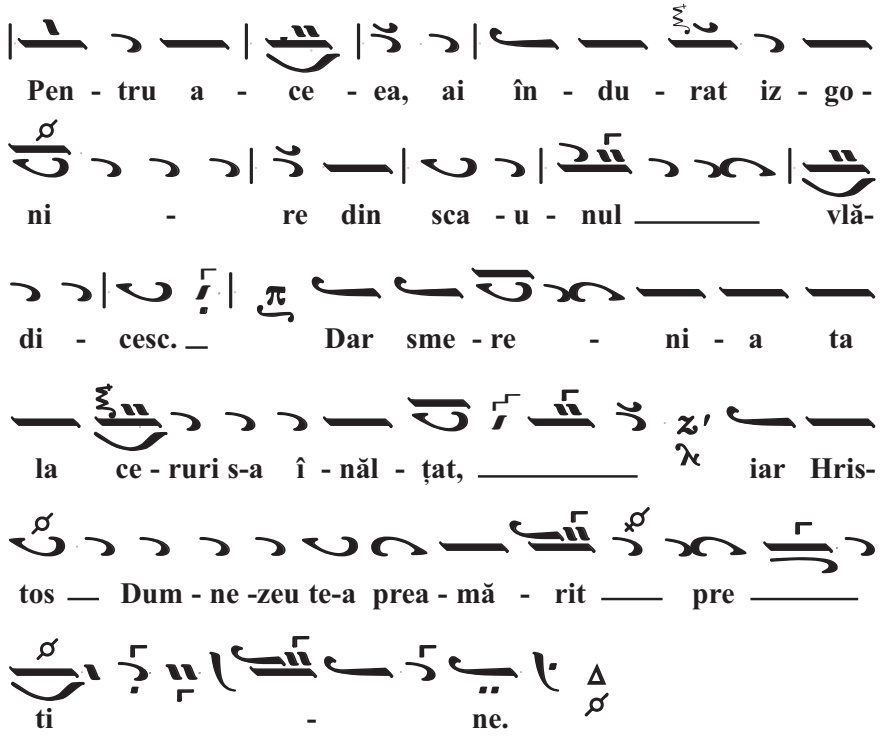

Şi acum…, a Născătoarei însăşi Podobia

După Macarie Ieromonahul

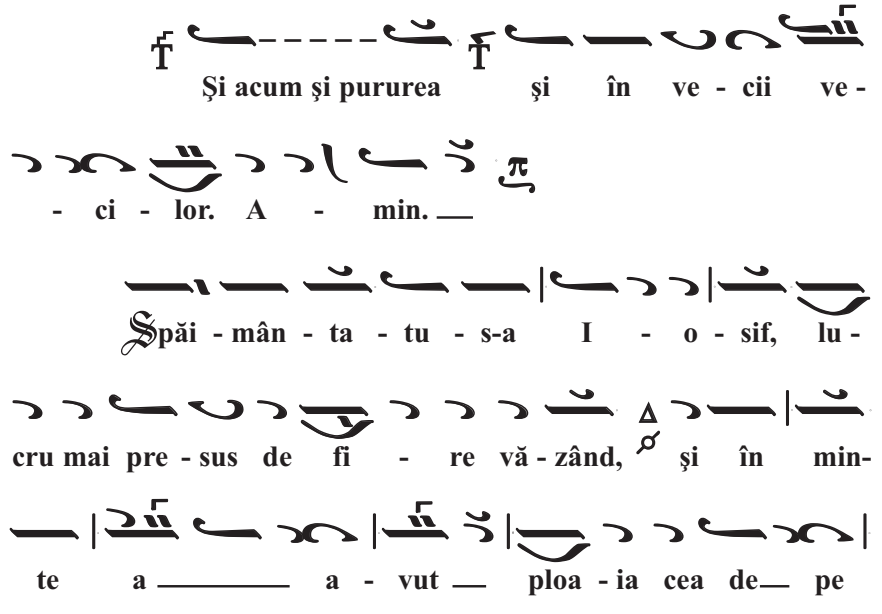

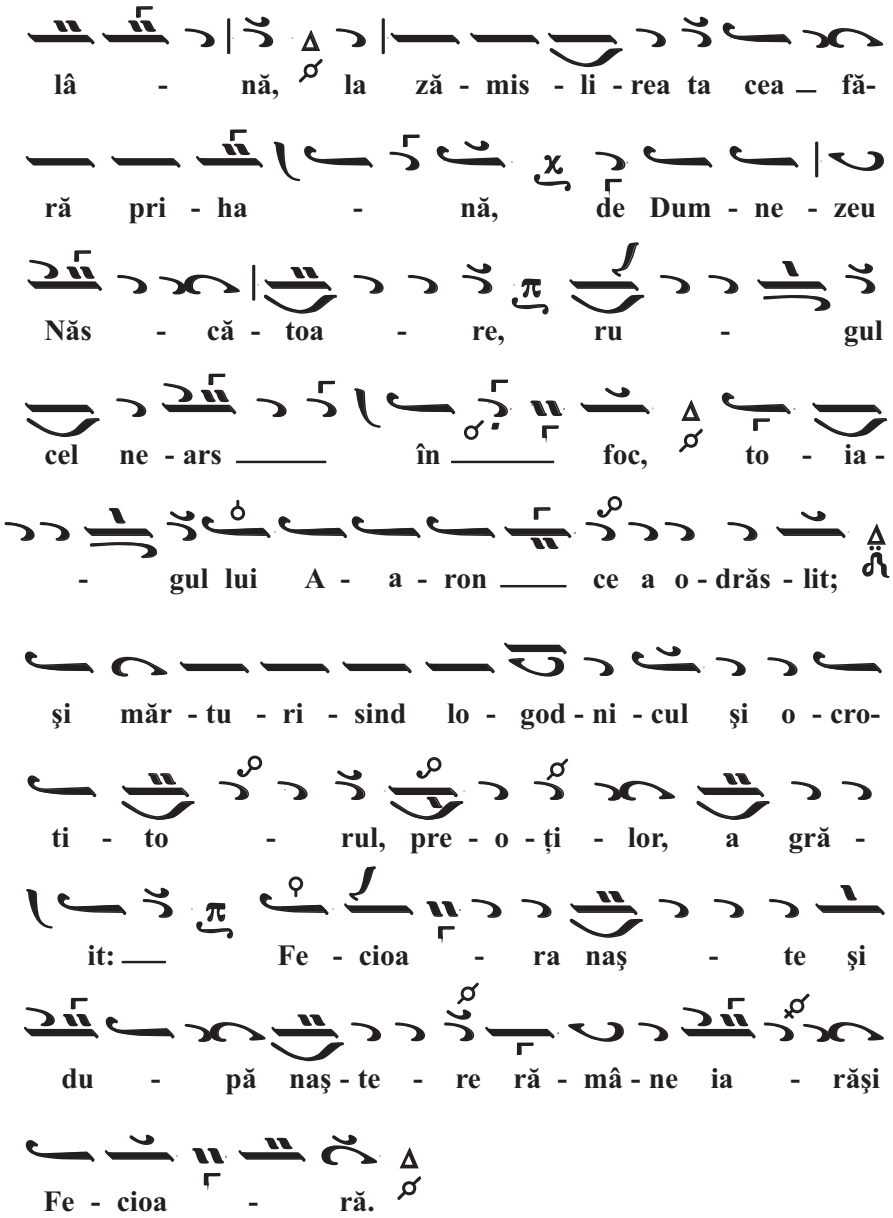

Polieleul Robii Domnului gl. V, vezi Arhid. Sebastian-Barbu Bucur, *Cântări la Vecernie, Utrenie şi Sfânta Liturghie,* p. 95

Mărimurile,

glasul I

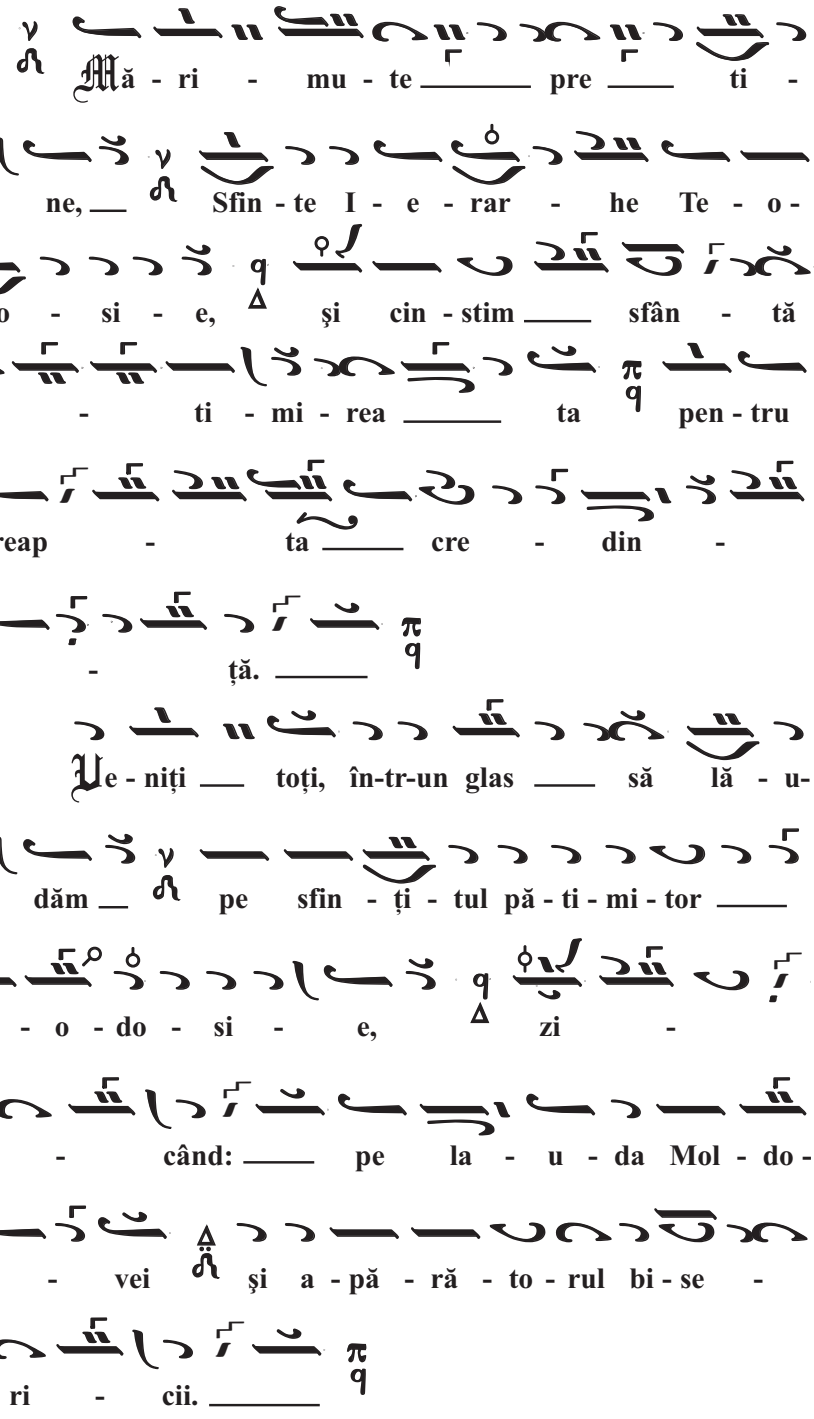

După Polieleu, Sedelna Sfântului

glas III

Podobie: *De frumusețea fecioriei tale....*

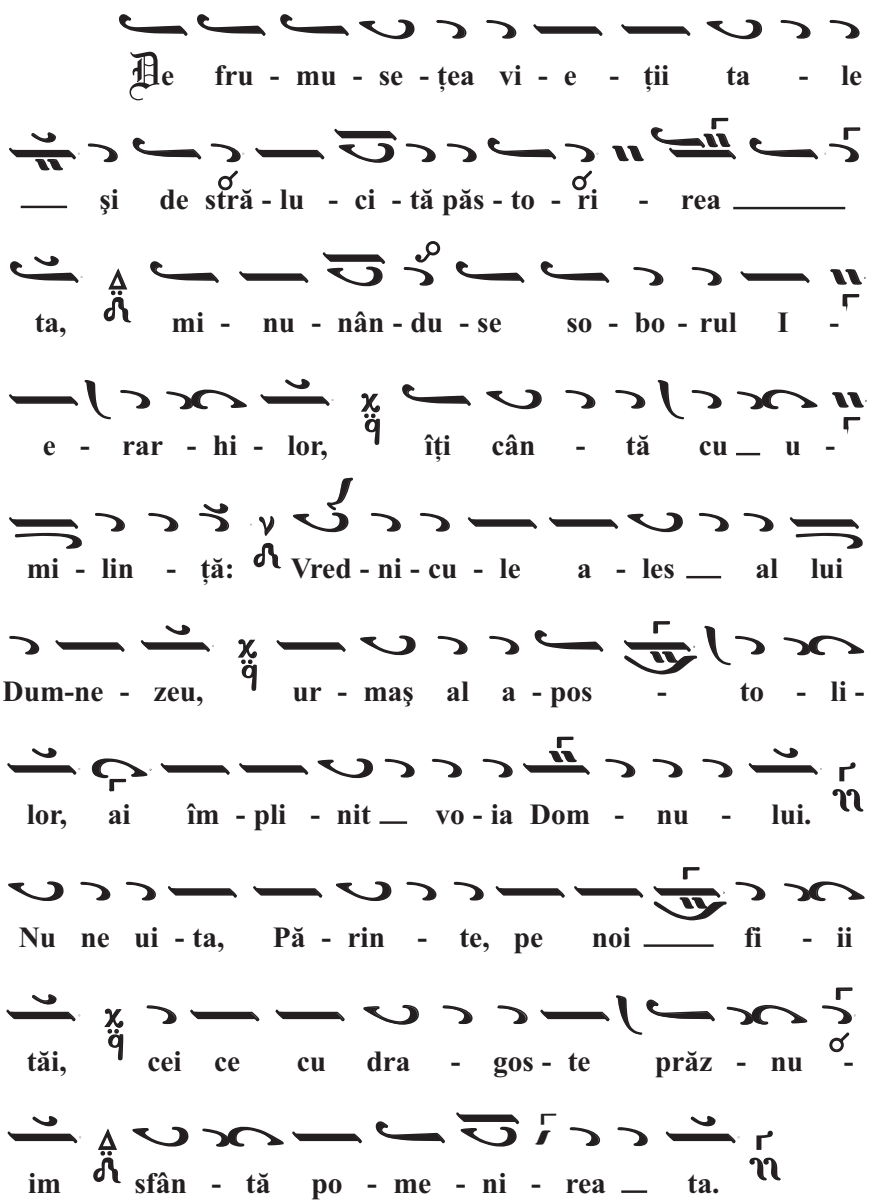

Slavă…, glas VIII Ni

Podobie: *Pe înțelepciunea...*

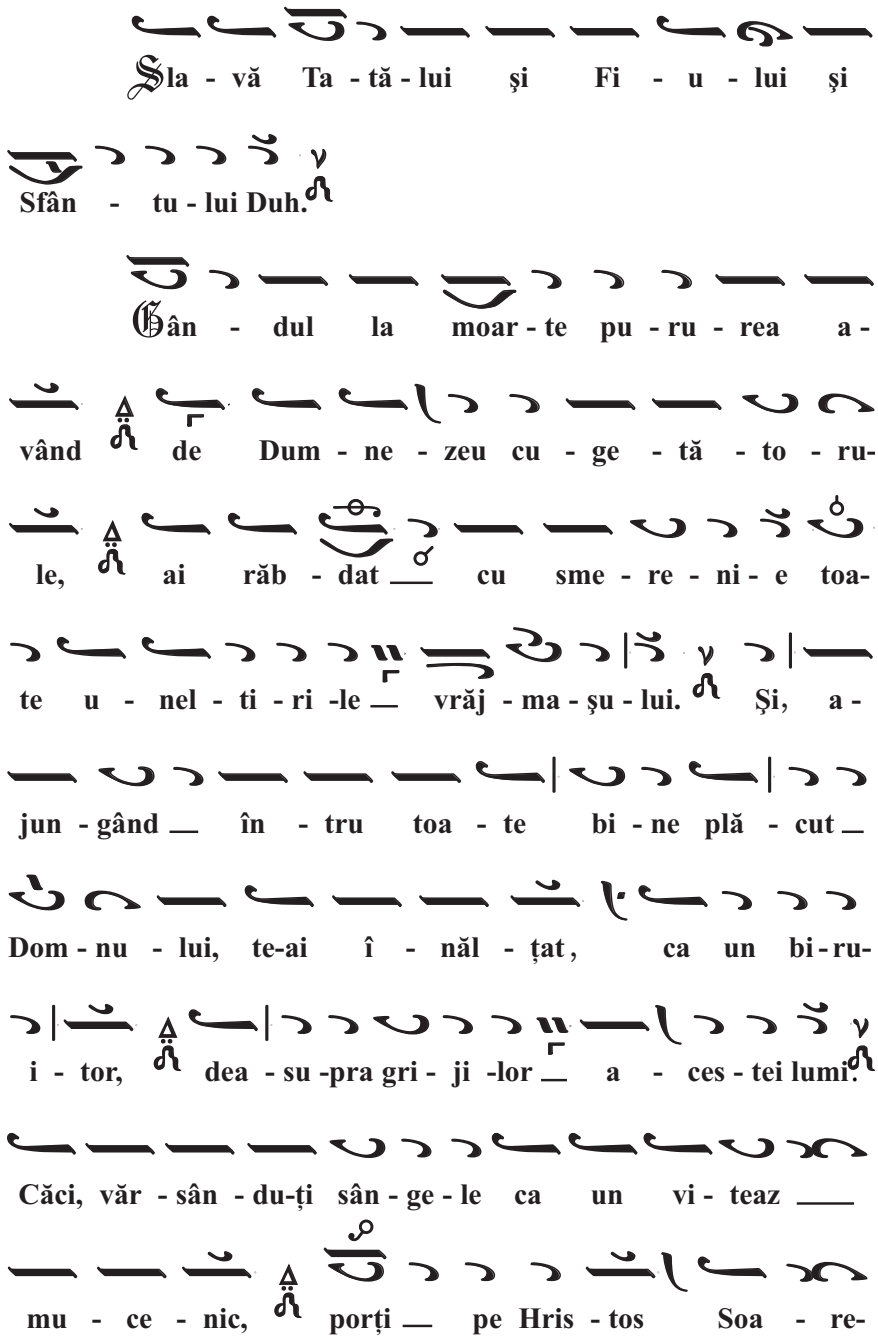

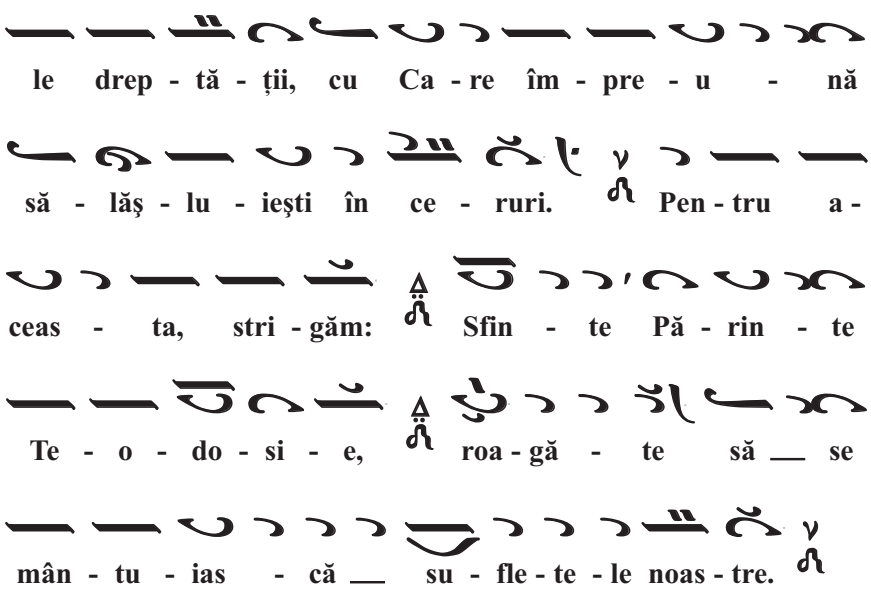

Şi acum…, a Născătoarei însăşi Podobia

După I. Popescu-Pasărea

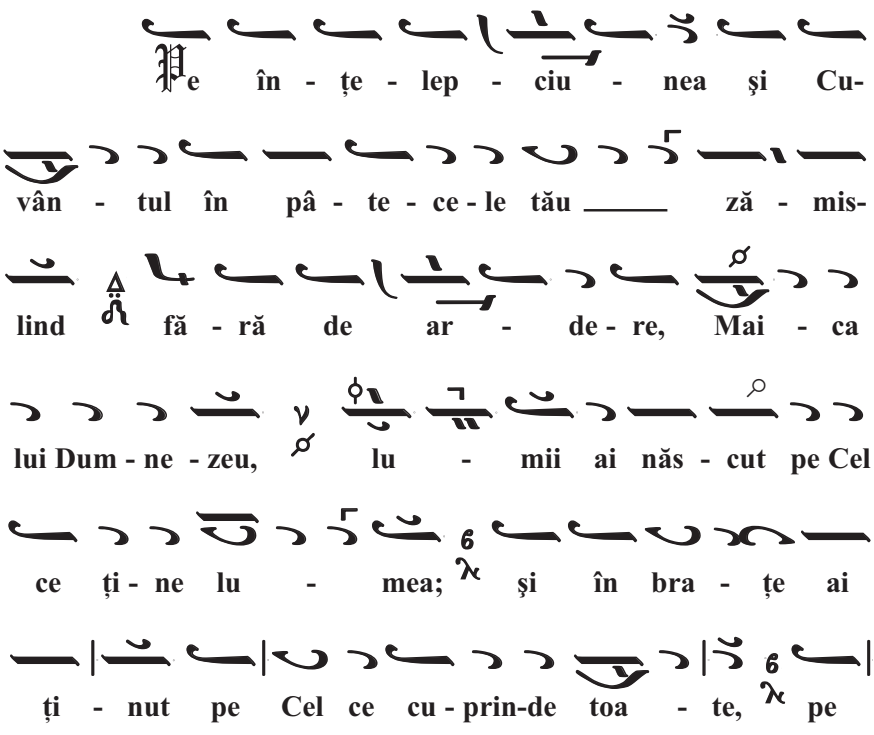

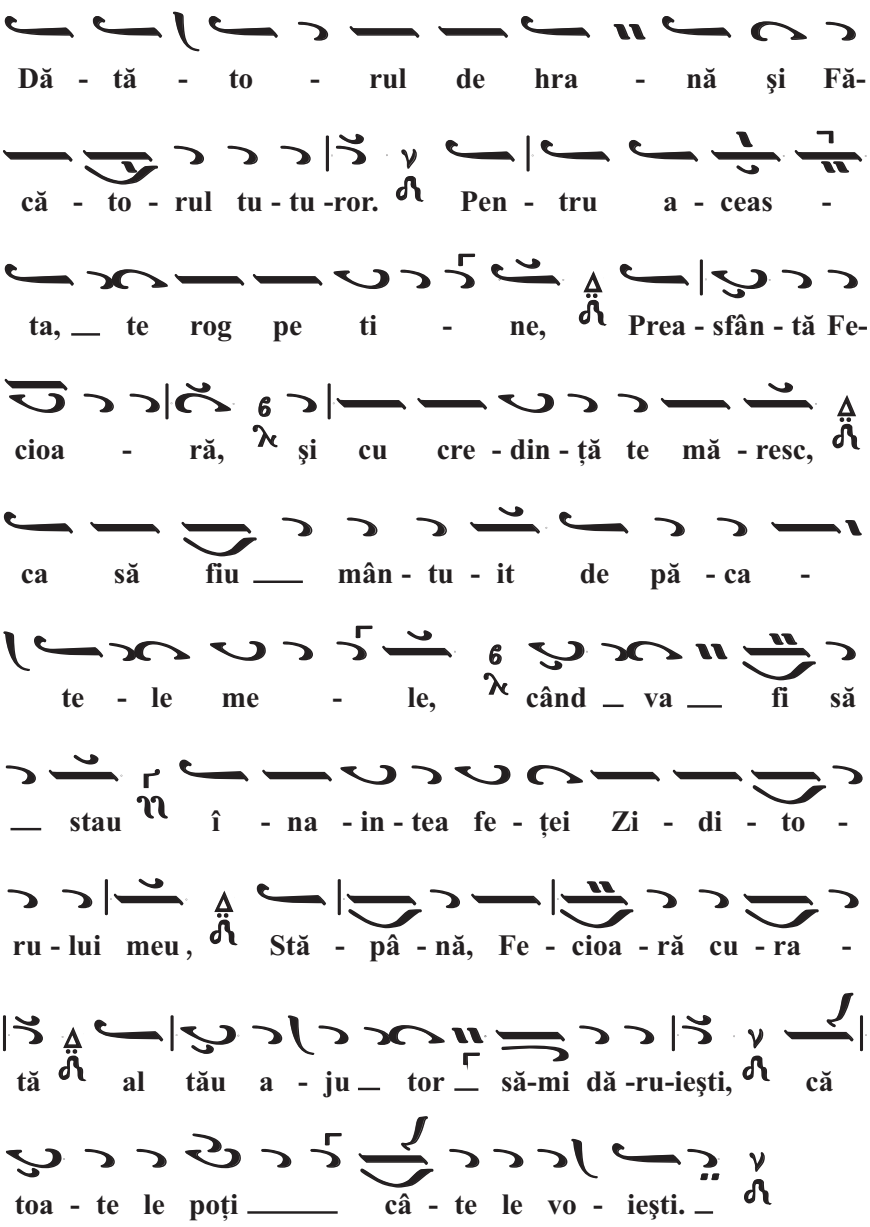

Prochimen

glas IV

(de două ori)

Stih: Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru vom înflori.

Psalmul 50

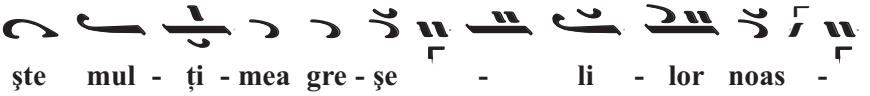

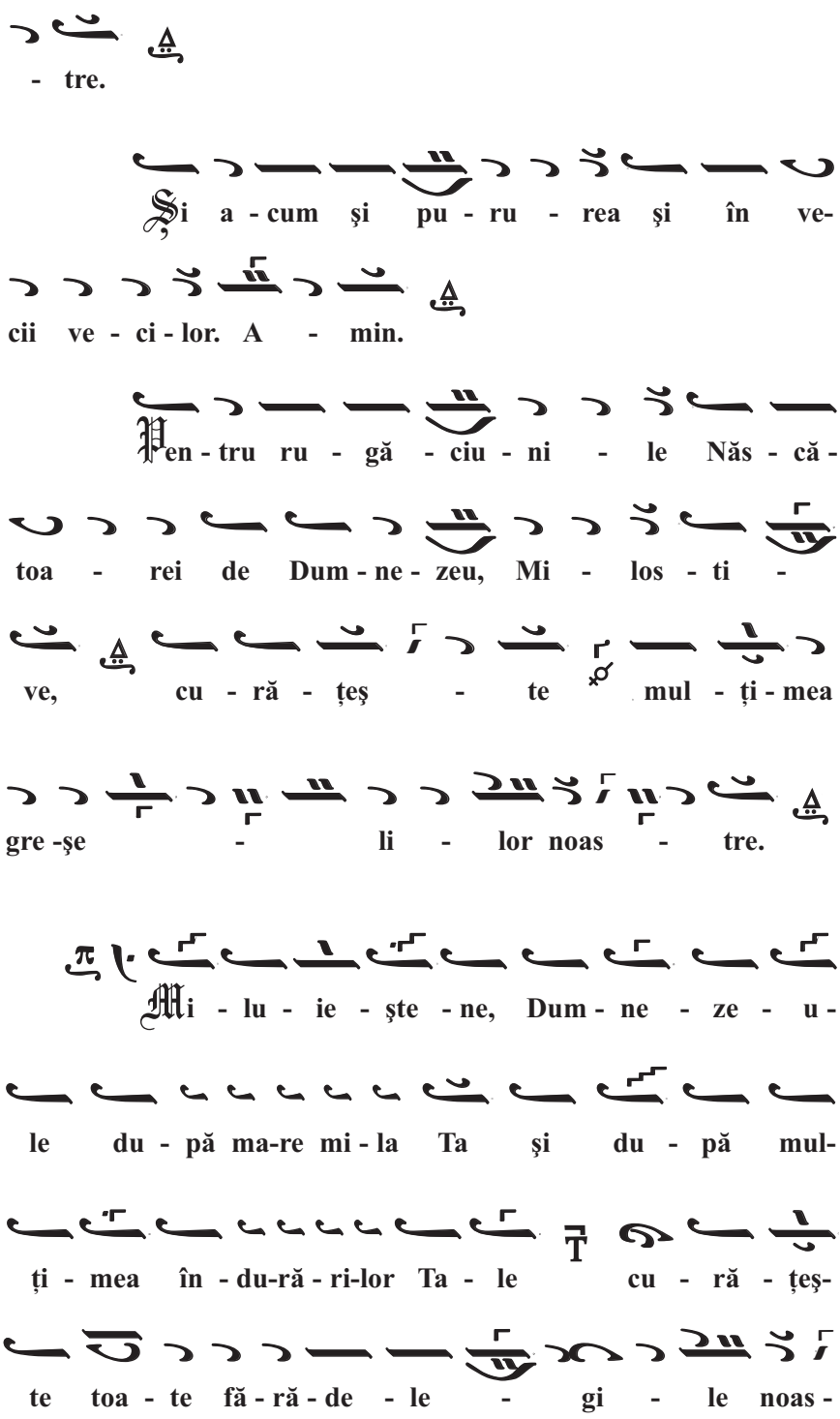
- tre.
Şi a - cum şi pu - ru - rea şi în ve-
cii ve - ci - lor. A - min.
Pen - tru ru - gă - ciu - ni - le Năs - că -
toa - rei de Dum - ne - zeu, Mi - los - ti -
ve, cu - ră - țeş - te mul - ți - mea
gre - şe - li - lor noas - tre.
Mi - lu - ie - şte - ne, Dum - ne - ze - u -
le du - pă ma-re mi - la Ta şi du - pă mul-
ți - mea în - du-ră - ri-lor Ta - le cu - ră - țeş-
te toa - te fă - ră - de - le - gi - le noas -

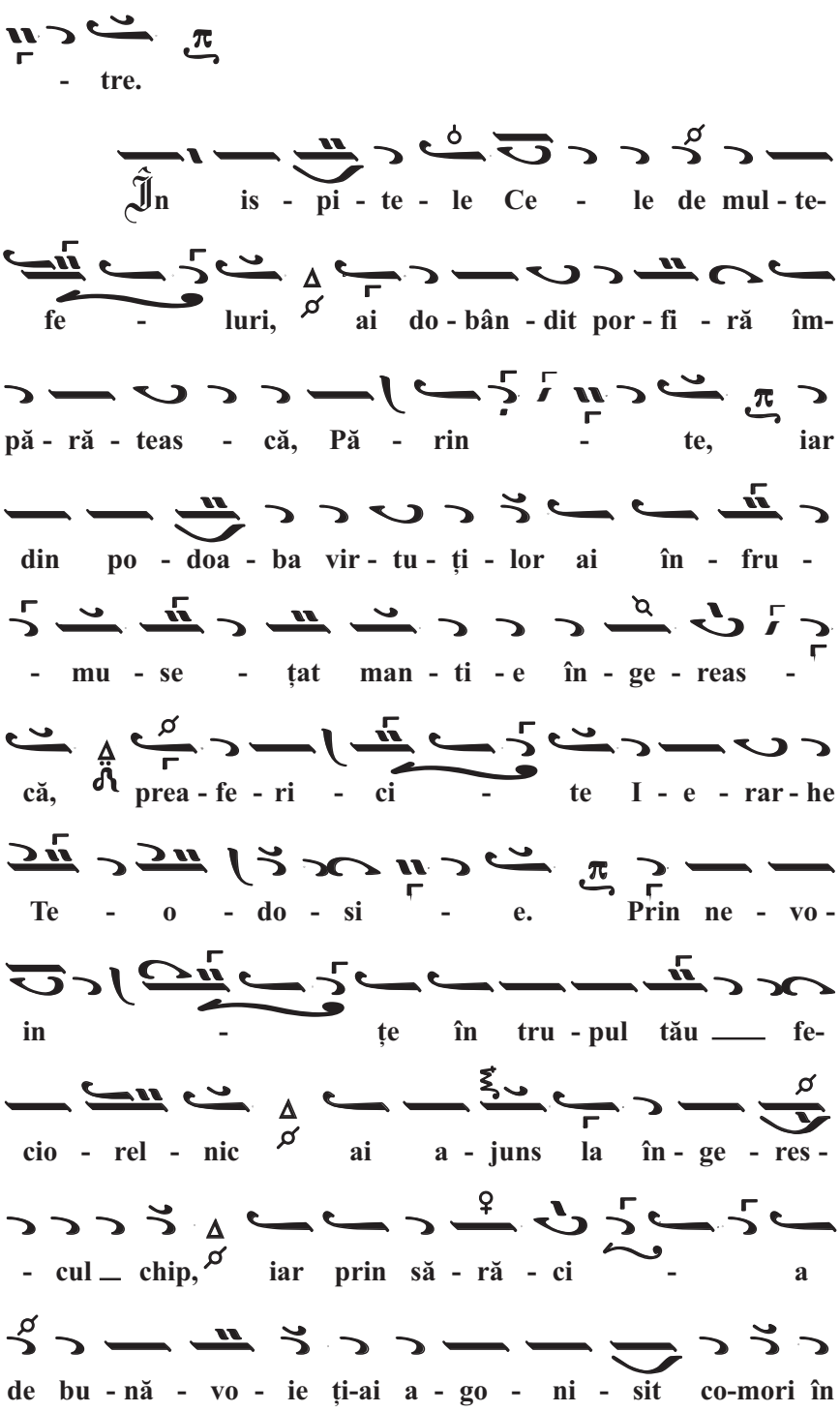
- tre.
În is - pi - te - le Ce - le de mul - te-
fe - luri, ai do - bân - dit por - fi - ră îm-
pă - ră - teas - că, Pă - rin - te, iar
din po - doa - ba vir - tu - ți - lor ai în - fru -
- mu - se - țat man - ti - e în - ge - reas -
că, prea - fe - ri - ci - te I - e - rar - he
Te - o - do - si - e. Prin ne - vo -
in - țe în tru - pul tău fe-
cio - rel - nic ai a - juns la în - ge - res -
- cul chip, iar prin să - ră - ci - a
de bu - nă - vo - ie ți-ai a - go - ni - sit co-mori în

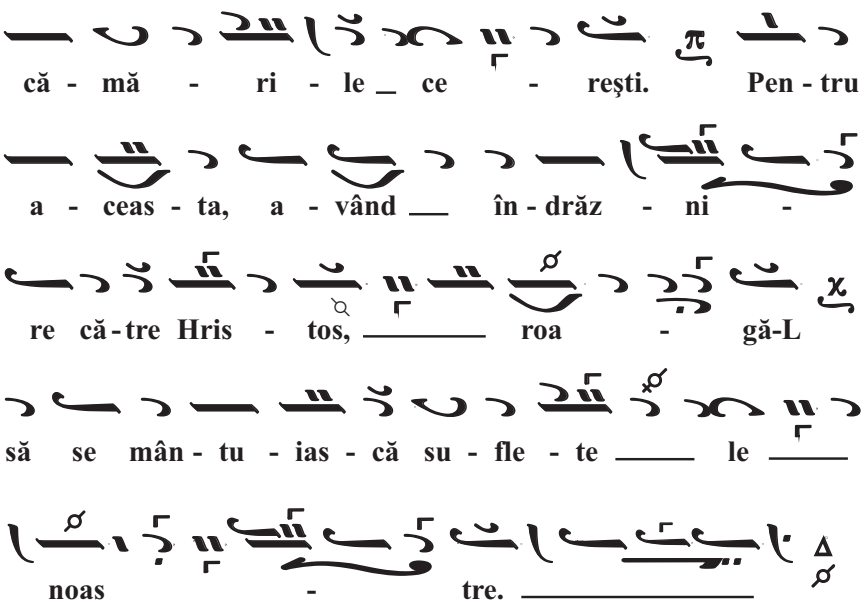

Condacul

glas VIII Ni

Podobie: *Apărătoare, Doamnă....*

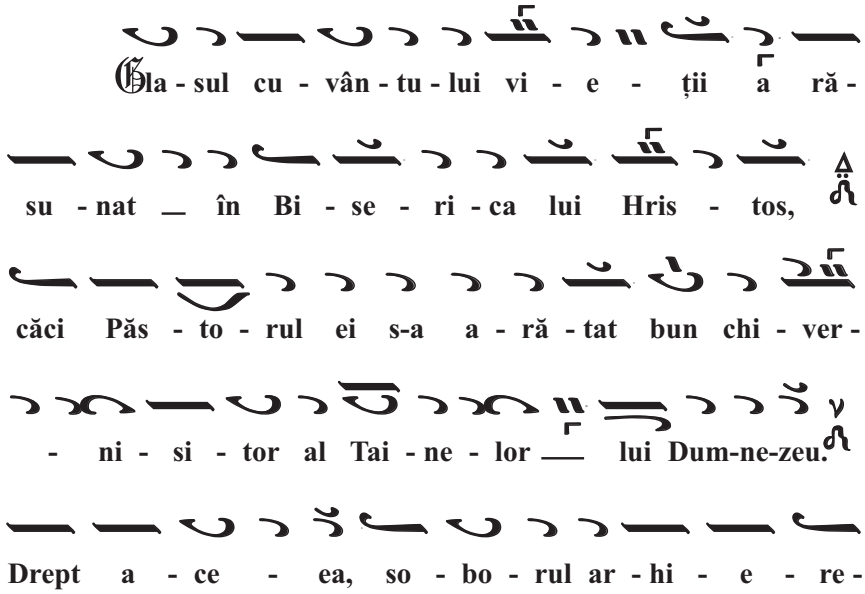

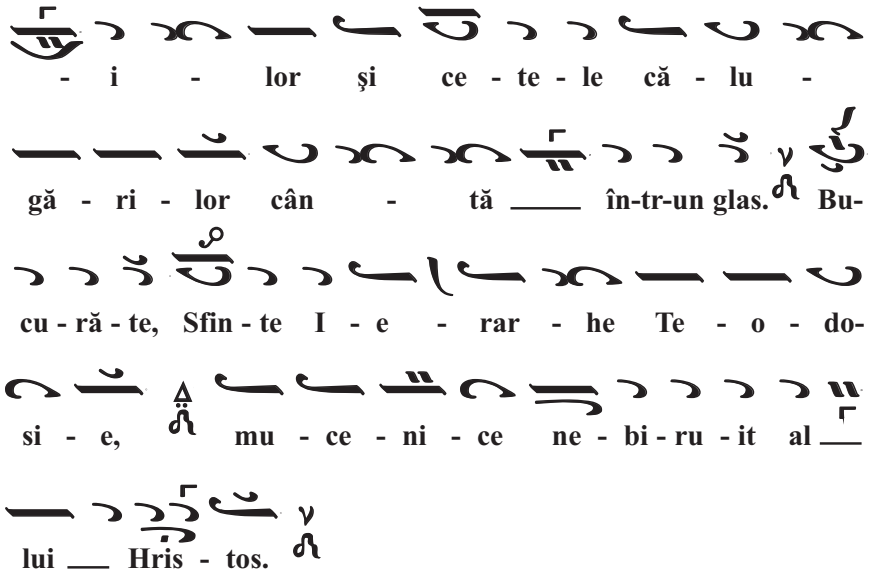

Luminânda

glas VIII Γα

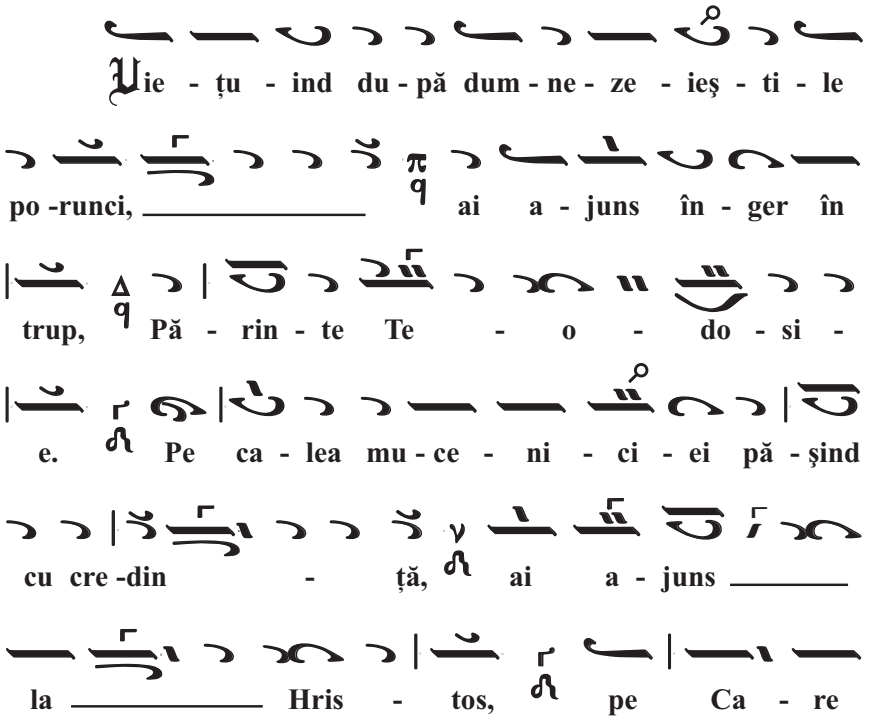

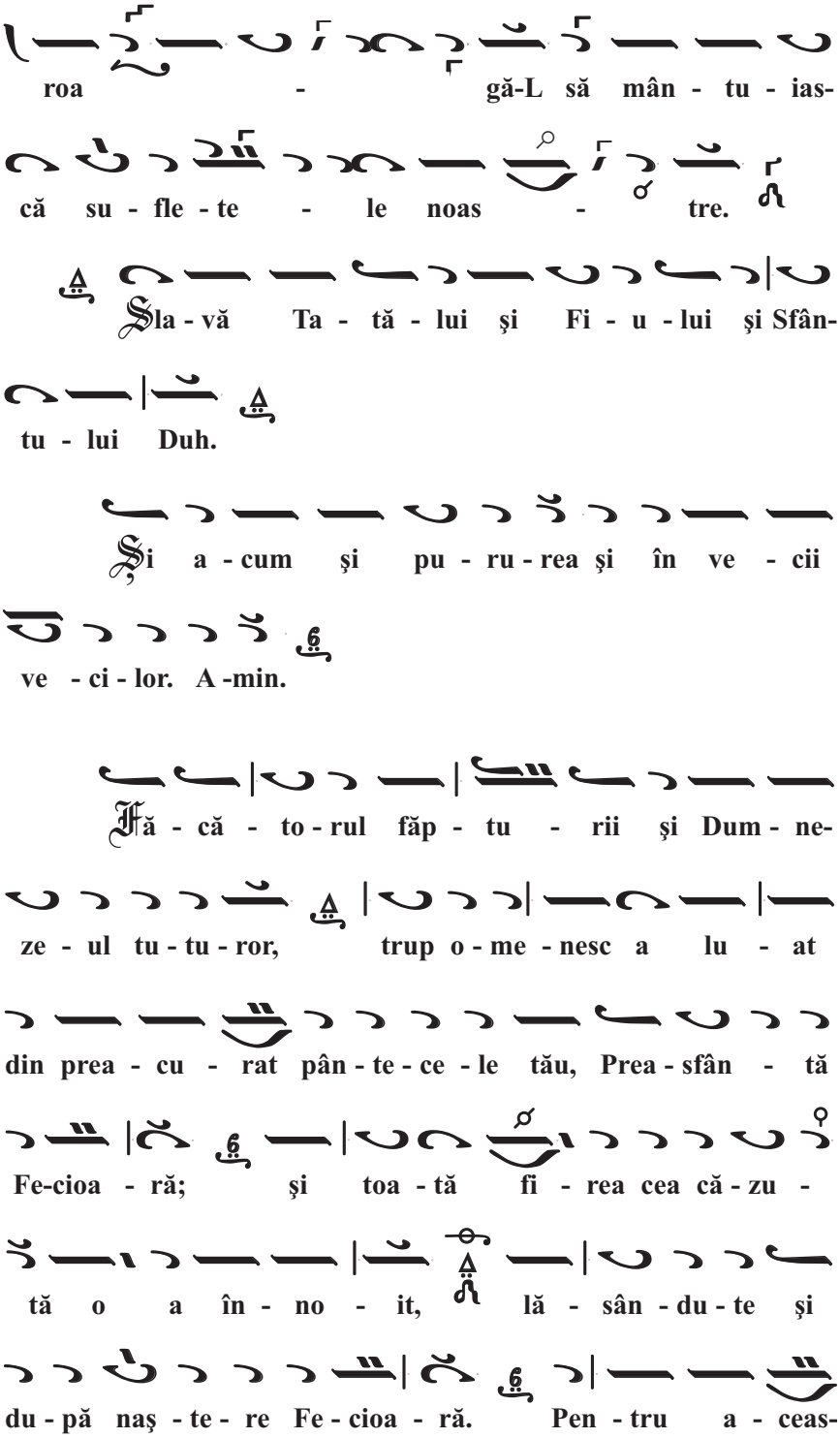
roa - gă-L să mân - tu - ias-
că su - fle - te - le noas - tre.
Sla - vă Ta - tă - lui şi Fi - u - lui şi Sfân-
tu - lui Duh.
Şi a - cum şi pu - ru - rea şi în ve - cii
ve - ci - lor. A -min.
Fă - că - to - rul făp - tu - rii şi Dum - ne-
ze - ul tu - tu - ror, trup o - me - nesc a lu - at
din prea - cu - rat pân - te - ce - le tău, Prea - sfân - tă
Fe-cioa - ră; şi toa - tă fi - rea cea că - zu -
tă o a în - no - it, lă - sân - du - te şi
du - pă naş - te - re Fe - cioa - ră. Pen - tru a - ceas-

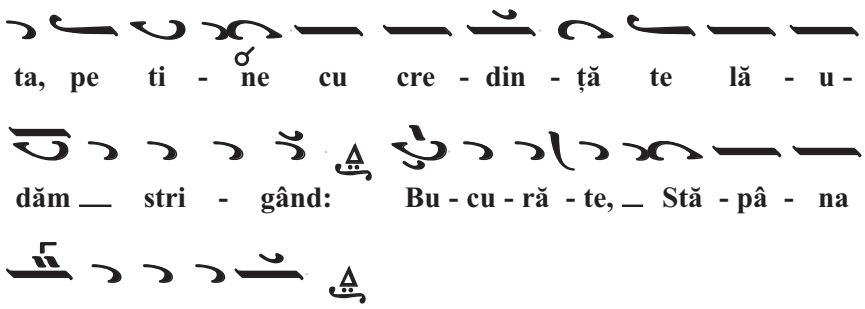

La Laude

Stihirile, glas II

Podobie: *Cu ce cununi de laude...*

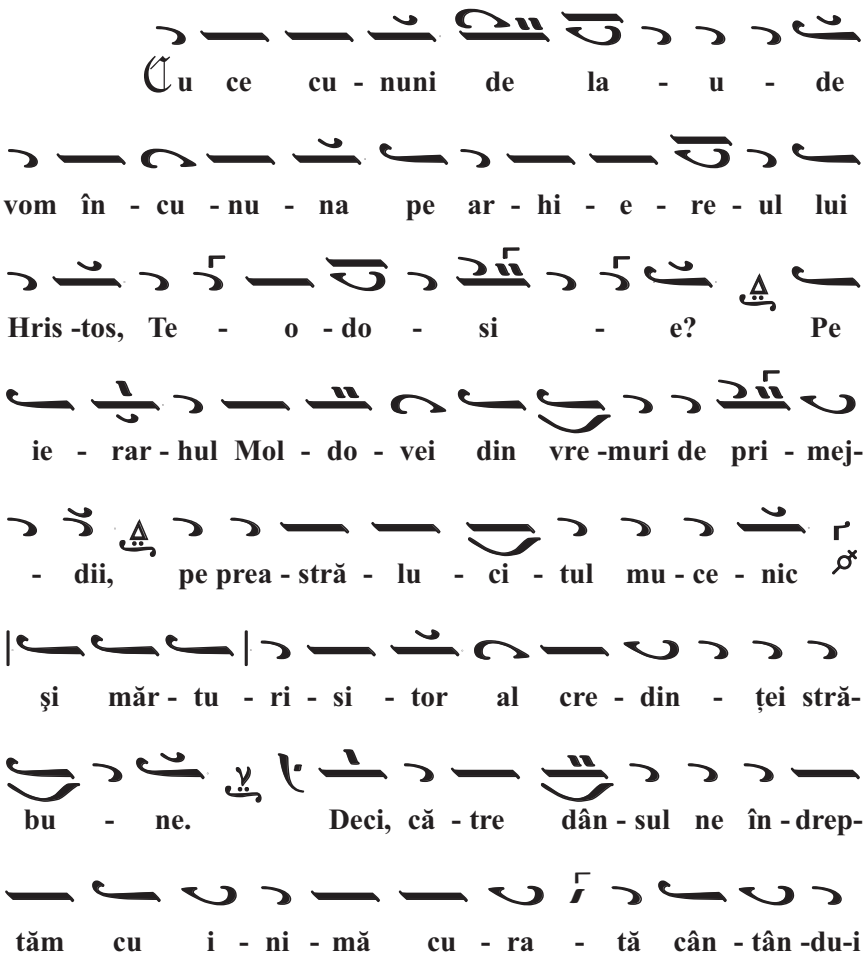

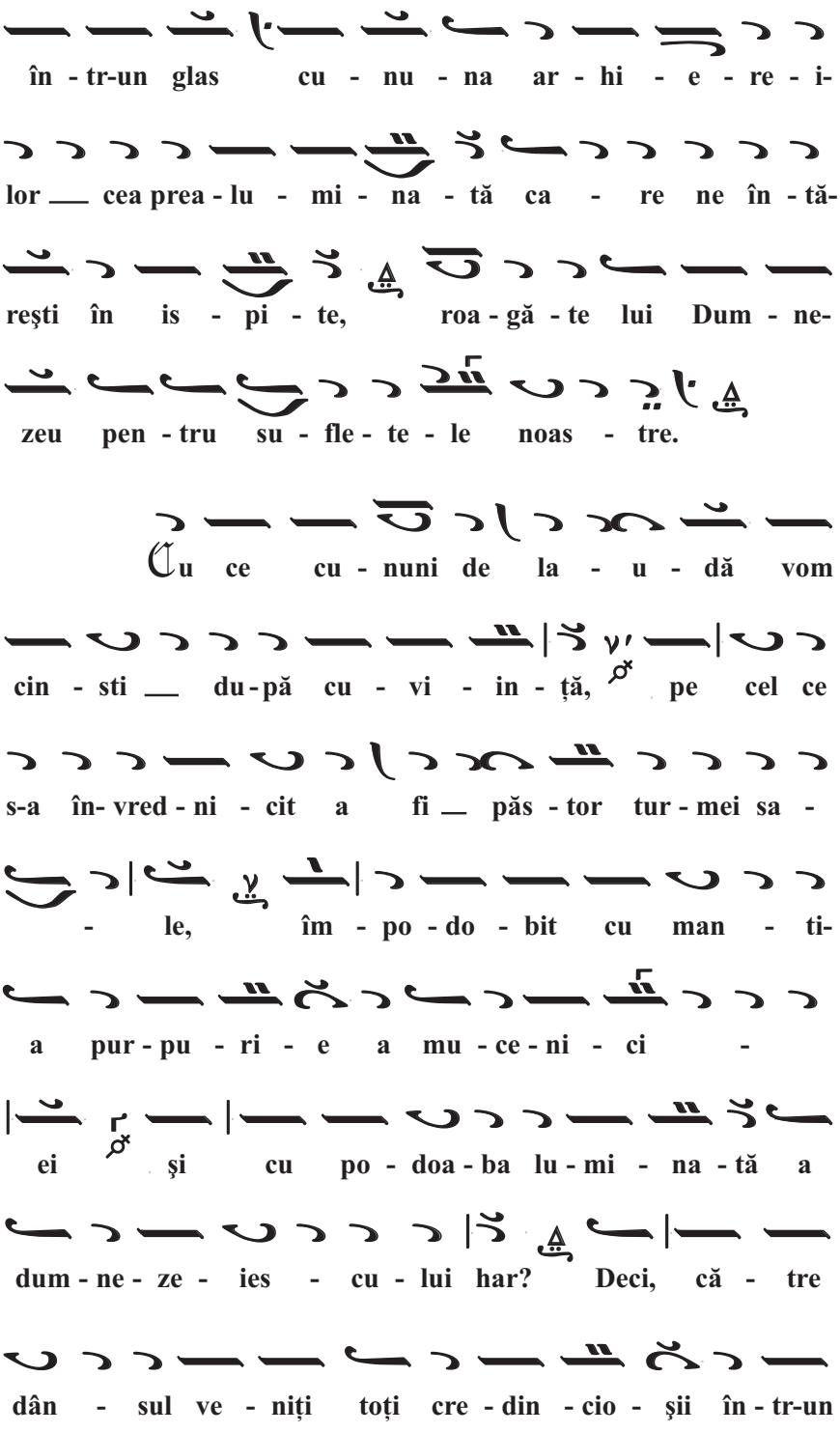
în - tr-un glas cu - nu - na ar - hi - e - re - i-
lor cea prea - lu - mi - na - tă ca - re ne în - tă-
reşti în is - pi - te, roa - gă - te lui Dum - ne-
zeu pen - tru su - fle - te - le noas - tre.
Cu ce cu - nuni de la - u - dă vom
cin - sti du - pă cu - vi - in - ță, pe cel ce
s-a în- vred - ni - cit a fi păs - tor tur - mei sa -
- le, îm - po - do - bit cu man - ti-
a pur - pu - ri - e a mu - ce - ni - ci -
ei şi cu po - doa - ba lu - mi - na - tă a
dum - ne - ze - ies - cu - lui har? Deci, că - tre
dân - sul ve - nițI toți cre - din - cio - şii în - tr-un

glas — să-i cân-tăm: Bu - cu - ră - te, Pă - rin-

- te prea - în - țe - lep - te.

Ve - niți, cre - din - cioși, să-l — lă - u-

- dăm pe Ie - rar - hul Dom - nu - lui, cel

— ce s-a os - te - nit pen - tru a-

pă - ra - rea drep - tei cre - din - țe;

Căci, în - flă - că - rat fi - ind de dra - gos -

- tea lui Dum - ne -

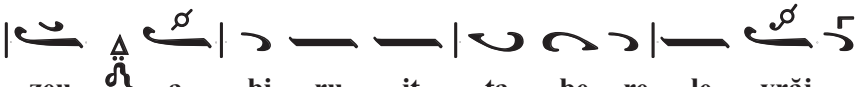
zeu, a bi - ru - it ta - be - re - le vrăj -

ma - și - lor vă - zuți — și ne - vă-

- zuți, iar a - cum în ce - ruri se

roa - gă pen - tru su - fle - te - le ——

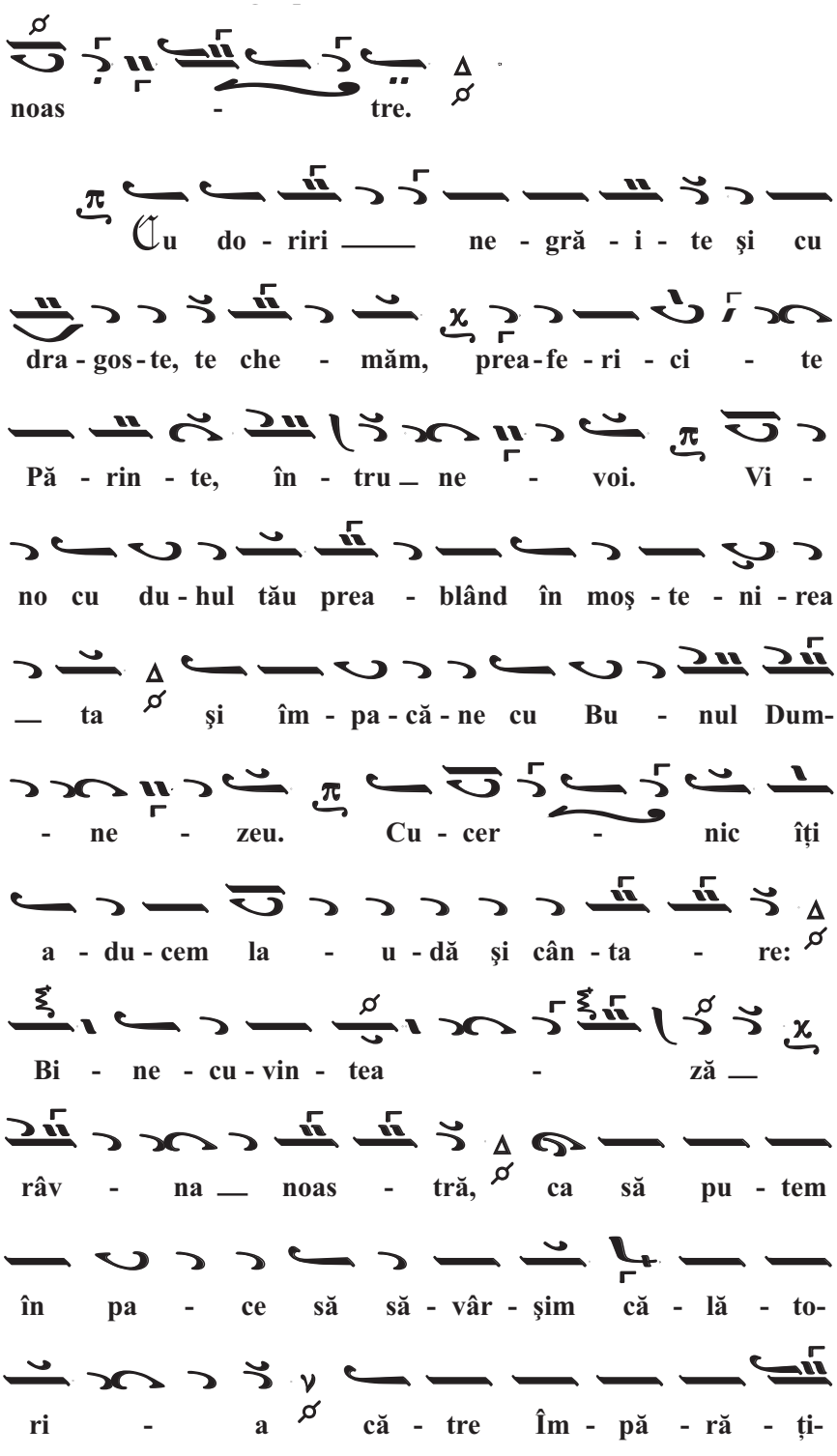
noas - tre.
Cu do - riri —— ne - gră - i - te şi cu
dra - gos - te, te che - măm, prea - fe - ri - ci - te
Pă - rin - te, în - tru — ne - voi. Vi -
no cu du - hul tău prea - blând în moş - te - ni - rea
— ta şi îm - pa - că - ne cu Bu - nul Dum-
- ne - zeu. Cu - cer - nic îți
a - du - cem la - u - dă şi cân - ta - re:
Bi - ne - cu - vin - tea - ză —
râv - na — noas - tră, ca să pu - tem
în pa - ce să să - vâr - şim că - lă - to-
ri - a că - tre Îm - pă - ră - ți-

Slavă…, glas VI

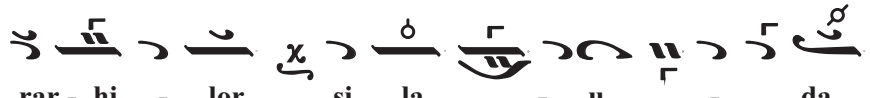

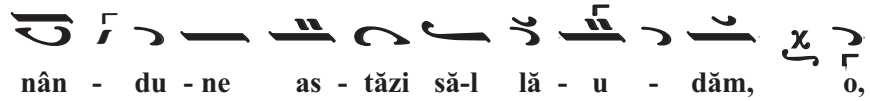

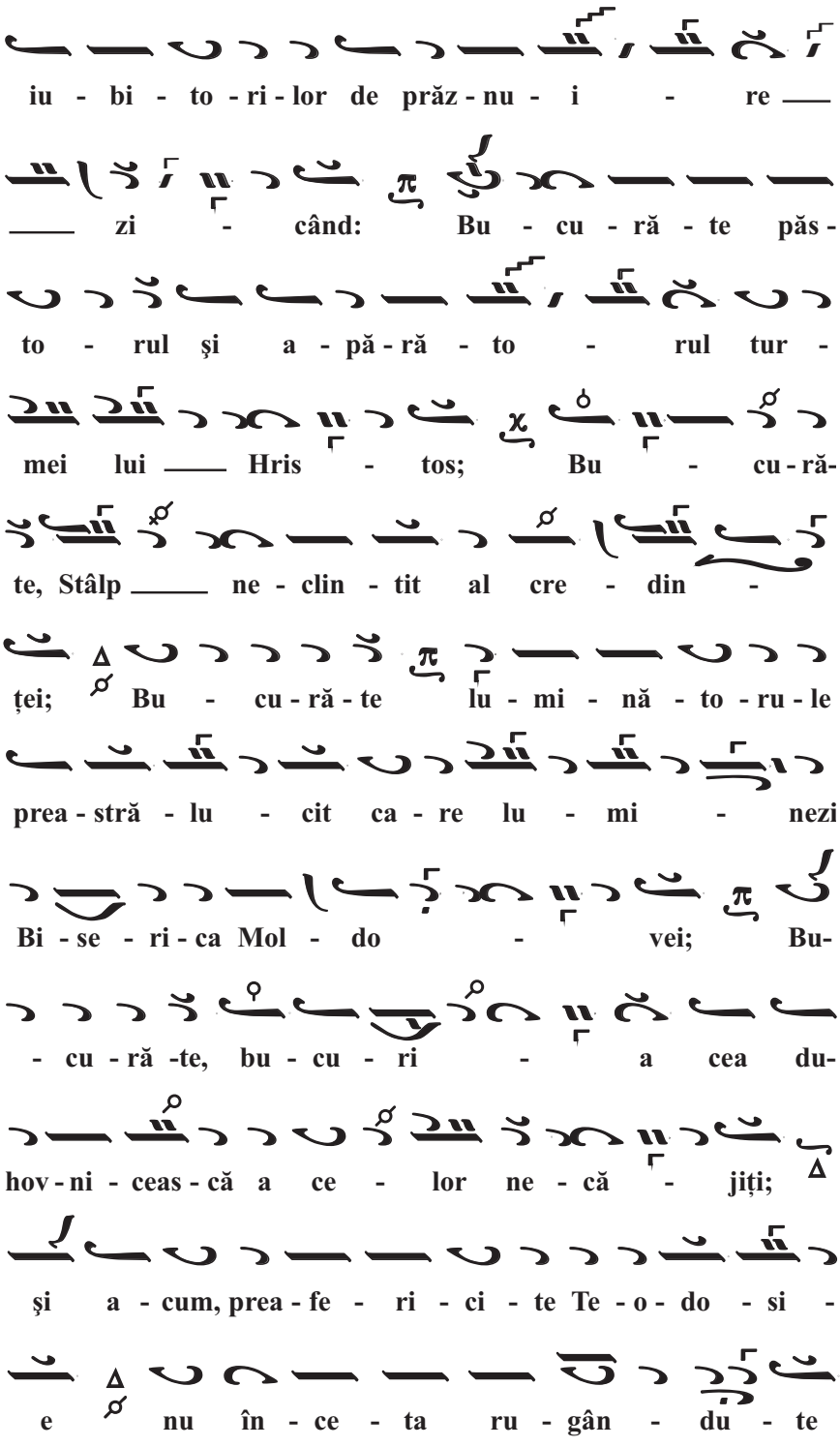
iu - bi - to - ri - lor de prăz - nu - i - re ——
—— zi - când: Bu - cu - ră - te păs -
to - rul şi a - pă - ră - to - rul tur -
mei lui —— Hris - tos; Bu - cu - ră -
te, Stâlp —— ne - clin - tit al cre - din -
ței; Bu - cu - ră - te lu - mi - nă - to - ru - le
prea - stră - lu - cit ca - re lu - mi - nezi
Bi - se - ri - ca Mol - do - vei; Bu -
- cu - ră -te, bu - cu - ri - a cea du -
hov - ni - ceas - că a ce - lor ne - că - jiți;
şi a - cum, prea - fe - ri - ci - te Te - o - do - si -
e nu în - ce - ta ru - gân - du - te

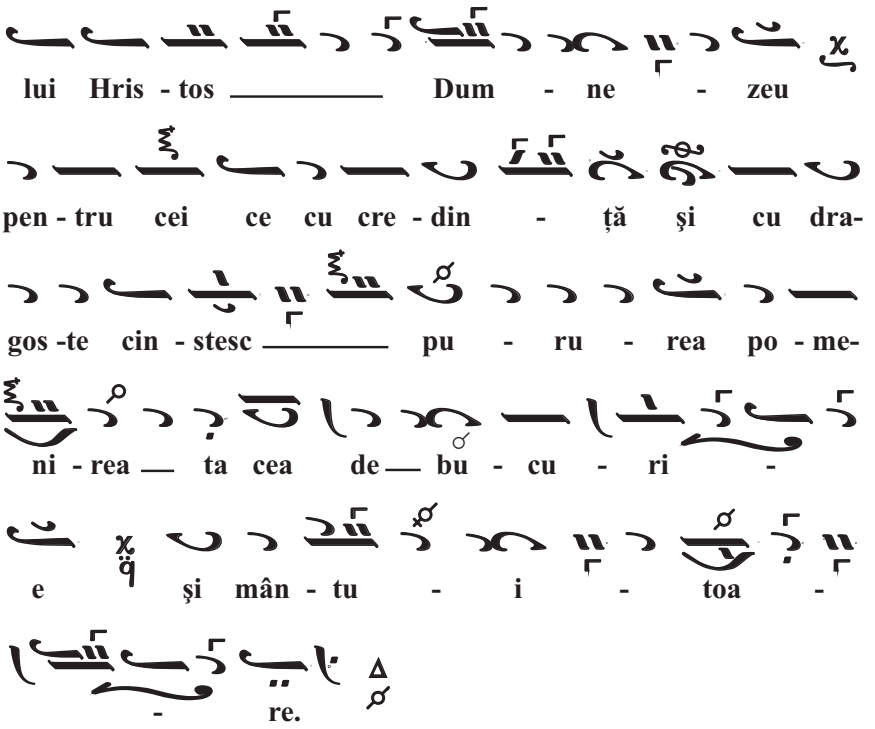
lui Hris - tos Dum - ne - zeu
pen - tru cei ce cu cre - din - ță și cu dra-
gos -te cin - stesc pu - ru - rea po - me-
ni - rea ta cea de bu - cu - ri -
e și mân - tu - i - toa -
- re.
Și a - cum și pu - ru - rea și în ve-
cii ve - ci - lor. A - min.

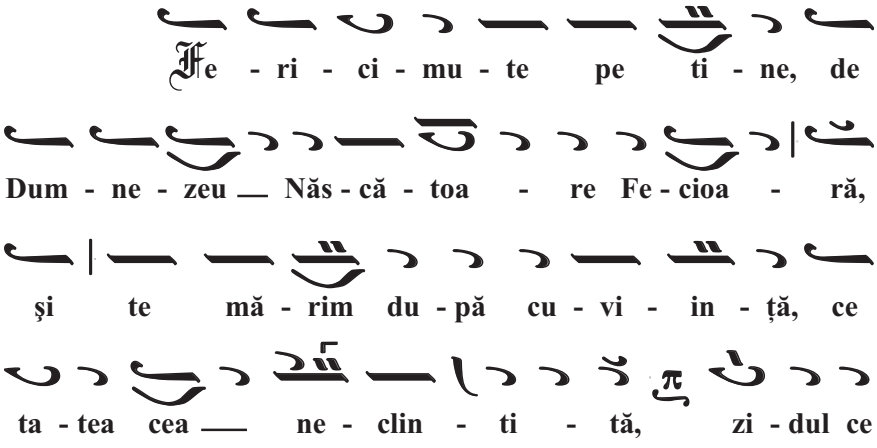
Fe - ri - ci - mu - te pe ti - ne, de
Dum - ne - zeu Năs - că - toa - re Fe - cioa - ră,
și te mă - rim du - pă cu - vi - in - ță, ce
ta - tea cea ne - clin - ti - tă, zi - dul ce

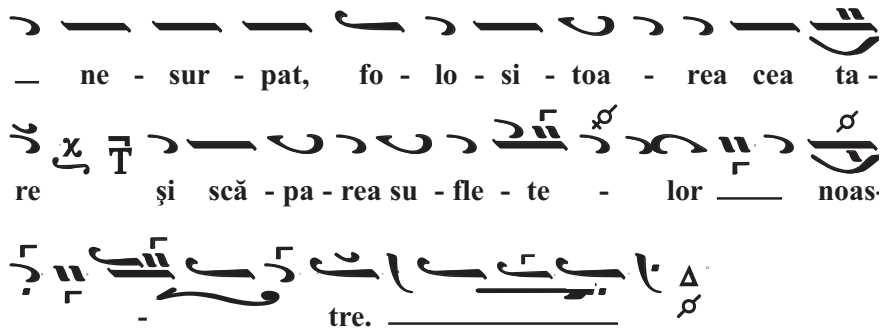

Doxologie gl. VI, vezi Arhid. Sebastian-Barbu Bucur,
Cântări la Vecernie, Utrenie şi Sfânta Liturghie, p. 136

Condacul la Acatist
glas VIII

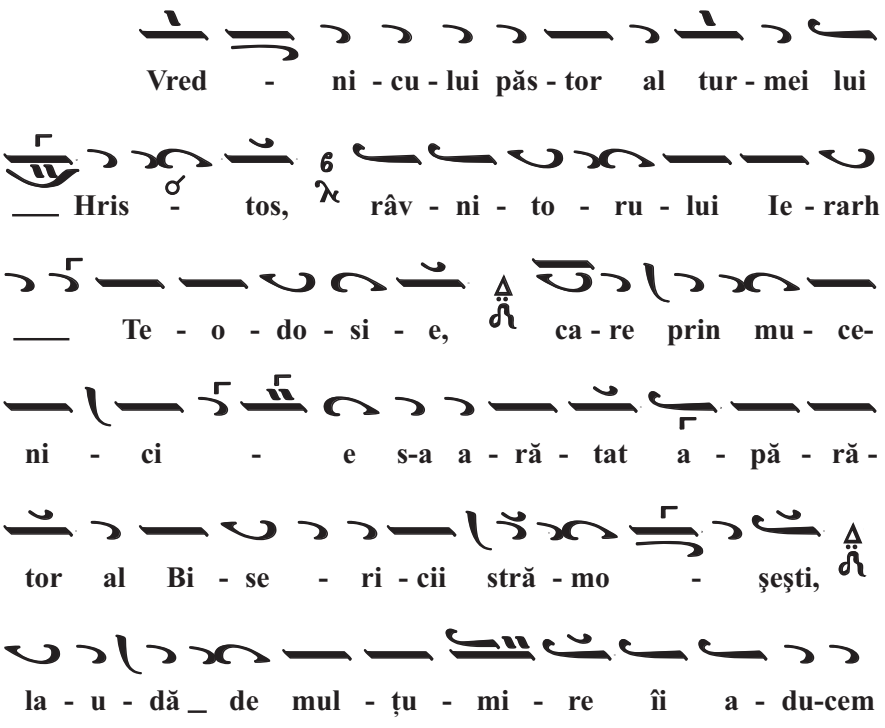

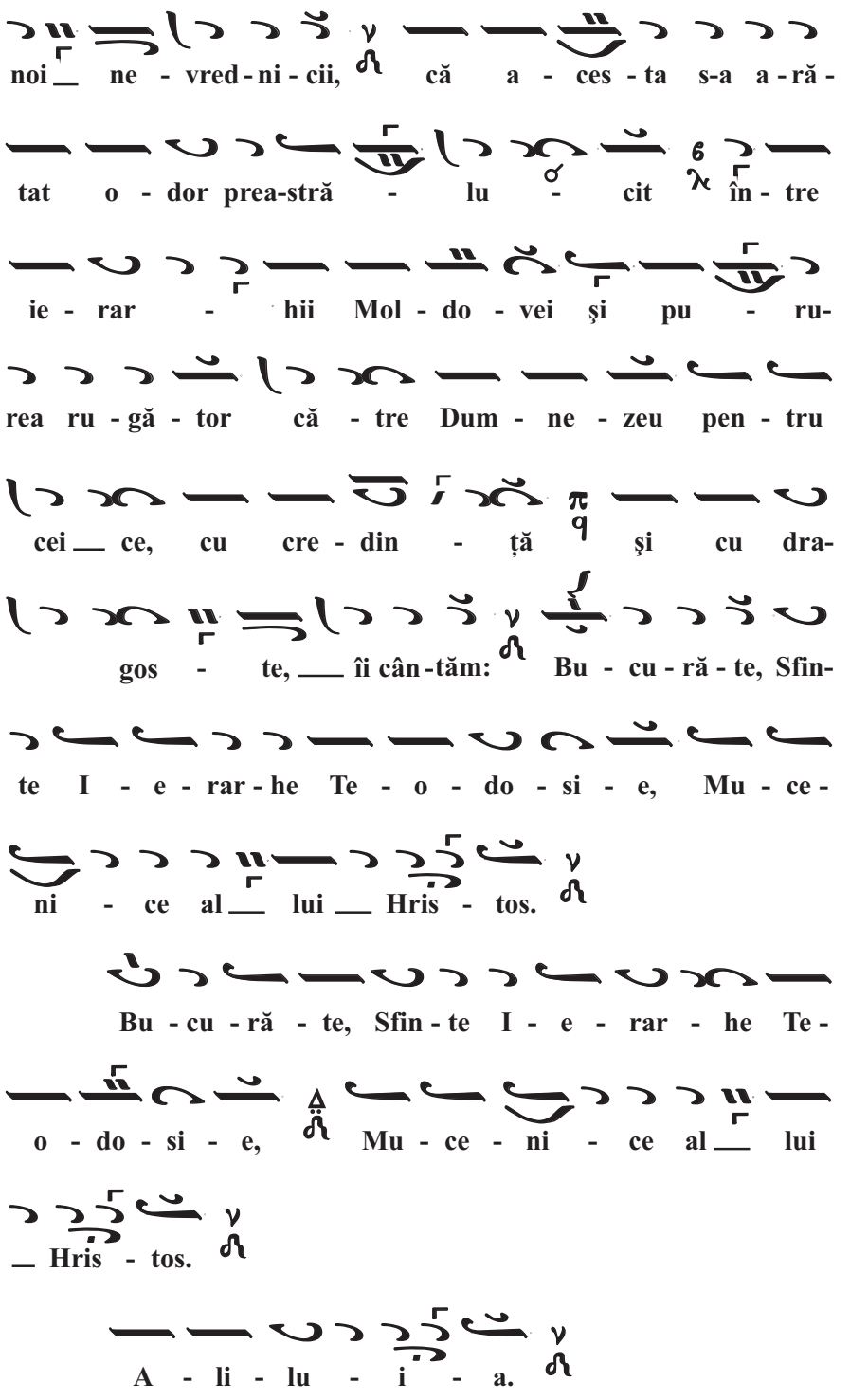
noi ne - vred - ni - cii, că a - ces - ta s-a a - ră -
tat o - dor prea-stră - lu - cit în - tre
ie - rar - hii Mol - do - vei şi pu - ru -
rea ru - gă - tor că - tre Dum - ne - zeu pen - tru
cei ce, cu cre - din - ţă şi cu dra -
gos - te, îi cân - tăm: Bu - cu - ră - te, Sfin -
te I - e - rar - he Te - o - do - si - e, Mu - ce -
ni - ce al lui Hris - tos.
Bu - cu - ră - te, Sfin - te I - e - rar - he Te -
o - do - si - e, Mu - ce - ni - ce al lui
Hris - tos.
A - li - lu - i - a.

A - li - lu - i - a.

A - li - lu - i -

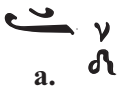
a.

